

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCOMMISSIE SAMENLEVING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 2 december 2021

---

1. 17.10 uur Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Hij kan ... Hij is online. Ja. Oké nou, goedemiddag. Welkom bij de Commissie Samenleving van 2 december. Ook de kijkers thuis van harte welkom. We hebben nog steeds met corona te maken, dus ik verzoek u de coronamaatregelen in acht te nemen. Houd anderhalve meter afstand en gebruik een mondkapje als u zich verplaatst. Als u zit, mag u hem afdoen. We hebben veel onderwerpen op de agenda, dus ik adviseer ook uw spreektijd efficiënt in te delen en te gebruiken. Hou ook de interruptie kort.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Dan gaan we het vaststellen van de agenda. Kunnen we deze zo conform vaststellen? Even kijken, hoor. Ik zag al een verzoek om het punt om te draaien. Dat gaat de heer Smit nu even vragen. De heer Smit.

De heer Smit: Ja, dat dacht ik. Gaat lukken. Mijnheer de voorzitter, gegeven het feit dat er enorm veel mensen denk ik meekijken met het agendapunt Anton Pieckhofje, gezien ook het belang en de actualiteit van dit punt verzoek ik u om dat naar voren te halen. Die suggestie heb ik u overigens ook schriftelijk gedaan en ik hoop dat ik de meerderheid van de commissie mee krijg in dat verzoek om dat naar voren te halen naar een wijs moment waarop de wethouder uiteraard die hier nu zit ook kan zijn en kan blijven. Dank u.

De voorzitter: Dank u. Ja. Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Ja, ik vind het prima om dat naar voren te halen, maar het gaat mij om dat ook de insprekers dan weten dat het naar voren gehaald wordt en dat ze dan niet te laat komen.

De voorzitter: Die zijn al geïnformeerd. Mijnheer Oomkes?

De heer Oomkes: Dan doen we het nu. De woordvoerder op dit punt is niet aanwezig op dit moment, dus ik zou graag willen communiceren met hem.

De voorzitter: Met wie?

De heer Oomkes: Dat is mijn collega. Dus dat lijkt me wel een probleem.

De voorzitter: Nou, het voorstel is al ... Oh, de heer Botter.

Wethouder Botter: Ik ben weliswaar te gast bij u, maar ik hoop dat u mijn onderwerp net zo belangrijk vindt als het Anton Pieckhofje. En ik moet per se om half negen bij de Commissie Ontwikkeling zijn. Wij hebben nog eens een aantal onderwerpen staan op de agenda die gewoon ook echt voortgang boven.

De voorzitter: Nee, nou kijk, het voorstel, als u een voorstel zou willen doen op dit punt dan is het wel na half negen, na de insprekers. Dus dan is onze wethouder, mevrouw Meijs is dan ook aanwezig, dus dat zou dan het voorstel zijn. En de punten van de heer Botter zitten daarvoor. Nee, maar het Anton Pieckhofje was helemaal achteraan de agenda. De bedoeling is om het iets naar voren te halen. Dat was het verzoek. Mevrouw Çimen?

Mevrouw Cimen: Ja, steun voor het verzoek om het te vervroegen. En als het dan om kwart voor negen is naar de insprekers, want dan is het toch alleen maar de punten van wethouder Meijs. Dus dat lijkt me een prima, toch?

De voorzitter: Mijnheer Oomkes, bent u met uw collega kortsluiter het hier, heeft contact gekregen met die? Oké, dan gaan we zo rond half negen is de spreektijd voor belangstellenden. Gaan we direct daarna doen, dus dan komt die voor twaalf, agendapunt 12. Niet twaalf uur, maar agendapunt twaalf. Yes?

3. Mededelingen commissieleden en wethouder(s)

De voorzitter: Goed, dan gaan we naar de mededelingen. Er zijn vandaag drie gastsprekers aanwezig bij agendapunt 6. Dat is de heer Elkerbout namens ... Ja. Ik mag als eerste. Namens Spaarnesand. De heer Post namens Dunamare en de heer Van de Wedden namens de onderwijsstichting Zelfstandig Gymnasia en Stedelijk Gymnasium. Maar die komen zo aan bod bij agendapunt 6. En dan hebben we nog de mededeling van het college. Wethouder Roduner wil ook nog een mededeling doen, maar die komt later. Waarschijnlijk rond een uur of half tien, want hij heeft nog een andere commissie. En wethouder Meijs heeft ook een mededeling te doen. Gaat uw gang. Twee mededelingen zelfs.

Wethouder Meijs: Dank u wel, voorzitter. Ik wil u graag twee technische sessies aanbieden. Een is over de doordecentralisatie van de maatschappelijke opvang en beschermend wonen. Daar is onlangs een sessie voor geweest. Daar waren maar een gering aantal Haarlemse raadsleden bij aanwezig. En gezien de complexiteit van dit onderwerp wat op 13 januari besproken wordt, wil ik u aanbieden om een technische sessies te organiseren voor die bespreking. En die zou kunnen plaatsvinden op maandagavond 10 januari. En ik vraag u om via de griffie te laten weten of hier behoefte aan is.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Dan is de nieuwjaarsreceptie.

De voorzitter: Die gaat niet door, nee.

Mevrouw Stroo: Helaas. Helaas.

De voorzitter: Nou, de griffie stuurt wel daar even een briefje over en dan kunt u aangeven of u daar behoefte aan heeft. En heeft u nog een ...

Wethouder Meijs: Ja, de tweede is ook een technische sessie. Hij gaat over Gewoon in de Wijk. Op 3 februari staat de uitnodiging voor de inschrijving op de agenda van de Commissie Samenleving en het publiceren van deze uitnodiging is de ene laatste stap in het aanbestedingsproces, of traject van Gewoon in de Wijk. Als daar ook voldoende aanmeldingen voor zijn van de commissieleden, dan plant de griffie daar ook een technische sessie over. Die kan ergens tussen half januari en voor de bespreking in februari dan ingepland worden, dus daar krijgt u ook een uitnodiging voor.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Dan heeft de heer Botter nog een mededeling. Gaat uw gang.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel mijnheer de voorzitter. Afgelopen woensdag heeft u via de raad samen de financiële voortgangsrapportage gekregen over de jeugdhulp. Daarin is één onderwerp nog niet in opgenomen, namelijk de verdiscontering van de tariefsverhoging voor de gemeenschappelijke, ik bedoel de

gecertificeerde instellingen, de GI's. Wij hadden daarvoor in de begroting reservepost opgenomen voor verhoging van twee ton, maar uiteindelijk blijkt met de '...' compensatie en een aantal andere zaken dat het op drieënhalve ton terechtkomt, dus ik zal u verder nog informeren over het bedrag. Het wordt dus niet twee ton wat het omhoog gaat, maar het gaat drieënhalve ton worden.

De voorzitter: Dank u wel. Dat waren de mededelingen van het college. Zijn er nog mededelingen van de commissie? Nee?

4. Agenda komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst

De voorzitter: Dan gaan we naar de agenda komende vergaderingen, jaarplanning en de actielijst. Op 13 januari staan al de volgende stukken geagendeerd. Dat is informatienota coronamiddelen jeugd, de voortgangsrapportage brede aanpak van dak- en thuisloosheid 2020-2021, het prestatieplan Centrum voor Jeugd en Gezin 2022 en het aangaan convenant uitsloopregeling pak 2021 regio IJmond en Zuid-Kennemerland. Die vier staan er al op. U heeft ook de jaarplanning en actielijst weer bij de agenda aangetroffen. Heeft u daar nog op- of aanmerkingen op? Nee? Op die jaarplanning? Dan nog bij de ter kennisname stukken die u had geagendeerd. Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Ja, ik zou graag 1.3 willen agenderen, taakstelling sport programmabegroting 2021. En ik wil dat, omdat die vijftigduizend euro wil men als taakstelling zetten om de kaartjes te verhogen voor de zwembaden. Ik vind dat zelf dat er misschien wel andere mogelijkheden zijn om die vijftigduizend euro ergens vandaan te halen en ik zou dat graag met de commissie willen spreken.

Mevrouw ...: Dank u wel. Ik zou graag de stukken omtrent de inburgering willen agenderen. Dat is 1.5, 2.1. En ik vernam ook dat er in januari een stuk komt over de financiering en de taken inzage inburgering, om het daar goed over te hebben, omdat de wet nu ingaat goed te kijken of we nog moeten bijsturen of dat het allemaal van een leien dakje gaat.

De voorzitter: Dank u wel. Is daar steun voor? Ja, oké. Staat ook genoteerd. 1.5 is in samenhang met 2.1.

Mevrouw ...: Ja, en ik vernam uit de technische vraag van D66 dat er ook nog iets met financiering stuk daarover komt. Dus graag alle stukken bij elkaar.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Mijnheer de voorzitter, het is een gewoonte, dan moet je natuurlijk altijd mee opletten, maar om jaarlijks het jaarverslag van schoolverzuim tijdens schoolverlaters te behandelen in de commissie en in relatie te brengen met voorgaande jaren. En dat is natuurlijk de ambitie om te kijken hoe wij er weer beter voorstaan. Dus ik zou 1.4 graag op de agenda willen met steun en hetzelfde geldt voor 1.7, regiorijders. De voortgangsrapportage, daar is natuurlijk veel om te doen geweest in het verleden en nu in deze voortgangsrapportage moet je kunnen zien dat er een verbetering is in de continuïteit en dienstverlening. Dus voor beide pleit ik. Dank u.

De voorzitter: Eerst even 1.4. Is daar ... 1.4 is het jaarverslag. Schoolverzuim, die bedoelt u toch? Is daar steun voor? Ja? Ik zie niet echt heel overtuigend. Ja. Nou, vooruit. 1.7, is daar steun voor? Is de, ja, voortgangsrapportage regiorijder. Daar zie ik wat minder steun. Daar zie ik ook, oh ja, nog een handje. Oké. 1.7 ook. Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: 3.2, aanmeldingen inschrijvingsprocedure (*geluid valt weg*), wat problemen waren. Wil ik dat bespreken.

De voorzitter: Erkent u nu weer problemen dan, dat u dit wil doen?

Mevrouw Özogul-Özen: Nou, ik wil dat voorkomen, dus ik wil dat we met elkaar daarover hebben, of we dit nu goed vinden, of dit de manier is.

De voorzitter: 3.2.

Mevrouw Özogul-Özen: 3.2, dat heet aanmeldingen en inschrijvingsprocedure brugklas voortgezet onderwijs. Vorig jaar waren kinderen uitgeloot en dat wil ik voorkomen dit jaar.

De voorzitter: Is daar steun voor van de commissie? Nee, nou ja, ze willen het er toch over hebben zie ik. Steun. Mevrouw Stroo? U mag een korte toelichting geven.

Mevrouw Stroo: Dit jaar moeten ze geloof ik zeven scholen aanmelden, dus de kans op uitgeloot worden is heel klein, maar het is heel goed om het te bespreken of we dit wel op deze manier willen.

De voorzitter: Dank u wel. Is verder ... (*geluid valt weg*). Goed, is er nog iets te agenderen? Nee, hè? Of wel? De heer Smit, OPHaarlem. Dat kunnen doen. Ja, hoor. 4.1 komt erbij. Ja nou, het wordt weer een hele volle agenda nog. Maar dat wil niet zeggen dat hij de volgende keer komt, hij komt een volgende keer komt er iets op de agenda. Maar dan gaan we kijken naar even de, in de tijd wanneer iets urgent is of niet urgent is. Ja?

5. Transcript commissie d.d. 28 oktober 2021 (alleen n.a.v.)

De voorzitter: Dan gaan we naar het transcript, de commissie van 28 oktober. Heeft u daar nog iets over? Mijnheer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voorzitter. Op pagina 33, daar verwijst ik naar de incidentele uitgave van twaalf miljoen als grote verkiezingsprijfsfestival van dit college en dat vond ik wel een rare opmerking. Dus ik vroeg me af of dat dikgedrukt kon.

De voorzitter: Ja, dat momentje weer gehad. Goed, dank u wel.

Ter advisering aan de raad

6.a 17.20 uur Realisatie instandhouding openbaar primair (speciaal) onderwijs 2020 (JB)

De voorzitter: Dan gaan we naar het eerste, nou ja, echte punt wil ik niet zeggen, het zijn allemaal echte punten natuurlijk, maar het eerste punt wat we gaan bespreken. Dat is een adviesstuk en dat zijn meerdere stukken eigenlijk. Het is in drieën geknipt. Het is de realisatie instandhouding openbaar primair onderwijs, het voortgezet onderwijs en het gymasiaal onderwijs. En als eerste hebben we de heer Post namens de Stichting Dunamare. Of sorry, de heer Elkerbout, sorry, een bladzijde te veel, namens Spaarnesant. En Spaarnesant heeft het hele jaarverslag 2020 ter kennisname ingediend en de gemeenteraad is als extern toezichthouder van het openbaar primair onderwijs bevoegd conform de wet op primair onderwijs op grond van het jaarverslag 2020 vast te stellen. Dat de stichting voldoende primair, openbaar primair en speciaal onderwijs in 2020 inhoudelijk heeft gerealiseerd. Dit stuk staat ter advisering op de agenda en de commissie zal vanavond

bepalen of dat voorstel doorgaat naar de raad. Daar kan ik dan de heer Elkerbout als eerste het woord geven, maar ik zie nog een arm van mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Gewoon even een vraag, hoor. Gaan wij nu alles bundelen in onze hele inbreng, of doen we het gewoon per PO, VO en het gymnasium?

De voorzitter: Ja, dat doen we persten, want we kunnen niet de drie bestuurders tegelijk aan tafel, dus ik wil het per deeltje even doen. Dus ik wil nu graag het woord aan de heer Elkerbout. Gaat uw gang.

De heer Elkerbout: Misschien eerst even melden dat het fijn is dat we elkaar nu live treffen. Dat lukte vorige week niet, waar we leuke raadspraak hadden over de duurzame scholen in de stad. En omdat toch nog een beetje goed te maken, hebben we het boek wat Spaarnesand heeft gemaakt over de stand van zaken van de gebouwen en het verhaal van de duurzaamheid weer voor in meegenomen in de hoop dat u daar inspiratie uit put voor het integrale huisvestingsplan voor de komende periode. Dus dat bied ik u graag aan. Dat hadden we aldus graag live gedaan vorige keer en ik hoop dat het er nog van komt om op enig moment een werkbezoek aan een van die duurzame scholen te brengen. Dus daar wou ik even mee beginnen.

De heer ...: Ja, wil ik u namens de commissie even bedanken voor dit boek en natuurlijk willen we graag echt de school eens een keer echt gaan bezoeken in ieder geval. Dank u wel.

De heer Elkerbout: Verder is het volgens mij een kwestie van het inventariseren van vragen. Ik heb aan het dikke jaarverslag niet zo vreselijk veel meer toe te voegen. Ik heb denk ik uitgebreid verslag gedaan van het spannende jaar 2020.

De voorzitter: Goed, mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel voorzitter. We blikken vandaag inderdaad terug op het jaar 2020. Dat voelt al wel weer een beetje ver weg. We kunnen alweer bijna terugblikken op 2021. Maar ik wil graag als eerst mijn complimenten overbrengen aan de aanwezige schoolbestuurders vanavond, schoolleiders en hun leraren, want met zijn allen zo kijken wij aan de zijkant mee en wat is er toch weer een werk verzet in een onzeker en soms toch ook wel een bizar tijdsgewricht. Dus veel dank daarvoor. En helaas moeten we wel vaststellen dat we wederom een onzekere coronawinter tegemoet gaan, dus moedig voorwaarts, zullen we maar zeggen. Heel veel succes de komende tijd. Voorzitter, ik heb naar aanleiding van de jaarverslagen nog wel een aantal vragen en ik zal me dus als eerste richten tot de heer Elkerbout over het primair onderwijs. Het verkleinen van kans ongelijkheid is een van de grote strategische uitdagingen van Spaarnesand, terecht ook volgens mij. Ik zie in het jaarverslag 2020 dat er specifiek beleid is ontwikkeld om kansengelijkheid te bevorderen bij de overgang van PO naar VO. Is dit beleid ook voortgezet in 2021 en kunt u hier iets meer over dit beleid toelichten? Dan zien we in de prognoses dat het aantal leerlingen in het PO groeit tot ruim boven de zeventuizend leerlingen in 2023. En loopt de groei van het aantal basisschoolleerlingen in de pas met het strategisch huisvestingsplan onderwijs? Of betekent dit een wijziging van prioriteiten in het SHO die we medio 2022 moeten gaan vaststellen in deze raad? En een van de andere grote strategische uitdagingen in het onderwijs aan zich en ook voor Spaarnesand is het lerarentekort. De instroom van nieuwe medewerkers ligt in 2020 iets lager dan de uitstroom. En kunt u aangeven of dit een 2020 en dan naar ook gevoel heeft gehad voor het gegeven onderwijs? En heeft het digitaal lesgeven hier eventueel nog een oplossing in kunnen bieden? Tot zover. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Ik sluit me aan bij de complimenten aan de drie koppels. Ik vind dat over het algemeen goede verslaggeving. Ik zal niet alles herhalen wat collega Çimen zegt, maar het aanbieden van onderwijs op afstand heeft een forse wissel getrokken op personeel en organisatie en niet te vergeten op de leerlingen zelf. Hoe zit het precies met de beschikbaarheid van onderwijzend personeel dat geschikt is voor deze taak? Want we zouden zomaar weer een herhaling kunnen zien. U spreekt van een uitdaging om voldoende docenten te vinden. Welke werkelijk door geregelde effecten hiervan zien we in dit jaarverslag niet? Zoals, wat zijn de kinderen precies tekortgekomen in begeleiding en educatie? U spreekt sterk van een krappe financiering door de gemeente Haarlem. Kunt u iets specifieker zijn? En wat zijn de keuzes daarbij? Wat is uw standpunt jegens weigeraars van injecties? Hoe vaak komt dit voor op scholen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, ook namens Actiepartij complimenten. Er zijn eigenlijk twee onderwerpen die ik nog toe zou willen voegen. Op de eerste plaats ook naar aanleiding van corona, lukt het u om in alle klassen CO2-meters op te hangen om te monitoren of de luchtkwaliteit voldoende is in de klasse? En de tweede vraag is, nou ja, zoals bekend is dit college heel actief om met name de actieve bewegingswijze te promoten in de stad. Nu weet ik uit eigen ervaring dat het niet bij alle scholen even gemakkelijk is om op een actieve manier bij de school te komen, omdat de verkeerssituatie dramatisch is bij sommige scholen. Sommige scholen geven ook echt het advies om niet op de fiets te komen, omdat er niet genoeg stallingsruimte is bij de school. Dus mijn vraag is eigenlijk ... Oh ja, en uit onderzoek blijkt dat vooral jonge kinderen een half jaar voorlopen op hun leeftijdsgenoten als ze zich wel zelfstandig naar school kunnen verplaatsen. Dus er zit echt ook een behoorlijke winst is er te halen op dit gebied. Dus mijn vraag is eigenlijk, lukt het u om voldoende stallingruimte bij uw scholen te realiseren? En slaagt u erin om dit onderwerp bij het college onder de aandacht te brengen, dat er voldoende veilige fietsroutes richting de scholen worden gemaakt?

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja, dank u wel mijnheer de voorzitter. Ik wil alle scholenbestuur bedanken voor hun enorme inzet het afgelopen jaar. Het jaar 2020 was ook voor onderwijsinstellingen niet makkelijk. Zij moesten vanwege corona veel maatregelen nemen om de Haarlemse jongeren en kinderen hun lessen te blijven bieden. Het coronavirus heeft grote impact op het onderwijs. De gevolgen van de genomen maatregelen hebben de kinderen en jongeren aanzienlijk getroffen. In hoeverre hebben de schoolbesturen aandacht geschonken aan de ontwikkeling en het welbevinden van jongeren en kinderen? En met welbevinden bedoel ik het positief gevoel en positief in het leven kunnen staan. Het gaat over zelfvertrouwen, doorzettingsvermogen en energie. Dan wil ik aandacht vragen voor kansenongelijkheid. Mijn collega heeft het ook net benoemd. Wat doen we onderwijsinstellingen om kansenongelijkheid te verkleinen? Merken de scholen in verband met corona achterstanden bij hun leerlingen en wat wordt hieraan gedaan? Lerarentekort is een landelijk probleem natuurlijk. Wat doen we onderwijsinstellingen hieraan? En betreffende de ventilaties op scholen, ik verneem graag van onderwijsinstellingen of erop korte of lange termijn een ventilatieplan is. Tot slot lees ik vandaag in het Haarlems Dagblad onder de titel, 'Zeer zwakke scholen Haarlem Noord kruipen naar het dal'. Graag jullie commentaar over dit artikel. En wat is de stand van zaken betreffende de cirkel die in 2020 onvoldoende van de inspectie heeft gekregen? Tot zover. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Verhagen. Oh, heeft u een interruptie? En mevrouw Stroo, Jouw Haarlem eerst.

Mevrouw Stroo: U stelt een vraag over het krantenartikel. De meeste scholen die zijn niet bij Spaarnesand volgens mij aangesloten, maar alleen een cirkel zeker. Want de andere scholen vallen onder KBO.

De heer El Aichi: Als u goed geluisterd heeft, ik heb een heel algemeen verhaal gehouden voor alle onderwijsinstellingen. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Verhagen, Trots Haarlem. Gaat uw gang.

Mevrouw Verhagen: Dank u wel, voorzitter. Ik sluit mij aan bij de complimenten van andere collega's en dit is een heel moeilijke tijd geweest, het jaar. En ondanks dat lijkt het onderwijs toch allemaal best wel goed naar vermogen te zijn verlopen. Ik heb ook gelezen dat aan de corona achterstanden, die zijn in kaart gebracht en daar wordt aan gewerkt. Dat zal waarschijnlijk nog doorgang vinden, dus wat dat betreft ook prima. Toch nog een enkele andere vraag. Het blijkt namelijk uit de jaarrekening dat de salarislasten stijging minder hoog uitvalt dan vanuit het Rijk wordt vergoed. Dat zou veroorzaakt zijn door relatief meer onderwijsondersteunend personeel in dienst met een lager salaris en een uitstroom van docenten met hogere salarissen. Trots vraagt zich af of dit niet voorzien had kunnen worden. We weten immers tevoren wanneer leerkrachten met pensioen gaan en al dat onderwijsondersteunend personeel was waarschijnlijk ook al in dienst. Betekent de relatief grote hoeveelheid onderwijsondersteunend personeel niet ook dat taken van leerkrachten zijn overgenomen door personeel dat daartoe onvoldoende is gekwalificeerd? Zo ken ik uit mijn eigen praktijksituaties waarin een klassen assistent zelfs volledig groep verantwoordelijkheid had of remediërend werk verricht, waarvoor ze didactisch niet zijn toe gericht. Soms gaat dat prima, maar dan zou je toch eigenlijk moeten zeggen dat zo iemand te laag wordt betaald. Hoe dan ook heeft Spaarnesand in dit geval geldt dat bedoeld is om de grote werkdruk van leerkrachten te verrichten overgehouden. Trots zou daarom graag willen weten of dit overschot alsnog kan worden ingezet voor extra formatie voordat het misschien verdwijnt in de toch al aanzienlijke ICT-pot, waarvan niet helemaal is vastgesteld welke meerwaarde die nou eigenlijk heeft voor de prestaties van de leerlingen en de werkdruk van de leerkrachten. Ook vraagt Trots zich af waarom cultuuronderwijs kansengelijkheid zou scheppen. Zou een ruimer aanbod vaardigheden, ook met de handen, niet juist een grote groep kansarme kinderen in staat stellen hun individuele mogelijkheden te ontwikkelen? Tja, en dan zien we ook dat er samenwerking bestaat tussen het CJG en het onderwijs waarbij dus gewerkt wordt met de kansencirkel. Bij het invullen van de diverse segmenten van de kansencirkel worden immers data geregenereerd over het functioneren van het kind in zijn omgeving. Wie is ... En we vragen ons af, wie is eigenaar van deze data en met wie worden die allemaal gedeeld? Kunnen die data mogelijk verbonden worden met bijvoorbeeld de gemeentelijke basisadministratie, waarbij op basis van de burger onduidelijke algoritmes, bijvoorbeeld de risico assessment van het gezin, of zelfs een buurt gemaakt kan worden? Met de toeslagen hebben we immers gezien tot welke ellende dat kan leiden, AVG of niet. En hoe lang worden deze data bewaard? En hebben de betreffende ouders volledige inzage in de over hun kind verzamelde data? Moeten vaccinatiegegevens daar straks ook in? Is hier überhaupt over nagedacht bij de implementatie van de kansencirkel? Zeker in het licht van de huidige QR-pas en het Europese ID 2020. Vooral nu een minister weet waar de probleemgevallen en dus de ongevaccineerden in dit geval wonen. Trots maakt zich dan ook ernstige zorgen over de veiligheid van ieder forum van dit soort risicomanagement, hoe goed het ook is bedoeld, op basis van dergelijke data. Kan de wethouder, of de heer Elkerbout misschien aangeven of en op welke wijze er veiligheidssluizen zijn ingebouwd, zonder dan de AVG? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Timmer-Aukes, GroenLinks.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Ik kan me aansluiten bij de complimenten die zijn genoemd en vooral de bijdrage van D66 en de Actiepartij. Het boek zal GroenLinks dan ook aandachtig gelezen over

duurzame scholen in de historische stad, want dat is altijd een opgave. Aan alles wat al is gezegd wil ik graag nog toevoegen dat ons is opgevallen dat basisschool De Cirkel voor het tweede jaar op rij een onvoldoende heeft gehad en ik vroeg me af hoe dat op dit moment is en of er verbetering in zit. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Linder, ChristenUnie.

De heer Linder: Ja, bedankt. Uiteraard ook, wij sluiten ons aan bij de complimenten en ik wil eigenlijk vragen van, zouden jullie dat ook willen doorgeven eventueel in jullie nieuwsletter of zo, aan jullie medewerkers, aan de leraren dat we trots op ze zijn voor wat ze doen aan het werk dat ze verricht hebben in deze tijd. Een vraagje over het lerarentekort. Ik was eigenlijk ook benieuwd, ervaren jullie ergens een waterbedeffect, in die zin dat Amsterdam heeft natuurlijk wat tools ingezet om leraren te trekken. Hebben jullie, is jullie ervaring dat eventueel docenten afstromen richting Amsterdam, of niet? Dan de luchtkwaliteit. Ook wij waren benieuwd in hoeverre jullie nu het gevoel hebben dat jullie scholen nu voldoen aan de eisen die er gesteld worden. En tot slot, we hebben het altijd over leerachterstand. Ik ben eigenlijk benieuwd of jullie ook erkennen dat leerlingen niet alleen maar kennisachterstand, maar vooral ook sociaal achterstand hebben, in die zin dat ze er denk ik net ook als wij als volwassenen na corona soms moeite hebben met hoe we met elkaar omgaan, dat ook leerlingen in de coronatijd misschien ook niet meer zo gewend zijn, hoe ga je om met elkaar in de klas en de docent? Of jullie dat herkennen of dat het volgens jullie niet per se zo is. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem, en daarna de heer Van Kessel.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Ik sluit me aan bij alle complimenten die in deze moeilijke tijd gegeven kunnen worden, want dat verdienen de scholen. Ik heb inmiddels blijkbaar na volgers als het gaat om het binnenmilieu, dus ik wil graag aan de wethouder dan wel de raad van bestuur vragen of we inderdaad zicht kunnen krijgen op het plan van aanpak dat de komende tijd ingezet gaat worden om het binnenmilieu aan te pakken. Ik hoorde op de radio ook een woordvoerder van een van de onderwijsbonden dat toch als een belangrijk, c.q. heikel punt aangeven, dus het leeft ook bij het onderwijs en personeel. Ik hoor graag. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voorzitter. Als laatste kan ik me ook gemakshalve aansluiten bij alle terechte complimenten die gegeven zijn voor het hele zware jaar waar alle leraren en docenten en andere medewerkers doorheen gegaan zijn. De VVD heeft naar de financiële onderdelen van het jaarverslag gekeken. Dat zag er goed uit, mede dankzij ook een lumpsum vergoeding vanuit het Rijk, die hoger was dan begroot. We sluiten ons aan bij de vragen van het CDA over De Cirkel. Dat was eens ook opgevallen en ook wij zijn benieuwd wat daar gebeurd is. Daar wil ik eigenlijk nog een vraag aan toevoegen. De Cirkel zal, of is inmiddels al naar een basisarrangement voldoende gegaan. Ik zie dat er ook scholen zijn die een basisarrangement goed hebben en ik vroeg mij af of u daar wat meer over kunt aangeven, van wat is nou eigenlijk het verschil tussen een school waar het basisarrangement voldoende is en waar het goed is? En is het streven om alles naar goed te krijgen of op voldoende te hebben? En als u alles naar goed zou willen krijgen, wat zou daar dan voor nodig zijn? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ja, ook namens Jouw Haarlem complimenten. Het viel me op om te lezen dat het thuisonderwijs, dat het redelijk snel opgepakt kon worden, dat het toch niet voor veel problemen heeft gezorgd. Van nou, binnen korte tijd hebben jullie dit op kunnen starten, dus dat vind ik heel knap. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Iedereen gehad? Ja. Dan gaan we naar de heer Elkerbout.

De heer Elkerbout: Dank u wel voor alle complimenten, laat ik daarmee beginnen. En ik wou zeggen, de vragen zijn van allerlei orden en ik denk dat het goed is om ze een beetje te clusteren in de beantwoording als u dat goed vindt en dan hoor ik wel of ik alles gecoverd heb. En het is fijn dat mijn collega bestuurder ook aanwezig is, die heel erg veel kan zeggen over de kwaliteit van de gebouwen, de luchtkwaliteit, de fietsenstalling en dat soort dingen. Dus daar zal ik hem straks graag even het woord voor geven. Dan zal ik meer ingaan op de inhoudelijke, onderwijsinhoudelijke en personeel technische opmerkingen die gemaakt zijn, als u het goed vindt. Eerst even iets over de strategische uitdaging van de kansengelijkheid en de vraag die er was over wat Spaarnesand daaraan doet en wat het onderwijs daaraan kan doen. Ik wil eigenlijk eerst een opmerking maken over het feit dat de kwestie van de kansengelijkheid is natuurlijk ook een maatschappelijk vraagstuk en niet alleen een vraagstuk voor het onderwijs. Om een voorbeeld te noemen, Haarlem is een sterk gesegregeerde stad en scholen zijn een afspiegeling van de wijk. En dat betekent dat de segregatie die plaatsvinden in de samenleving zich ook daarmee vertaald naar de segregatie in de scholen. Wij zien mogelijkheden om verbetering aan kansen voor leerlingen te werken door samenwerking met het VO te zoeken. Dat doen we al jaren en daar worden ook steeds kleine stappen in gezet om daarin beter te worden. Daar kunnen mijn collega's van het VO vast straks ook nog wat over zeggen. We zitten wel in de situatie in Haarlem dat het VO erg versnipperd is in de zin van, er zijn veel smalle scholen en dat bevordert natuurlijk de situatie van de kansengelijkheid in principe eigenlijk niet. En tegelijkertijd is dat ingegeven waarmee we te dealen hebben. Onder andere met mijn collega van het Stedelijk Gymnasium hebben we al een tijdlang een leuk en goed lopend project om kinderen die talenten hebben te interesseren voor het gymnasiaal onderwijs. Daar werken we al jaren in samen, dus dat soort initiatieven. We zijn nu met Dunamare in gesprek over de mogelijkheden van drempelloze overstap. Nogmaals, we proberen ons ding te doen, maar wel binnen de context van een situatie waar we eigenlijk ook, laat ik maar zeggen, aan de ene kan men een maatschappelijk fenomeen te maken hebben en aan de andere kant ook met een stelsel dat niet altijd kansen bevorderend is. Daar gaan wij ook niet over, dus dat moeten we gewoon op ons in laten werken. We hebben in ons komende ... In ons komende strategische ...

De voorzitter: U heeft even een vraag nog van de heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel. Het begrip kans om, dat is ook gelijk een beetje een ongrijpbaar begrip, maar ik denk wel dat terecht wordt gezegd dat het niet alleen een school is die heel veel daaraan doen, maar ook de maatschappij om er wat aan te doen. Mijn vraag is eigenlijk, kunt u wat zeggen over de mate waarin bijvoorbeeld de afgelopen tien of acht jaar de kansenongelijkheid is toegenomen of afgenomen? Heeft u daar een beeld bij? Kunt u daar wat over zeggen?

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Aanvullende vraag. U sprak net een aantal woorden over segregatie. Vindt u dat uw koepel een taak heeft op dat gebied?

De heer Elkerbout: Misschien eerst iets over de toename of afname. Ik heb geen data hier paraat. Ik denk wel dat we kunnen vaststellen dat het hoger op de agenda is gekomen, dus in die zin leidt dat er natuurlijk ook toe dat je daardoor mogelijk het beeld krijgt dat het een groter probleem geworden is, maar dat betwijfel ik. Dus ik denk dat het probleem er al heel lang is en dat we alleen door beter te kijken ook het hoger op onze aandachtagenda krijgen, en terecht. En dat is ook heel goed dat dat gebeurt. En tegelijkertijd zie je dan en dat is zeker in de coronaperiode ook weer eens duidelijk geworden, zeer venijnigheid van het probleem en de

complexiteit ervan, dus het veelkoppige monster wat het eigenlijk is, die kansenongelijkheid. Dus in die zin zou ik zeggen, ja, het genereert een grotere aandacht en ik denk dat de combinatie met bijvoorbeeld het lerarentekort hier ook ons niet helpt. Dus, laat ik maar zeggen, het verkrijgen van goed personeel is natuurlijk een belangrijke voorwaarde om goed onderwijs te kunnen bieden en goed onderwijs is weer een belangrijke voorwaarde om aan goede kansen inderdaad te werken. Dan de opmerking over ... Wat was uw vraag ook alweer precies? Ja, het segregatie. Natuurlijk zien wij daar een rol voor ons en daar was ik eigenlijk net blijven steken. Wij hebben in onze komende strategische perioden, hebben we eigenlijk gezegd, we beperken ons tot een aantal belangrijke strategische ijkpunten in het kader van ons onderwijs, dus dat zijn eigenlijk ijkpunten die voor al onze scholen van belang zijn. Kansengelijkheid is er daar één van en daarbinnen hebben we geformuleerd dat we ook in de komende periode meer aandacht gaan besteden in wat de scholen zouden kunnen doen, waar het vraagstuk op het eerste gezicht wat minder lijkt te spelen. Dus wij hebben, wij zitten door de hele stad, dus wij hebben scholen in een ontzettend breed scala. En wij gaan ons nu ook eens focussen op de vraag, wat zouden de geheide witscholen met hoogopgeleide ouders kunnen doen om ook stappen te zetten in het verbeteren van kansen onder andere door misschien contacten te organiseren, door samen te werken, et cetera? We zien dat aan de achterkant ook gebeuren, want als we bijvoorbeeld vraagstukken hebben op het gebied van het lerarentekort, dan hebben we al gezien in de afgelopen periode dat onze scholen elkaar ook helpen en dat dan ook de grotere scholen die we makkelijker personeel kunnen krijgen altijd bereid zijn om ook in te springen en mensen naar de scholen te sturen waar het moeilijk gaat. En in die zin werkt het samenwerkingsmodel van Spaarnesand als een organisatie van 25 scholen, dat werkt dan ook heel erg goed. Eens even kijken. De vraag naar het personeel, de salarislatten, het OOP. Kijk, wat we zien is dat het lerarentekort houdt ons ook enorm in de greep. En we zien dat het steeds moeilijker wordt om met name de vervangingspool te vullen, dus op dit moment lukt het nog wel om de structurele formatie gevuld te krijgen, maar dat betekent dat onze vervangingspool meteen leeg is. Dus we hebben eigenlijk geen enkele ruimte om in te spelen op vervangingsvraagstukken en dat vertaalt zich natuurlijk weer, zeker nu in die coronaperiode weer dat er echt een groot organisatorisch vraagstuk ligt op scholen waar leraren ziek worden. En ondanks de noodplannen die we hebben, komen we daar echt in de problemen. We hebben de afgelopen jaren ingezet in het vergroten ook van het aandeel ondersteunend personeel, juist ook om ons minder kwetsbaar te maken. En dat verklaart natuurlijk ook wel een beetje die verschuiving in hoe ons personeelsgebouw in elkaar zit. Ik zou heel graag hier willen kunnen melden dat het ons ook lukt om veel leraren te werven, maar die zijn er doodeenvoudig niet. Dus dat lukt steeds minder goed. En dat is een vraagstuk waar u niet alleen met mij in gesprek bent, maar dat is een landelijk vraagstuk en het zal ook een lange adem vergen om een beleid dat zich pakweg twee, drie decennia heeft voltrokken, om dat in korte tijd te willen ombuigen. Dus dat is een grote opgave voor het hele land.

De voorzitter: U heeft een vraag van de ChristenUnie. De heer Linder?

De heer Linder: Zou volgens u de gemeente daarin een rol kunnen spelen, om u daarbij te helpen?

De heer Elkerbout: Ik denk dat de mogelijkheden van de gemeente hierin eigenlijk heel beperkt zijn. We hebben natuurlijk wel het gesprek met de gemeente gevoerd over een aantal dingen die zouden kunnen, bijvoorbeeld wat flexibiliteit in het parkeerbeleid voor scholen die in het centrum liggen en die wel leraren kunnen krijgen, die echt aangewezen zijn op autovervoer en of daar de mogelijkheden zijn. Wij hebben het gehad over de mogelijkheid om iets te doen aan het vestigingsklimaat in Haarlem, dus de beschikbaarheid van woningen voor leerkrachten die van ver komen. Maar ook daar zien we natuurlijk dat de mogelijkheden voor de gemeente ook heel beperkt zijn. Dus ja, we proberen denk ik met elkaar te denken in oplossingen, maar we zien ook dat dat gewoon heel weerbarstig is. En dat sluit ook even aan op het mogelijke waterbedeffect van de

gemeentes om ons heen, met name Amsterdam die dan meer geld kan uittrekken voor het werven van leraren. Tot nu toe valt dat effect eigenlijk wel mee, omdat toch Haarlem een interessante stad is om te wonen en ook goed bereikbaar is. En we zien tot nu toe eigenlijk ook nog wel voorkomen dat er toch nog mensen uit Amsterdam naar Haarlem zouden komen en dat heeft ook een beetje te maken met het soort scholen waar je dan op terecht komt en dat mensen denk ik toch Spaarnesand ook wel een aantrekkelijke werkgever vinden. We zien veel beweging van personeel en heel veel heeft ook te maken met meer thuis nabij de baan kunnen vinden, dus dat heeft zich in de afgelopen jaren echt voltrokken en hopen dat daar op enig moment toch ook weer een soort van stabilisatie in plaatsvindt. Wij zetten heel erg in nu op de werving van nieuw personeel, ook door ons, het versterken van onze rol als opleidingsschool en de samenwerking met de pabo om de jonge mensen te interesseren om die te werven. Dat is eigenlijk ... Daar zie ik nog de meeste mogelijkheden in, het versterken van de instroom aan de onderkant.

De voorzitter: Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: In het kader van daarvan heb ik nog een vraag. In hoeverre speelt het aanbod van sociale huurwoningen een rol misschien?

De heer Elkerbout: Nou, we hebben gezien dus dat er een klein initiatief op dat punt geweest is en daar is ook onmiddellijk gebruik van gemaakt, maar ik denk ook dat gezien de woningnood ook in Haarlem daar de mogelijkheden best beperkt zijn. Dus de goede wil, die treffen we overal aan, maar het blijft een weerbarstig vraagstuk. Ik wil ook nog iets zeggen over wat er aangedragen is met betrekking tot de ICT waar wij sterk in zijn. Ik wil toch wel hier benadrukken dat het feit dat we zo goed door de coronacrisis gekomen zijn, dat is onder andere doordat we voorafgaand daaraan, eigenlijk helemaal niet in het licht daarvan, maar nog voordat er op dit punt iets aan de hand was, heel erg geïnvesteerd hebben in de kwaliteit van onze ICT infrastructuur en dat heeft gemaakt dat we in hele korte tijd de omschakeling hebben kunnen maken van live naar online onderwijs. Dus wij waren eigenlijk ontzettend tevreden dat we die investeringen hebben gedaan en dat onze leraren allemaal beschikken over goede devices en die de kinderen by the way ook, en dat we in de tijd dat we online moesten gaan werken, dat we ook heel makkelijk kinderen konden voorzien van devices die je dat thuis niet hadden. Nou, dankzij het feit dat we dat goed op orde hebben, konden we die snelle stap eigenlijk heel goed maken. Dus ik denk dat dat heel goed besteed geld is geweest. Er waren ook vragen over de AVG kant van het werken met de kansencirkel. Ik wil toch de impact van de kansencirkel in de praktijk nog wel een beetje relativeren, dus we vinden dat een ontzettend goed model en we hebben ook steeds gezegd, daar willen we graag in meewerken. Maar de implementatie daarvan, die staat echt nog in de kinderschoenen. En overigens is het zo dat wij heel erg actief zijn in het voldoen aan alles wat er met AVG te maken heeft. En ja, wij worden gezien als een voorloper als het gaat om het beschermen van privacy en van de gegevens van ouders en kinderen. Ik denk dat we wat dat betreft goed zitten. Even kijken. Ja, er werd mij ook ... Ik werd uitgedaagd om een standpunt te formuleren over virusweigeraars. Dat ga ik niet doen, zoals u begrijpt. We zijn een openbaar onderwijsinstellingen. Dat betekent dat we in de volle breedte met alles wat er in de samenleving speelt ook met scholen te maken hebben. We proberen ons daarbij zo goed mogelijk te houden aan de protocollen die er zijn en we proberen vervolgens de directeuren te ondersteunen in het in gesprek blijven met alle partijen binnen de school. Dat is soms een enorme opgave, zeg ik erbij, en we worden soms ook heel erg uitgedaagd om daar standpunten over in te nemen en tot nu toe hebben we altijd die discussies niet gevoerd en verwezen als het ware naar de landelijke context. En daar proberen we het beste van te maken en dat is tot nu toe volgens mij ook goed beleid geweest. Even kijken. Oh ja natuurlijk, de onvoldoende school. De Cirkel kan ik melden, is inmiddels voldoende na een forse inspanning, moet ik er ook bij zeggen, van een aantal jaren heel hard werken door het team en ook heel veel extra middelen van het bestuur daarin

gestopt, kunnen we nu zeggen dat het op De Cirkel heel goed gaat. Er is ook nog een vraag naar, is nou het streven van bestuur om alle scholen in het gebied goed te krijgen? Wij dagen wel alle scholen uit om ambities te hebben die verder reiken dan het basisarrangement. Dus onze hele kwaliteitszorgsysteem is erop gebaseerd dat scholen zich in beginsel in ieder geval ervoor zorgen dat ze aan het basisarrangement van de inspectie kunnen voldoen. En dat is inmiddels, is daar een nieuw toezichtkader voor en dat is gelukkig wat scherper dan het vorige. En ik denk dat wij zien dat al onze scholen daaraan voldoen. Ik wil wel bij aantekenen dat het voor scholen, gegeven hun context echt niet overal dezelfde opgave is om ook goed te worden. Laat ik maar zeggen, ik ben bij sommige scholen er enorm trots op dat ze erin slagen om dat basisarrangement overeind te houden, gegeven de context. Nogmaals, we stimuleren scholen allemaal om ambities te hebben die boven dat basisarrangement uitgaan. Daar zijn ze ook allemaal mee in de weer, maar nogmaals, de context maakt ook dat je daar je bescheiden in op moet stellen. En ik ben heel blij dat we een aantal scholen hebben die voluit dat oordeel goed krijgen. Maar ik ben eigenlijk nog veel meer gericht erop dat de scholen ervoor zorgen dat de kinderen, laat ik maar zeggen, zich welbevinden in het onderwijs in combinatie met het basisarrangement. En dat is iets wat minder meetbaar is in het kader van de inspectie en meetmethoden. Dus ik relatieveer even de ambitie, mag ik hopen. Er is ook een vraag gesteld over, we hebben het veel over leerachterstanden, maar hoe zit het dan sociaal emotioneel? We hebben inderdaad gezien dat de impact van de coronaperiode niet alleen is geweest op de cognitieve ontwikkeling, maar ook heel erg op de sociaal emotionele ontwikkelingen en dat daarbij ook maar weer eens benadrukt is hoe belangrijk het is dat kinderen naar school kunnen. En dat de school dus een gemeenschap is waar kinderen ook van elkaar leren en elkaar leren en dat in je eentje achter een computer zitten thuis echt geen vervanging is voor wat er op school gebeurt. Dus het is heel goed dat we daar met elkaar heel goed van doordrongen zijn en ik kan alleen maar de hoop uitspreken dat dat zich ook zal vertalen naar een beleid op landelijk niveau, dat onderwijskwaliteit niet iedere keer gereduceerd wordt tot kleine meetbare elementen, zoals leesvaardigheid, spelvaardigheid en rekenen. Onderwijs gaat echt over veel meer dan dat en we moeten denk ik echt af van het paradigma dat we elkaar alleen maar vergelijken op van die hele beperkte dingen, hoe belangrijk spelling, rekenen en lezen ook moge zijn. Nou, ik denk dat ik qua onderwijsinhoudelijke dingen wel de meeste zaken hebben gecoverd. Misschien is het goed Jan, dat jij nog wat kunt zeggen over de luchtkwaliteit, de bereikbaarheid van de scholen, de fietsenstallingen en dat iets meer zijn.

De voorzitter: De heer Aalberts krijgt het woord.

De heer Aalberts: Kunt u mij verstaan? Ja. Goedenavond. De fietsen, we hebben daar overigens ook luchtkwaliteit in de online ontmoeting met de meesten van u ook uitgebreid over gesproken, maar ik herhaal het hier graag. Wij faciliteren onze scholen ook in de beperkte ruimte die bij sommige gebouwen er is met voldoende fietsenstallingen, zowel voor personeel als voor leerlingen. Dus als het bij een van onze scholen, en het is mij niet meteen bekend of het een probleem is bij de scholen, bij een van onze scholen, dan heeft dat vaak met de beperkte ruimte te maken, want je moet natuurlijk ruimte overhouden om te spelen, dus fietsenstallingen die worden vaak naast de school, achter de school. We zijn nu ook bij nieuwbouwplannen weer aan het kijken waar we ze kwijt kunnen, maar daar wordt wat ons betreft altijd voldoende rekening mee gehouden, want wij promoten dat ook. Waar we last van hebben, dat zijn met name bij het weer van dit moment de auto's die 's ochtends de school en de buurt onveilig maken als kinderen met de auto gebracht worden. Dus lopen en fietsen promoten wij alleen maar en faciliteren wij ook. Wat het ventilatiedossier betreft, daar hebben we natuurlijk het laatste jaar ook met Covid heel veel over gelezen. Daar worden we constant gevraagd in het AOB-blad vorige week bij RTL Nieuws in congressen om te vertellen wat we daarin doen, omdat ook bij de landelijke organisaties bekend is wat we daarin doen. U leest daar ook in het boek het nodige over. We hebben in 2015 al gezegd, het binnenklimaat in onze gebouwen moet goed zijn en dat kun je

in delen in frisse scholen A, B of C. En B is de norm die voor nieuwbouw geldt, dus voor moderne gebouwen. En C staat voor gezond en dat is enorm die in oudere gebouwen, bestaande gebouwen, soms een opgave kan zijn. We hebben in 2015 dat in alle gebouwen gemeten en in acht gebouwen hebben we aanvullende maatregelen getroffen en daarna was het goed. Maar we hebben ons ook gerealiseerd in de Covid discussie dat je dan meet, in dit geval twee weken in vier, vijf lokalen, en dat op dat moment goed is, omdat in de meeste scholen waar installaties ontbreken het op de leerkracht aankomt, al honderd jaar, om op tijd de ramen open te doen, natuurlijke ventilatie. Wat we in de Covid discussie hebben gezegd, laten we daar, ook al gratis personeel daar goed mee om, dat hebben we toen gemeten, maar is op dit moment ook de situatie in elke school, in elke klas, laten we daar niet van afhankelijk zijn. Dus we hebben gebruik gemaakt van de eerste twee subsidieregelingen, de SUVIS-regelingen. Daarmee krijg je dertig procent vergoed van het Rijk en zeventig procent moet je als schoolbestuur en of gemeente, moet je zelf ophoesten. Meeste gemeenten, ook Haarlem, doen daar niet aan mee. Waar we wel het geluk bij hebben, is dat bij een aantal scholen waar we renoveren, dat Haarlem daar natuurlijk wel in meedoet via de zorgplicht in de huisvesting. Maar we hebben in elf gebouwen zelf die zeventig procent geïnvesteerd. Vier zijn er dit jaar uitgevoerd, zeven hebben we voor 22-23 aangevraagd. Maar even nu om u een idee te geven, die zeventig procent komt in ons geval neer op zo'n anderhalf miljoen. En dat is ook voor heel veel schoolbesturen, omdat je die investering voor die moderne ventilatiesystemen, die zitten in een nieuwbouwbudget en dan worden ze in de gemeente betaald. Maar ze zitten niet in het onderhoudsbudget als schoolbestuur. Toch hebben wij door die systemen ook in twintig jaar af te schrijven daar ruimte voor gevonden. We anticiperen ook uiteindelijk op een betere bekostiging in de toekomst en we willen dus in alle gebouwen hiermee waar ze nog ontbreken deze installaties geplaatst hebben. Dat doe je niet zomaar, want even een idee, we zijn nu al zeven maanden bezig bij de basisschool Ter Cleeff. Die was ook vorige week maandag in het RTL Nieuws, 22 lokalen. Dan moet je een gigantische operatie om daardoor het schooljaar heen, terwijl de school ook werkt, die zaken aan te brengen. En we zouden drie zomervakanties nodig hebben om dat in een leeg gebouw te doen. In elk lokaal moet het plafond open, daar moeten grote leidingen naar boven, naar de zolder. Een heel verhaal. En daar ben je dus ook zomaar acht maanden mee bezig. Wij zien dit ook niet zozeer, het is belangrijk bij Covid, maar dat kun je ook oplossen door de ramen op te doen. Nou, dat is in deze tijd, is dat lastig. Dus vandaar die installaties. Maar we hechten vooral aan een gezond werk- en leefklimaat voor zowel docenten als leerlingen, ook los van de Covid discussie.

De voorzitter: Dank u wel. Ik wil even vast wel een opmerking maken. We hebben dit agendapunt om kwart over zes op de agenda staan, dus we hebben nog zeven minuten. We gaan er natuurlijk altijd wel iets op uitlopen, maar ik wil graag wel even dat we het iets sneller gaan doen dan we nu bezig zijn. Maar even naar de heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, toch nog een aanvullende vraag over de fietsbereikbaarheid. U zegt, we hebben veel last van de auto's die beide scholen rijden om de kinderen te brengen. In sommige steden zie je dat de straten afgesloten worden bij scholen. En eigenlijk dat hele halen en brengen duurt maar een kwartier. Dus zou u er niet voorstander van zijn om die straat bij de scholen een kwartier lang per dag, of twee keer een kwartier te sluiten, af te sluiten? En pleit u daar ook voor bij het college?

De heer Aalberts: Ik zou het niet in mijn hoofd halen met dat voorstel te komen, want als je de boelen ... Wij zeggen nu vaak van, mensen, het is maar een kwartier. Want waar ontstaat het probleem? Mensen willen de wijk uit en mensen komen de kinderen brengen en juist die combinatie, mensen gaan op dezelfde tijd naar werk als dat ze de kinderen brengen. Sterker nog, zodra ze de kinderen afzetten rijden ze hard door en dat zijn vaak de gevaarlijkste automobilisten. Dus het is heel lastig om te zeggen, wij sluiten. We zouden het ook niet

aan de gemeente voorleggen om die wijken af te sluiten, want ja, dat is een enorm probleem. Ik denk dat dat niet verstandig is.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u, voorzitter. Dank u voor de toelichting over het binnenmilieu. Dat is natuurlijk een wat completer element dan alleen de luchtbehandeling. U zegt, voor zeven scholen loopt op dit moment een aanvraag. Ik vind het leuk om via de griffie te vernemen welke zeven scholen op dit moment in die aanvraag zetten en door u gepland zijn voor 22 en daarna. En u zei net even twee dingen met de luchtveiligheid. U zegt eerst bij renovatie en nieuwbouw, valt in principe luchtbehandeling onder dat traject voor renovatie en nieuwbouw en daarna zei u nieuwbouw. Maar het is toch recreatie, sorry, recreatie, renovatie en nieuwbouw? Allebei, hè?

De heer Aalberts: Ja, het is bij alle... Als we het over renovatie hebben, dat is niet zomaar. Bijvoorbeeld, wij krijgen een bestaand gebouw ter beschikking om geschikt te maken voor primair onderwijs. Dan ga je renoveren. Argonaut is daar een mooi voorbeeld van geweest. Cruquiusschool ook. En dan kun je daar op dezelfde manier mee omgaan als met nieuwbouw, alleen de uitdaging is wat groter. En die zeven scholen zijn ook inmiddels toegekend.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ja, ik vroeg me af ... Ja. Wacht even, hoor.

De voorzitter: Staan in het boek hoor ik net misschien. Maar ga uw gang.

Mevrouw Stroo: Ik vroeg me af of u als schoolbestuur een ondergrens heeft om nog te gaan investeren in die ventilatie. Als u zegt, nou, het is eigenlijk niet meer te doen in dit schoolgebouw. En is dat dan een moment wat u zegt van nou, we moeten eigenlijk naar nieuwbouw toe?

De heer Aalberts: De nulmeting die Haarlem breed PO en VO is gehouden, daar komt dat aspect ook binnenmilieu aan de orde. En we hebben letterlijk in de afweging van die elf scholen, er komt er straks nog een bij in de derde tranche die mogelijk gaat komen. Daar hebben we de scholen waarbij we volgend jaar met de gemeente in overleg zijn over mogelijk nieuwbouw, of scholen waarvan we al weten dat de nieuwbouw komt en dat is soms over vier, vijf jaar. Daar laten we zo'n investering achter van soms een half miljoen achterwege, zeker ook omdat we weten dat met natuurlijke ventilatie de zaak daar ook gezond is.

De voorzitter: Dank u wel. Kunnen we dit punt afsluiten, deze school? De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Ik stelde al eerder vragen over de krappe financiering door de gemeente Haarlem. We hebben bij die prachtige onlinebijeenkomst, waar u fantastische voorbeelden gaf van de nieuwbouw en hernieuwbouw door uw koepel. Hele goede voorbeelden gezien. Man zou u iets specifieker kunnen zijn ten aanzien van de moeilijkheden waarop u stuit? Is er voldoende geld om de komende jaren tot nieuwbouw of hernieuwbouw te komen?

De voorzitter: Kort antwoord graag.

De heer Aalberts: Ik denk dat het verhaal van het gemeentelijk huisvestingsplan met de honderd, 130 miljoen, daar gaan we volgend jaar met de gemeente over praten en dat ligt er nu midden. De plannen die we met de

gemeente hebben gemaakt, daar worstelen we nu ook mee, maar dat gaat niet om geld. Dat probleem komt ook, want terwijl wij aan het worstelen zijn, gaan de prijzen omhoog. Maar dan hebben we het bijvoorbeeld over de beperkte capaciteit bij de gemeente voor vergunningen. We zitten letterlijk voor een bestemmingsplan wat moet wijzigen in Boerhaave te wachten tot daar stedenbouwkundigen zijn aangesteld die ons met informatie moeten voorzien, willen we aan de slag kunnen. En dat zijn momenteel de problemen die liggen niet zozeer op het terrein van de onderwijshuisvesting maar meer van de situatie momenteel van de bezetting bij de gemeente.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Dan wil ik dit punt afsluiten, punt 6.a gaan we afsluiten. De heer Elkerbout wil ik bedanken, de heer Aalberts ook bedanken. En als u nog even de microfoon schoon wil maken en het knopje, dank u wel.

6.b Realisatie instandhouding openbaar voortgezet (speciaal) onderwijs 2020

De voorzitter: En dan gaan we door naar volgende, dat is speciaal, of realisatie instandhouding openbaar onderwijs voortgezet onderwijs. En de heer Post komt aanschuiven namens Dunamare. Dank u wel. Ook stichting Dunamare Onderwijsgroep heeft het jaarverslag van 2020 ter kennisname ingediend en de gemeenteraad is als extern toezichthouder van het openbaar voortgezet onderwijs bevoegd om conform de Wet op het voortgezet onderwijs om op grond van het jaarverslag 2020 vast te stellen dat de stichting voldoende openbaar voortgezet onderwijs in 2020 heeft gerealiseerd. Dit stuk staat ook ter advisering op de agenda en de commissie zal vanavond bepalen of het voorstel doorgaat naar de raad ter vaststelling. En kan ik de heer Post als eerste het woord geven voor een eventuele toelichting?

De heer Post: Ik sluit me een beetje aan bij de woorden van Martin, die denkt dat het verslag voor zichzelf spreekt dus ik zou willen weten wat voor vragen er zijn. Ik wil wel zeggen dat ik ook aan iedereen die bij ons werkt, alle docenten, conciërges, medewerkers, enorm veel waardering heb gehad afgelopen jaar onder zeer moeilijke omstandigheden het werk te doen. We zitten nu al eigenlijk voor het derde seizoen in een tijdperk waarin we toch gebroken lessen moeten geven en ik merk ook dat dat ontzettend veel vraagt van onze mensen en daar ben ik ontzettend trots op, dat proberen we zelf ook als bestuur regelmatig duidelijk te maken aan de mensen maar het kan eigenlijk niet genoeg gezegd worden. Dus daar heb ik heel veel waardering voor en dan is zo'n verslag maar een verslag en een stuk papier, daar kan je niet in uiten wat je voelt en wat je denkt elke dag. Maar ik weet dat op de dag van vandaag de mensen nog steeds met hart en ziel voor die leerlingen gaan, dat zie je nu ook weer met de nieuwe aangekondigde maatregelen. Enorme waardering daarvoor. En verder denk ik dat het goed is dat jullie misschien vragen stellen of zeggen van nou, behandel dat thema wat net door Martin ook behandeld is ook even, gegeven de tijd, maar dat laat ik aan jullie.

De voorzitter: Ja, we gaan naar de commissie. Nou ja, inderdaad gegeven de tijd, probeer niet in herhaling te vallen want er zijn al een heleboel antwoorden gegeven ook door de heer Elkerbout, niet op dit speciaal onderwijs maar ik denk dat er wel generieke antwoorden zijn gegeven. Dus ik wil nu even naar mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel. Dank u wel voor het stuk, ook hier zien de financiën er hartstikke goed uit dus daar zal ik kort over zijn. Een gesignaleerd risico is wel de afname van het aantal leerlingen zag ik in de komende vier jaar. En ik begreep uit de stukken dat Dunamare hier rekening mee houdt door een gebalanceerd personeelsbestand met vaste en tijdelijke contracten, maar tegelijkertijd is ook voor jullie het lerarentekort aan de orde van de dag en wil je mensen aan je binden. En dat voelde voor mij toch wel een

beetje als een tegenstrijdige uitdaging. En ik was eigenlijk wel benieuwd of de heer Post kon ingaan op hoe hij deze problematiek oppakt, dus eigenlijk voor de korte en de lange termijn. En ik vroeg me daarbij ook af of de genoemde ontwikkeling, dus de terugloop in het aantal leerlingen, ook in de pas loopt met het strategisch huisvestingsplan wat we volgend jaar dus weer opnieuw gaan vaststellen met elkaar. Het is tijdens de vorige bijdrage al gezegd door een aantal mensen: tijdens de coronapandemie is duidelijk geworden dat die maatregelen een flinke impact hebben gehad op ons allemaal maar ook met name op onze tieners, op onze jongeren. Niet alleen wat betreft de leerachterstanden maar ook sociaal en emotioneel. En zou de heer Post kunnen aangeven op welke wijze Dunamare deze problematiek ook oppakt en wat daar eventueel vanuit de gemeente nog voor nodig zou zijn? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Linder, ChristenUnie.

De heer Linder: Ja, dank u wel. Het eerste wil ik complimenten geven voor het Spaarne College. Ik bedoel, ik vind het echt een, ja, echt super als je een nieuwe school gaat maken vanuit drie en meteen ook inspecties zo goed resultaat heeft, dat ... Compliment daarvoor. Wat financiën betreft kan ik me nog herinneren dat over 2019 waren er twee ... plus van 2,1 miljoen en nu is het een plus van 1,1 miljoen. Ik heb toen begrepen dat ze zegt van nou ja, we kijken hoe we dat kunnen teruggeven aan, aan dus de school in die zin, docenten, aan het onderwijs, of welke manier. Maar nu zie ik dat er alweer winst is en in een tijd waar, ja, toch de financiën vrij krap zijn voor onderwijs vraag ik mij af in hoeverre dat 2019 ook echt het geld teruggegaan is, in die zin dat jullie dat ook hebben, in plaats op de grote hoop gooien weer terug geïnvesteerd hebben, en waarom dat het bij wijze van spreken nu alweer in die zin flink over hebben. Dan had ik er nog ook de vraag ... met uiteraard met lerarentekort of wat hoe dat bij jullie eruitziet. Verder is het zo dat sinds een tijd reizen of zo de scholen verplicht zijn om kinderen mee te nemen waar de ouders niet kunnen betalen, simpelweg omdat ouders zeggen van we willen niet betalen. Dus dat zijn jullie nu ondertussen verplicht, ik weet van scholen die dus zeggen van wij gaan dus niet meer zo uitgebreid op schoolreis omdat we dan financieel risico hebben. Dus ik vroeg mij af hoe dat bij jullie staat, of dat de gemeente een rol in kan spelen, of jullie ook al dus in die zin jullie plannen die jullie hebben voor eventuele reizen, of jullie die ook al ingeperkt hebben in verband met die wetswijziging. Een interessante, het is misschien meer een ... Ik weet dat u zeker geen bindende uitspraak kunt maken maar wel ik benieuwd voor ben, we hebben een terugloop van leerlingen, of tenminste die wordt verwacht. Tegelijkertijd gaan er stemmen op om, ja, er toch een havo/vwo ook in Schalkwijk zou moeten zijn. In hoeverre is dat bijvoorbeeld voor Dunamare mogelijk dat u zegt van wij doen met Haarlem College bieden wij ook havo/vwo aan, om te zorgen dat ook Schalkwijk een dus vwo/havo-mogelijkheid heeft? Zover mijn vragen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voorzitter. Nou ja, ook hier complimenten voor de heer Post en iedereen bij Dunamare. De financiën van de stukken die zagen er inderdaad goed uit met een mooi resultaat. Complimenten van de inspectie ook gekregen, dat is ook altijd fijn. Als u nu over het openbaar voortgezet onderwijs in Haarlem gaat eigenlijk een vraag over de manier van loten waarop dat gaat. Vorig jaar waren er 34 leerlingen uitgeloot, niet voor hun voorkeursschool maar voor hun vijf voorkeursscholen. Nou, nu is de oplossing die door jullie gegeven wordt om leerlingen een top zeven van voorkeursscholen aan te geven, ik vind dat persoonlijk niet echt een voorkeursschool, ik kan me dat nog goed herinneren. Ik wist toen ik jong was heel goed naar welke middelbare school ik wilde gaan en dan misschien een andere nog als tweede keuze, maar zeven voorkeursscholen dat vind ik toch wel heel veel klinken en niet echt een oplossing. Dus mijn vragen, die in algemene zin kunt u eventjes op de oplossing die jullie hebben aangedragen reflecteren, een

checkvraag: hebben kinderen uit Haarlem, hebben die voorrang op de Haarlemse scholen? Dat wilde ik weten. Nu loopt Haarlem behoorlijk achter in de investeringen in onderwijshuisvesting. Dat wordt wel ingehaald maar is nog steeds niet voldoende. Was dit probleem kleiner geweest op het moment dat de investeringen in de huisvesting wel op orde waren geweest, dus in hoeverre is de onderwijshuisvesting een probleem hier, vraag ik u. En ook de vraag: wat kan de gemeenteraad hierin betekenen? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Ik lees in uw verslaglegging dat er hogere salarislasten zijn geweest als gevolg van de belasting door corona. Kunt u daar iets specifieker in zijn? Wie heeft u bijvoorbeeld ingehuurd en ging het daarbij om bijkomende taken als gevolg van deze crisis? Verder lees ik dat het weerstandsvermogen van Dunamare over de gehele breedte goed is, maar de komende jaren wachten forse investeringen in de huisvesting en bijkomende zaken, dat brengt linksom of rechtsom ook forse investeringen voor u met zich mee. Is het weerstandsvermogen van uw koepel goed genoeg voor deze ambities?

De voorzitter: Dank u wel. Verder niemand? Dan gaan we naar de heer Post, gaat uw gang.

De heer Post: Dank voor de vragen. Eerst even de afname van leerlingen. Ja, de leerlingen nemen wat af, we krijgen alleen wel, dat hebben we vorig jaar ook gezien, best wel een beetje verrassingen soms in de onderwijssector. Vorig jaar hadden we plotseling 150 leerlingen meer dan verwacht hadden. Ja, de prognoses zijn nu weer dat het iets minder is. Dus ja, we moeten daar gewoon op monitoren. Ik verwacht eerlijk gezegd niet dat Dunamare heel erg veel zal krimpen, het gaat om relatief kleine aantallen. Het heeft ook te maken omdat wij natuurlijk veel vmbo hebben. Ik heb dat vorig jaar hier volgens mij ook gezegd. Ja, er is op dit moment minder verwijzing naar vmbo, en als er dan een relatief groot deel van je scholen vmbo-scholen zijn en er gaan er meer naar havo/vwo, dan krimpen wij relatief gezien wel. Dus dat is iets waar we rekening mee moeten houden, en docenten in het vmbo zijn niet altijd bevoegd om op havo/vwo les te geven. Dus die puzzel daar proberen wij op een hele verstandige manier mee om te gaan. Op lange termijn door een IAP te hebben, of een strategisch huisvesting, personeelsplan bedoel ik, om goed te monitoren wat we willen weten. Het is wel zo dat die lichte krimp en onze investeringen die wij doen in de Dunamare Academie en het feit dat de meeste scholen van ons opleidingsscholen zijn, dat we daar op dit moment al best goed mee om kunnen gaan. We zien nu wel dat door de NPO-gelden en door corona wij extra inzet hebben moeten doen om kinderen, en dat het nu niet meer lukt om docenten te vinden. Dus als je mij nu vraagt: hoe is dat ten opzichte van het po, dan denk ik dat het po het nog moeilijker heeft om leerkrachten te vinden maar dat wij er op dit moment dicht achter zitten want wij moeten bij sommige scholen toch wel licht schrapen in onze lessen, dan hoeven kinderen niet gelijk naar huis hè, maar dan geef je bijvoorbeeld in plaats van vier uur Nederlands, het is maar een voorbeeld, drie uur Nederlands. Nou, op dat moment ga je toch wel een beetje het onderwijs versralen. En we lopen op dit moment met NPO tegen een enorme vraag uit de markt aan leerkrachten. Excuus. Enorme vraag aan leerkrachten, dus dat is gewoon een puzzel. En wij doen daar kortetermijnacties, langetermijnacties, en wij proberen met name zelf ook veel meer leraren op te leiden.

De voorzitter: De heer Linder, ChristenUnie.

De heer Linder: Dan ook even hier even de vraag: in hoeverre heeft u het gevoel dat de gemeente iets zou kunnen doen voor u? Dat lerarentekort?

De heer Post: Ja, dat geldt eigenlijk hetzelfde als wat Martin net zei. Ja, denk, ja, de Amsterdamse trek zien wij nog niet. In de Haarlemmermeer hebben gemeenten bijvoorbeeld voorkeurswoningen aangeboden voor

leerkrachten en ook politieagenten overigens en zorgpersoneel, dus een x aantal procent van nieuw te bouwen woningen zijn dan beschikbaar. Ja, ook wij misschien hier en daar parkeervergunningen maar het zijn wel marginale dingen, moet ik zeggen. Uiteindelijk kiest een docent gewoon voor een school omdat hij die school interessant vindt, dat zijn vaak de drijfveren, en niet die parkeervergunning. Het zou helpen, moeten we zeker over spreken, en woningen misschien ook wel, en daar zullen we eens op de lange termijn eens over van gedachten moeten wisselen. Het is natuurlijk altijd, je moet in alles proberen het pakket van een docent zo aantrekkelijk mogelijk te maken, en alle kleine beetjes helpen. Ja, dat ging ook een beetje door over de leerachterstanden van kinderen. Ja, die zijn er, dat kunnen we gewoon constateren, ook uit objectieve metingen die wij ook in het vo doen met bijvoorbeeld Cito. Wij zien achterstanden in lezen, we zien achterstanden in rekenen en wiskunde. Nou, op dit moment lossen wij dat op door extra onderwijs te geven aan die kinderen, daar lopen we wel aan tegen de grenzen van het personeel. Ja, nogmaals, drie leerjaren al corona. Sommige leerlingen in vmbo-4 hebben eigenlijk in hun middelbare school één gewoon schooljaar gehad, dat is eigenlijk wel heel bijzonder. En toch zal je zien dat we veel leerlingen nog over de eindstreep weten te brengen. En als je mij vraagt: waar maak je je zorgen om, dan is dat toch de havo-afdelingen bij ons en de basisberoepsafdelingen, dat zijn de afdelingen. De havo-afdelingen met veel leerlingen uit het vmbo die de havo gaan proberen, en zeker bij een scholengemeenschap zoals Dunamare is waarin we veel kansen geven, veel ruimte voor opstroom naar de havo te gaan, zien we daar ook wel de grootste risico's natuurlijk. En het vmbo-basis, ja, we hebben gewoon gezien dat het aantal basisleerlingen de afgelopen jaren enorm is toegenomen. Op jullie vraag: is er meer of minder kanselijkheid ontstaan? Nou, als je kijkt naar hoe het aantal vmbo gekrompen is dan moet je bijna wel constateren dat kanselijkheid op dat niveau eerder toegenomen is dan afgenomen, maar ik begeef me nu op heel glad ijs om die conclusie te trekken want wetenschappers zijn het daar niet allemaal over eens. Ja, dus we trekken daar hard aan maar het heeft ook alle aandacht en tijd nodig, dat moet ik er ook bij zeggen. De financiën, winst, ja, die winst die is een beetje boekhoudkundig. Als de overheid besluit om in december geld aan ons over te maken dan is dat direct winst, maar die salarissen moeten we pas het jaar erop betalen. Nou, nu hebben wij al een hele reeks van jaren aan het eind van het jaar extra geld gekregen. Nou, dat kan je nooit meer gelijk opmaken in december dus dat moet je het jaar erop opmaken. Dat is nu met NPO-gelden ook het geval. Ik durf te zeggen zonder dat de jaarrekening 2021 af is, maar dat we ook dit jaar weer met een forse winst zullen eindigen. Dat heeft alles met de systematiek van de overheid te maken, niet met onze bedrijfsvoering en de keuzes die wij maken. Maar boekhoudkundig moeten wij dat als winst, reserve heet dat dan hè, boeken. En dat is iets wat de landelijke overheid zo heeft bepaald. Als de overheid zou bepalen voortaan mag u dat als een bestemmingsreserve boeken, dan heb ik opeens geen winst meer. Dus dat maakt het een beetje lastig soms voor ons ook om dat te presenteren. NPO-middelen zijn de middelen die de overheid heeft gegeven, 8 miljard voor het hele onderwijs om de achterstanden weg te werken als gevolg van de coronacrisis.

De voorzitter: Dank je wel, wethouder. De heer Linder, ChristenUnie.

De heer Linder: Nou, misschien, ik ben niet zo goed bekend met financiën of zo maar als ik dat zie dan groeit toch op een gegeven moment de bankrekening als elke keer winst gemaakt wordt? En is dit niet juist in die tijd waar natuurlijk, je zegt het net, sommige leerlingen drie jaar lang al corona hebben gehad en weet niet wat allemaal door de neus geboord is. Sommigen hebben nog nooit een schoolfeestje gehad. Maar op een gegeven moment bij wijze van spreken niet voor een, ja, een organisatie als Dunamare die financieel sterk goed voor staat, wat ook goed is, waar we blij mee zijn, iets om zeggen van oké, weet je, het is corona, laten we iets terugdoen. Het is voor iedereen een moeilijk jaar, dus ik vraag me af: hoe komt het dan, waar gaat dan dat geld heen als elke keer winst gemaakt wordt?

De heer Post: Nou, nogmaals, dat geld gaat dan uiteindelijk weer naar personeel, alleen het jaar later. En dat is, ik zou bijna zeggen, dan moet je een technische exercitie horen hoe die jaarrekening werkt en de exploitatierekening, maar het gaat naar docenten maar wij houden ons absoluut niet in als het gaat om mensen meenemen op een reis. Ik moet zeggen, schoolreizen zijn afgelast als gevolg van corona, dus dan heb je daar een begrote, een budgettering voor staan, maar als die niet doorgaat valt het weer mee. Als je geen docent kan vinden dan heb je een meevaller in je begroting en dus ook meer winst, zou je kunnen zeggen. Dus het is gewoon de markt die soms moeilijk maakt om dat geld uit te geven en je kan leerlingen wel helemaal volstoppen met lessen, ik was vandaag op Het Schoter, daar mogen de leerlingen in het weekend ook les volgen, en dat doen we ook, en veel leerlingen en ouders willen dat ook graag, die stellen dat enorm op prijs, dan krijgen ze in het weekend les. Maar je moet ook niet vergeten: we kunnen die cognitie er wel in proberen blijven te stoppen, maar er zit ook rek in het leren. Ik denk soms wel: we zouden die leerlingen allemaal willen gunnen dat ze er wat langer over mogen doen in plaats van intenser alleen maar aan die vaardigheden, want dat doet ook de motivatie van leerlingen geen goed. Dus het is een spanningsveld waarin de school probeert die resultaten te halen en die leerlingen naar het examen te praten en te studeren. Ik zeg ook: we moeten, daar zit ook een einde aan, en dat betekent ook dat we misschien wel te veel geld hebben gekregen voor de korte periode waarin we dat moeten investeren. En wij hebben ook als alle scholen, en dat geldt voor het po ook, gepleit om dat geld voor een langere periode te mogen gebruiken, omdat wij denken dat we ons personeel en onze leerlingen beter aan doen om ze wat gespreider die stof te laten overbrengen en voor de leerlingen dat te laten leren. We hebben het als één brok geld gekregen en daarom zie je ook zo'n dikke plus staan. Dus ik doe er echt alles aan, en als een school zegt: we willen graag op reis en er is geen geld, dan kan ik wel zeggen, dan staat Dunamare daar pal voor en kunnen we, gaan we ook zorgen dat die leerlingen mee kunnen. Want dat past bij Dunamare.

De voorzitter: Interruptie, de heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. U zegt, u heeft zo'n enorme som geld gekregen. Is daar een perking in tijd aan?

De heer Post: Ja, dat is een beperking, officieel is de beperking twee jaar.

De heer Oomkes: Twee jaar.

De heer Post: En dat maakt het natuurlijk ook dat er opeens zo veel geld staat. Wij zullen zien dat we dat geld in die twee jaar niet kunnen uitgeven omdat de leerlingen dat niet altijd trekken om zo veel les te krijgen, onze docenten niet en we soms geen personeel kunnen vinden. En het gaat dus ook veel naar commerciële bureaus, en dat is een andere ergernis van veel mensen en dat vind ik ook een ergernis, maar het is niet anders.

De heer Oomkes: Toch lees ik in uw verslag dat de salarislasten zijn gestegen.

De heer Post: Jazeker, dat zien we ook als gevolg van corona want als je meer personeel inzet heb je ook hogere salarislasten. Dus dat is, wij zullen de komende jaren zal je zien dat de salarislasten relatief gaan stijgen omdat je dat geld hebt gekregen om extra lessen te geven aan docenten. Ja, die reizen heb ik net wat ook over gezegd, ik vind dat iedereen mee moet kunnen. Helaas zie je dat het aantal reizen terugloopt, het is heel ingewikkeld gebleken het afgelopen jaar echt goede reizen te organiseren, maar we hopen daar weer op een normale situatie te kunnen komen want ik denk dat het voor leerlingen heel goed is als ze weer op reis mogen en leuke dingen mogen doen waar ze ook blij en vrolijk van gaan worden. Er is een vraag gesteld over het

Schalkwijk en het Haarlem College. Ja, wij zijn op dit moment bezig met een onderzoek met alle besturen want dit moeten we doen in het regionaal plan onderwijsvoorzieningen, dus dat kan ik niet alleen beslissen. Het Haarlem College is een vmbo met basis, kader en mavo, dat wordt weleens vergeten, waar een samenwerking is met Coornhert voor leerlingen die naar de havo willen dat zeker kunnen doen. Dus dat is echt iets wat er al is, en er staat natuurlijk ook een mavo/havo/vwo-school van de Vrije School, niet onderdeel uitmakend van mijn bestuur, maar er zijn in Schalkwijk dus twee scholen. Mijn beeld is nu niet dat er nu, en die vraag is net ook gesteld, te weinig scholen zijn om lotingsproblemen te voorkomen. Ik wil niet te veel ingaan over de loting maar ik ben toch uitgedaagd om er iets over te zeggen en dan kan ik alleen maar dat zeggen dat ik denk dat het scholenaanbod in Haarlem voldoende is maar dat er vorig jaar wellicht door omstandigheden ook wel heel erg specifiek voor een aantal scholen is gekozen, en dat waren dan met name de eenpitters, scholen die geen mavo aanboden bij hun havo/vwo, en we hebben dit jaar proberen wij uit alle macht met andere scholen ook om die andere scholen goed op te kaart te zetten zodat ook die scholen aantrekkelijk genoeg zijn zodat er minder geloot mag worden. Het blijft spannend, ik denk als jullie echt wat over de loting willen weten dat we daar Truus Vaes voor moeten uitnodigen als coördinator van de schoolbesturen van het loten, die heeft vorig jaar volgens mij ook weleens een technische briefing gegeven. En dan zou ik willen voorstellen om dat '...', dat beslissen jullie, maar dat zou mijn suggestie zijn, wethouder en raad. Dus huisvesting is mijn ogen niet direct een probleem, wij investeren zelf in onze havo/vwo's waar mogelijk, Het Schoter wordt op dit moment volop gebouwd, een prachtige sportzaal, hij is in aanleg. We gaan verder uitbreiden met behulp van de gemeente bij Het Schoter, dat is onze mavo/havo/vwo. We zijn druk bezig om een plan te maken voor Het Coornhert om dat een update, een upgrade te geven. En dat biedt, er is ook al intern in de school en extern op het terrein van alles gedaan om de school aantrekkelijk te maken dus wij proberen zeker die scholen ook echt up and running neer te zetten zodat het ook voor ouders aantrekkelijk is om voor die scholen te kiezen. Ze bieden trouwens allemaal ook voldoende kwaliteit volgens de inspectie, maar ik ben op die twee scholen heel trots want je ziet ook in de cijfers dat ze erg succesvol zijn als het gaat om kansen geven van leerlingen die bijvoorbeeld een mavo hebben gedaan en toch naar de havo kunnen, dus daar ben ik ook heel trots op. En ook zeker dat pluspakket wat ze aanbieden voor de bovenkant, het havo en vwo. Ja, er is nog een vraag hoe die salarissen, net ook al een beetje beantwoord. Wie hebben we ingehuurd, ja, ik kan niet exact de getallen geven, wij geven docenten die bijvoorbeeld lesgeven in het weekend een extra beloning maar een docent kan er ook voor kiezen om taakbeleid in te zetten zoals dat ingewikkeld heet, en daar hebben we eigenlijk niet echt een rem op. Maar ook wij moeten gewoon heel veel inhuren en we zullen in het jaarverslag volgend jaar er ook natuurlijk over rapporteren wat we daar extern voor ingehuurd hebben en intern neergezet hebben.

De voorzitter: U heeft nog een vraag van de heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voorzitter. Het antwoord op de vraag, één antwoord heb ik gemist, dat was of kinderen uit Haarlem in deze procedure ook voorrang hebben op de Haarlemse scholen of is het zo dat in de loting ook kinderen van buiten Haarlem hier kunnen meedoen? En het tweede is toch ook dat punt over, ik hoor de heer Post zeggen dat de investeringen in schoolgebouwen hier eigenlijk niet mee te maken heeft, en dat begrijp ik toch niet helemaal, omdat volgens mij om heel platgeslagen les te geven heb je een klaslokaal en een leraar nodig. Nou, dat lerarentekort is één en het andere is een klaslokaal. Dus op het moment dat er in voorkeursscholen wat meer capaciteit is, dus iets meer lokalen waar op het moment dat als er wat minder druk is je wat kleinere klassen kan hebben wat natuurlijk ook fijn is, dat zijn toch de twee knoppen die dan het belangrijkste zijn bij zo'n lotingssysteem? Dus ik begrijp niet helemaal waarom als er niet meer geïnvesteerd was in de scholen en er dus meer klassen zouden zijn, dat dat niet van invloed is op zo'n loting. Nou, het aanbod voor een technische briefing om daar nog eens naar te kijken lijkt me inderdaad volgens mij goed,

vooral op het moment dat bij de volgende loting blijkt dat het niet goed gegaan is, en ik hoop gewoon dat het dit keer voor al die kinderen, dat ze allemaal op de school van hun voorkeur komen.

De heer Post: Volgens mij, ik kan ... Misschien is het goed om daar technisch even over te biefen, maar als je een school die moet loten extra lokalen geeft, dat is ook al bij een aantal Dunamare-scholen in het verleden gebeurd, Coornhert, dan moet je heel veel gaan bijbouwen. Dat lukt vaak op het terrein niet, dat lukt niet in bestemmingsplannen, die ruimte heb je gewoon niet. Maar dan staat er elders een school halfleeg, dus dat betekent dat elke keer als je een populaire school hebt dat je daarvoor moet bijbouwen, dan heb je echt binnen de kortste tijd heel veel leegstand bij scholen. En je probeert dat dus verstandig door goede scholen te, voor allemaal goede scholen te bouwen, probeer je dat een beetje in redelijkheid te doen. Er worden nu ook wel degelijk natuurlijk soms noodmaatregelen genomen om eerste opvang als gevolg van groei mogelijk te maken. Bij ons bijvoorbeeld bij de Daaf Geluk, daar participeert de gemeente, dat is een school voor speciaal onderwijs in het voortgezet onderwijs. Daar staan er ook noodgebouwen. Maar dat is een verre van optimale oplossing, je hebt niet zomaar een nieuwe school gebouwd. Dus wat je moet doen, je moet in redelijkheid proberen alle scholen aantrekkelijk te maken, en ik denk dat we daar als gezamenlijke scholen winst kunnen boeken door onze scholen wat meer in samenhang te presenteren aan onze basisscholen zodat ook de scholen die vorig jaar niet zo in de populariteitrange hoog lagen wat populairder te maken. En dat is denk ik een betere oplossing dan elke keer als er een school leegstaat daarbij te bouwen, want dan ben je als gemeente binnen de kortste keren heb je financiële middelen te kort, is mijn stelling, en dan heb je ook geen geld om nog te investeren in renovatie, vernieuwbouw, dan gaat een school die oud is verpauperen want daar heb je geen geld voor want die moeten naar een nieuwe school doen. Nou, in die afweging moet je gewoon heel gebalanceerd een integraal huisvestingsplan maken, dat maakt de gemeente Haarlem goed, en we staan volgens mij aan de vooravond voor weer een nieuwe en dan praat je daar weer over met elkaar. En het gebied Haarlem loten, die vraag is ook nog gesteld, nee, er is niet zo dat je als je in Haarlem woont dat je voorkeur hebt, dat werkt niet zo in het Nederlandse onderwijs. Je hebt schoolkeuzevrijheid en je mag in elke gemeente je aanmelden bij een school. En geld volgt de leerling, dus als de leerling naar een school gaat krijgt die geld en dat werkt ook zo een beetje bij het huisvestingsbeleid, dat gaat indirect via het gemeentefonds. Maar in principe gaat geld een leerling die op een andere gemeente in school zit, daar krijgt die gemeente ook geld voor om voor de huisvesting te zorgen. En in Haarlem is het zo dat erover en weer leerlingen Haarlem in komen, maar er gaan er bijna net zo veel uit. Dus denk maar aan scholen als het, nou, die allemaal in Bloemendaal staan, de scholen in Heemstede, en de grote 1.600 leerlingen alleen in een atheneumschool. Ja, die gaan feitelijk voor een groot deel allemaal uit Haarlem richting Heemstede en dat moet Heemstede dan weer betalen, dus je moet dan goed kijken naar de balans tussen in- en uitstroom maar er is dus geen voorkeursbeleid voor Haarlem. Dat kan in incidentele situaties rondom speciaal onderwijs wel, en daar werken we dan ook aan, maar dat heeft te maken omdat speciaal onderwijs scholen en praktijkscholen vallen onder de samenwerkingsverbanden, en niet onder de reguliere onderwijssystematiek.

De voorzitter: Ja. Nou, heel verhaal, maar volgens mij is het wel duidelijk.

6.c Realisatie instandhouding openbaar voortgezet gymasiaal onderwijs 2020

De voorzitter: We gaan naar de volgende bestuurder. Ik wil de heer Post danken en ... Ja, ja, ja. '...'. Ik zal alvast gaan voorlezen, dat is de heer Van der Werff, bestuurder van de Onderwijsstichting Zelfstandige Gymnasia. En ook die heeft het jaarverslag ter kennisname ingediend en de gemeenteraad is ook als extern toezichthouder van het openbaar voortgezet gymasiaal onderwijs bevoegd conform de Wet op het voortgezet onderwijs om op grond van het jaarverslag 2020 vast te stellen dat de stichting voldoende openbaar voortgezet gymasiaal

onderwijs in 2020 heeft gerealiseerd. Dit stuk staat ook weer ter advisering en de commissie zal vanavond bepalen of het voorstel doorgaat naar de raad ter vaststelling. En kan ik de heer Van der Werff ook weer als eerste het woord geven?

De heer Van der Werff: Hij staat al aan, mooi. Henk en Martin hebben al hele verstandige dingen gezegd. Die hebben ook de medewerkers van harte bedankt en ik kan me daar alleen maar bij aansluiten. Ik denk dat we hartstikke blij zijn dat het nog redelijk goed is gegaan en dat we, want dat is wel belangrijk, dat het ziekteverzuim onder onze medewerkers laag is gebleven en dat er wat dat betreft weinig lessen zijn uitgevallen, en dat is in deze tijd een groot goed. Maar ik zou jullie graag het woord willen geven en de kans te bieden vragen te stellen.

De voorzitter: Nou, mevrouw Çimen weer en dan de heer Oomkes. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel. Ja, het jaar 2020 is met een negatief resultaat afgesloten en de belangrijkste reden daarvoor was de oplopende personeelskosten. En ik vroeg me daar gewoon, kunt u daar iets meer duiding bij geven? Gaat dit om tijdelijke extra inhuur vanwege COVID om lessen doorgang te laten vinden of gaat het echt om structureel hogere lasten en is dit gewoon de nieuwe werkelijkheid in uw bestuur, of bij de school? En mijn volgende vraag, net zoals ik juist ook al benoemde, onze tieners, onze jongeren hebben veel te verduren tijdens deze pandemie. Een ontzettend mooi en waardevol initiatief is volgens mij ook de huiskamer van het Stedelijk Gym waar de leerlingen in alle rust kunnen studeren, eventuele achterstanden kunnen inhalen, begeleiding krijgen en ook gewoon kunnen zijn, dus dat is heel fijn. Maar volgens mij begreep ik dat het initiatief mede mogelijk wordt gemaakt door extra gelden vanuit het Rijk en gaat die huiskamer ook komende jaren voortgezet kunnen worden. Dus zou u daar iets meer over kunnen zeggen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Nu de heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Even over die huiskamer, '...' echt inderdaad een heel leuk initiatief. Heeft u getracht de waardering daarvan te meten onder de leerlingen en wat is die dan? Wat voor aanwijzingen krijgt u daarop terug? Want dit soort situaties komen eigenlijk te weinig voor op Haarlemse scholen is mijn idee. Dan in uw school maakt deel uit van de OSZG, dat is de koepel van zelfstandige gymnasia in Nederland. Die club maakt melding van forse verschillen in resultaat over 19, over 2020 in vergelijking tot uw school zelf. Hebben we het over 919.000 euro. Komen die tekorten ook in de komende jaren terug en heeft dat een effect op uw situatie?

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voorzitter. Ik wil eigenlijk een vraag herhalen die ik ook aan de heer Elkerbout had gesteld en dat gaat over die basisarrangementen. Ik heb daar goed gehoord dat gelet op de afgelopen periode het misschien niet het juiste moment is geweest om de lat op goed te leggen in plaats op voldoende, maar dat het streven er altijd is. Toch wil ik aan de heer Van der Werf als, nou ja, goed, voorzitter van de gymnasia waar dus de allerbeste kinderen en wat ook op misschien wel onze allerbeste scholen zouden moeten zijn, ook vragen hoe hij kijkt naar die lat van een basisarrangement goed, wat hij eraan doet om ook het beste basis, of het beste arrangement te krijgen voor de Haarlemse leerlingen, en wat er eigenlijk nodig is en of de gemeenteraad daar iets aan kan doen om daaraan bij te dragen, dus hoe hij daarnaar kijkt.

De voorzitter: U heeft een interruptie. De heer Linder.

De heer Linder: Ja, u noemt net onze allerbeste kinderen. Ik ga ervan uit dat u onze vmbo'ers ook de allerbeste kinderen vindt?

De heer Van Kessel: Volgens mij heeft de heer van de ChristenUnie een leuk punt gemaakt, maar ik hoor graag gewoon het antwoord van de heer Van der Werff.

De voorzitter: Ja, kunnen we naar de heer Van der Werff? Dan gaan we naar u, gaat uw gang.

De heer Van der Werff: Oké, ik ga proberen alles zo goed mogelijk te beantwoorden natuurlijk. Ja, als je naar de begroting kijkt dan zie je dat er binnen de stichting sprake is van een tekort dat eigenlijk niet voorzien was. Bij onze school is dat verschil minimaal en je zult nooit meer zo'n mooie budgetafwijking zien, dat heeft ook te maken met soms wat geluk hebben. We voorzien voor de komende jaren wel tekorten binnen de stichting en dat komt eigenlijk omdat we scholen hebben die in hele verschillende delen van het land opereren en ook in hele verschillende situaties verkeren. We zien bijvoorbeeld bij de scholen in het zuiden dat er wat terugloop is in leerlingenaantal, dus daar zul je zien dat tekorten als je niet uitkijkt worden veroorzaakt door terugloop in de leerlingenaantallen. Het Barlaeus en het SGH hebben een vrije dure staf, hebben heel veel docenten die in de eindschaal zitten. Dus dat betekent dat de salarislasten relatief hoog zijn. Wij zijn hier met twee gebouwen ook wel aangewezen op meerdere conciërges en wat uitgebreidere ondersteunende staf, dat kan olopende lasten veroorzaken. Dus alles bij elkaar zien we de komende jaren wel wat financieel zwaarder weer. Het Vossius heeft nog te maken met de afronding van een verbouwing waar nog extra middelen aan moeten worden toegevoegd, dus alles bij elkaar maakt dat het plaatje voor de komende jaren wat anders dan de voorgaande jaren waar we steeds overschotten hadden. Nou is dat eigenlijk geen probleem, want het gaat erom dat je geld wat voor onderwijs bestemd is uiteindelijk ook aan het onderwijs besteedt. Dus ik neem aan dat jullie daar eigenlijk wel een positieve richting in zien. De huiskamer, ja, dat is een prachtig initiatief, daar zijn we ontzettend trots op en dat gaan we heus niet opheffen als dat niet meer gefinancierd wordt vanuit subsidies. Dat blijft een dragend onderdeel van onze school en we zien het ook als een dragend onderdeel om verder te gaan met kansengelijkheid bieden. Als ik dat thema misschien wat mag uitdiepen in relatie tot de huiskamer, wij zijn eigenlijk afgestapt van broertjes-/zusjesregelingen, wij zijn afgestapt van voorkeursplekken van kinderen van docenten, andere medewerkers, dus we proberen die school echt zo breed mogelijk toegankelijk te maken. We zijn begonnen, daar heeft Martin al aan gerefereerd, met een prachtig project om te gaan samenwerken met po-scholen in delen van Haarlem waar we normaliter weinig kinderen van krijgen. Het aantal scholen waarmee we samenwerken wordt steeds groter, maar het is voor mij pas de eerste stap. Het gaat er niet om dat kinderen op school komen, het gaat erom dat ze succesvol met een diploma de school verlaten. En daar heb je veel meer voor nodig dan alleen goede contacten met de basisscholen. En dus we zijn het project verder aan het verdiepen door te kijken: hoe kunnen we het gevoel van welbevinden van die leerlingen vergroten? Hoe kunnen we uitval beperken? En daar is de huiskamer zo belangrijk voor. En als je kijkt naar wat we dan noemen executieve vaardigheden, goed plannen, goed je huiswerk organiseren, dan zien we dat we daar echt een enorme stap mee hebben gemaakt maar we zijn er nog lang niet. Dus dit is echt een, hier is een lange adem voor nodig. Dit gaat jaren duren voordat we de populatie meer hebben gedifferentieerd en een betere afspiegeling laten zijn van wat de stad te bieden heeft. Dus lange adem nodig daar. Maar wel vind ik een voorbeeld wat nastrevenswaardig is. Dus gelukkig wordt het vanuit de gemeente ook enthousiast op gereageerd, jij doet het ook vaak, dus dat is misschien een mooi middel om met verder te gaan.

De voorzitter: De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Ik vroeg u of uw leerlingen daar ook over geënquêteerd worden, wat zijn hun bevindingen van die huiskamer?

De heer Van der Werff: Ja, we hebben zowel de docenten als de leerlingen geënquêteerd. Niet allee over de huiskamer maar wat breder, en dan zie je toch wel dat daar een grote mate van tevredenheid over is en dat iedereen daar het belang wel van inziet. En je ziet ook dat die huiskamer langzamerhand een bredere populatie krijgt, velerlei kinderen die soms tijdelijk komen maar soms ook jaren dat als een veilige plek blijven zien. Kijken. Basisarrangement, of dat genoeg is, ik vind dat een interessante vraag. We zijn eigenlijk nog niet zo gespitst geweest om die kwalificatie goed te krijgen. Wat ik wel de komende jaren wil doen is ervoor zorgen dat de tevredenheid onder leerlingen en ouders stelselmatig onderzocht wordt en stelselmatig wordt verbeterd. Er worden voortdurend enquêtes uitgevoerd door DUO, vensters op het onderwijs, en wij gaan dat gewoon gebruiken om stelselmatig stapjes vooruit te maken. En ik denk als we dat op de goede wijze doen en implementeren, dat we een goede kans maken om wel die kwalificatie goed te gaan verdienen.

De voorzitter: De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, dat vind ik een interessant antwoord. Want begrijp ik daaruit dat die kwalificatie eigenlijk afhankelijk is van hoe de leerlingen en de ouders naar de school kijken, zit dat daarachter?

De heer Van der Werff: Nou, dat is een deel daarvan maar ik denk als je in staat bent om de tevredenheid onder die groepen te vergroten, en dat gaat natuurlijk ook door verbeteringen in je onderwijs en het aanpakken van een aantal knelpunten in het onderwijs, dat zo'n arrangement goed dichterbij komt.

De voorzitter: Dank u wel. Dat was het, ja?

De heer Van der Werff: Als er geen vragen meer zijn was dat het. Dank je wel.

De voorzitter: Goed, dan wil ik u hartelijk danken. En dan rest mij nog om aan de commissie te vragen hoe we de drie stukken naar de raad laten gaan. Ik stel voor dat gewoon als hamerstuk te doen, indien u dat niet wilt wil ik graag handjes zien. Ja? In de zaal gaan alle drie de stukken als hamerstuk naar de raad brengen. Dank u wel.

7. Vrijgeven kredieten investeringen buitensport 2022 (ER)

De voorzitter: Even kijken, dan gaan we nu naar agendapunt 7, dat is de vrijgeven kredieten investeringen buitensport. Om de buitensportaccommodaties ... Om de buitensportaccommodaties op de vereiste conditieniveaus te brengen staat in 2022 de renovatie van verschillende top- en onderlagen van de sportvelden op de planning en daarnaast zijn er nog andere vervangingsinvesteringen aan de buitensportaccommodaties nodig, zoals bijvoorbeeld het vervangen van afgeschreven veldverlichting door ledverlichting en een scorebord in het honkbalstadion. En bij de renovatie van de toplagen van de kunstgrasvelden wordt voorgesteld om een kurk infill te gebruiken en voor de renovatie en vervangingen wordt de raad verzocht een totaalkrediet van 2.045.000 euro vrij te geven. U heeft het budgetrecht dus u gaat daarover. Wie kan ik hierover als eerst het woord geven? De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Aan mij het genoegen om de nieuwe wethouder welkom te heten in deze rol. Ik heb goed nieuws, die rapportage die deugt van voor naar achter. PvdA gaat akkoord met het voorstel.

De voorzitter: Fijn, dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Welkom, wethouder De Raadt. We hebben in de laatste raadsvergadering gehoord dat u sport een warm hart toedraagt. Jouw Haarlem is daar blij mee. We investeren net als u graag in het onderhoud van goede sportvelden. De afgeschreven veldverlichting zal met deze investering vervangen worden door ledverlichting, goede zaak. Ik heb hierover nog een praktische vraag, een omwonende van het Noordersportpark vraagt zich af of er een timer op de nieuwe ledverlichting kan komen zodat de lichtmasten niet per ongeluk aan blijven staan als men vergeten is deze uit te zetten. Is dit mogelijk, wethouder?

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voorzitter. Dat is nog even een entree. Deze wethouder is vers begonnen en er gaan alweer een aantal toplagen op de sportvelden in Haarlem komen. Daarbij duurzame verlichting en nog mooier, een nieuw scorebord in het honkbalstadion zodat iedereen heel goed kan zien hoe goed onze honkballers wel niet zijn. Netjes afgestemd met de wethouder financiën ook. Voorzitter, ik hoop dat wethouder De Raadt dit niveau van fantastische voorstellen volhoudt en ik zal de fractie van de VVD in ieder geval positief over het voorstel adviseren.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, volgens mij is het inderdaad leuk om als wethouder zo te beginnen, welkom in deze commissie. Want de kredieten zijn er, het wordt goed gespendeerd aan de velden, aan de verlichting en aan de scoreborden, iets wat we allemaal een warm hart toedragen, dus Hart voor Haarlem zal dit stuk zeker steunen, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Timmer-Aukes, GroenLinks.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Ook van GroenLinks een welkom voor de wethouder bij de eerste vergadering van de commissie Samenleving in deze functie. Sport is heel belangrijk, daar zijn we het allebei, allemaal over eens. Het is fijn ook om terug, alle duurzame keuzes terug te lezen, zowel van de verlichting maar ook van de infill. En ook goed om te lezen dat het de non-infillvelden nog steeds als het beste alternatief worden gezien en dat ook goed in de gaten wordt gehouden wanneer deze velden ook klaar zijn voor gebruik. Daarnaast ook dat de SRO geen verontreiniging heeft gevonden bij het keuren van drainagewater is ook goed om te zien en met de kurk infill zal het ook steeds minder worden dat het drainagewater ook moet worden gecontroleerd. Dan nog even over de Urban Agenda voor de Europese subsidie innovatie en duurzame sportvelden. Blij dat we die hebben aangevraagd en we hopen dat we die ook krijgen en dan horen we het ook graag terug. Voor de rest akkoord met het stuk.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Linder, ChristenUnie.

De heer Linder: Ik wil mij volledig aansluiten bij GroenLinks. En maar ik wil even nog een aanvullende vraag: wanneer beslist de gemeente op een gegeven moment om te zeggen van goh, die sportvereniging is niet meer groot genoeg, jullie verliezen steeds meer leden, het is een kleine vereniging die zegt van goh, wij stoppen met het bijvoorbeeld nog een veld of met, ja, met weer een nieuwe laag. Waar is bij de gemeente de grens op gegeven moment om te zeggen van we stoppen daarmee?

De voorzitter: De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja, dank u wel voorzitter. De renovatie van verschillende top- en onderlagen van de sportvelden zijn aan vervanging toe. Wij vinden het heel belangrijk dat buitensportaccommodaties op vereist niveau gebracht moeten worden. Het vervangen van afgeschreven veldverlichting door ledverlichting draagt goed bij aan een schoner milieu, simpelweg omdat ledverlichting heel duurzaam en milieuvriendelijk is. Al met al redenen genoeg om akkoord te gaan met het verstrekken van het krediet. CDA gaat akkoord met het voorstel, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, ik wou dat ik het heel spannend kon gaan maken op het moment maar ik kan hier eigenlijk wel heel kort over zijn. Helder stuk, goede investering in onze buitensport en D66 is akkoord met het krediet.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Ik volg de anderen in hun constatering en ik hoop dat wij uw stand, geachte nieuwe wethouder, kunnen volgen op de scoreborden de komende tijd. En succes ermee.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, ook welkom. Sport is belangrijk, goed ook om te lezen dat we rubber vervangen door kurk, en wij zullen akkoord zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Iedereen gehad? Nee, mijnheer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja wethouder, wij zijn natuurlijk ook hartstikke blij met uw wijselijke besluit. Uw voorganger en die voorganger daarvoor, die twijfelen nog weleens eraan maar u ziet het toch heel helder, kurk is het beste infillmateriaal. Nou heeft u ook weer een fantastisch idee voor ledverlichting en in uw vorige rol, ja, dat moet ik natuurlijk niet, dat doe ik nog maar één keer, daarna ga ik het nooit meer doen, maar in uw vorige rol als raadslid van het CDA was het CDA altijd heel groot voorstander samen met Trots om lokaal aan te besteden. Ziet u nog een kans dat u die ledverlichting aanbesteed en dat lokale deelnemers daar ook kansen voor maken?

De voorzitter: Dank u wel. Nu wel iedereen gehad? Dan gaan we naar wethouder De Raadt, gaat uw gang. En welkom ook namens de voorzitter.

Wethouder De Raadt: Ja, dank u wel voorzitter. Nou, allereerst dank dat ik hier mag zijn en dank voor de complimenten over het stuk, die ga ik natuurlijk direct doorgeven, dat begrijpt u. Ik heb drie vragen gehoord in totaal. De eerste vraag, de timer op de nieuwe ledverlichting van Jouw Haarlem. Die kan ik direct positief beantwoorden, die zit er inderdaad op. Dan de tweede vraag, die gaat, was van de ChristenUnie. Ja, wanneer, ja, het wijkt wel ietsje af denk ik van het huidige onderwerp waar we het nu over hebben, het is echt een, dit gaat echt over de vervanging van de velden en dat wordt ook in overleg met de clubs gedaan. Dus alleen als het inderdaad noodzakelijk is en de velden gewoon gebruikt worden dan worden die natuurlijk de toplagen vervangen, anders niet. Ja, voor de exacte cijfers die we hanteren voor de clubs, ja, daar kan ik nog wel op een later moment op terugkomen als u dat wenst.

De voorzitter: De heer Linder, ChristenUnie.

De heer Linder: Ja, het gaat me vooral daarom dat sommige clubs die lopen echt gewoon drastisch terug met leden, waar de vraag is: in hoeverre wil men nog zo veel investeren daarin als er toch eigenlijk relatief dan niet zo veel gebruik gemaakt wordt? Is daar '...' een grens of niet?

Wethouder De Raadt: Nou, ik kan u in ieder geval verzekeren dat er bij de vervanging wordt er altijd gekeken of het juist is om te doen, of het ook noodzakelijk is en dat het nut heeft. Is er inderdaad sprake van teruglopende leden, dat gebeurt helaas inderdaad wel bij een aantal clubs, dan worden de velden bijvoorbeeld ook omgebouwd. Zo is er recentelijk een voetbalveld omgebouwd tot een beachvolleybalveld. En dan inderdaad de laatste vraag van de ledverlichting van Trots. De ledverlichting dat, daar is echt wel een flink bedrag mee gemoeid dus daar zijn wij helaas verplicht om dat Europees aan te besteden.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, nog één vraag nu naar aanleiding van de vorige discussie. Dan wordt er dus nu in het hoogtepunt van de corona-ellende gekeken of een club teruglopende leden heeft, is het handig dat we daar een soortement buffer voor gebruiken en dat we niet nu zeggen van god, jij hebt minder leden, weg veld en we maken er wat anders van. Ik zou daar nog even wel een beetje coulant mee omgaan natuurlijk. Bent u dat met me eens?

Wethouder De Raadt: Dat ben ik natuurlijk met u eens, en als laatste heb ik ook nog goed nieuws voor u want ik krijg net binnen dat de lokale partijen worden wel ingezet voor de topaagrenovatie van gras en gravel.

De voorzitter: Nou, dat is heel mooi.

De heer Van den Raadt: Ik vind u nu al de beste wethouder van Haarlem.

De voorzitter: En dat binnen vijf minuten hè, ongelooflijk. Oké, nou dan, ja, ik heb eigenlijk alleen maar akkoord, akkoord, akkoord gehoord, dus we gaan deze als een hamerstuk naar de raad brengen ook en ik dank u voor uw bijdrage, wethouder.

Eetpauze

De voorzitter: En dan gaan wij volgens mij nu een eetpauze houden. Dan zie ik u over, om half acht weer terug alstublieft.

8. (Vaststellen van) het 'Actieprogramma Verbinden en Versterken in de aanpak van huiselijk geweld Kennemerland 2021-2024 (JB)

De voorzitter: Zo, goedemiddag. Ja, we zijn weer terug bij de commissie Samenleving. We gaan door naar agendapunt 8, dat is het Actieprogramma Verbinden en versterken in de aanpak van huiselijk geweld Kennemerland 2021-2024.

8.3 Achtergrondinformatie tbv Actieprogramma Verbinden en versterken in aanpak huiselijk geweld

De voorzitter: En op verzoek van GroenLinks Haarlem en met instemming van de commissie zijn stukken ter bespreking toegevoegd die bij de behandeling van dit agendapunt betrokken worden als achtergrondinformatie. En dit zijn het collegebesluit, het vaststellen van het Actieprogramma Verbinden en versterken in de aanpak van huiselijk geweld Kennemerland, het rapport Multidisciplinaire aanpak ++, en

tenslotte een factsheet en het rapport Kwestie van lange adem van het Instituut Verwey en Jonker. Het actieprogramma is reeds vastgesteld door het college en nu GroenLinks dit stuk heeft geagendeerd wil ik graag GroenLinks het woord geven. Mevrouw Klazes, gaat uw gang.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel voorzitter. Er was wat onduidelijkheid over de agendering, waarom is dit nu weer geagendeerd, we hebben dit toch al vastgesteld? Even voor alle duidelijkheid voor ook van de leden van deze commissie: op dit moment vind ik met toename van huiselijk geweld, het geweld achter de voordeur, vind ik dit onderwerp zo urgent en zo belangrijk dat ik heb besloten om, misschien een beetje erin gefrommeld, maar om dit op dit moment te agenderen, dus vandaar. Mijn stuk, ik zal u even waarschuwen, is behoorlijk extensive, maar heb geduld, het komt allemaal goed. Vorige week was ik met een aantal van u aanwezig bij een bijeenkomst waar aandacht werd gevraagd voor geweld tegen vrouwen. Een van de sprekers was Abbie, een schrijver en een acteur, hij is opgegroeid in een gezin met een gewelddadige vader. Hij las bij de bijeenkomst een stukje voor uit zijn boek dat hij schreef over zijn jeugd. Hij omschreef wat zijn vader deed met zijn zusje toen zij te laat was thuisgekomen. Abbie is van bovenaan de trap getuige van wat er gebeurt in de keuken. Ik citeer, verkort weliswaar, uit zijn boek: hij hield de voet van Latifa, zijn zusje, stevig vast en drukte de vleesspies die hij verhit had in de gaspit van het fornuis tegen haar wreef. Zij krijste het uit, er kwam rook boven haar voet uit die zich binnen een paar tellen verspreide door de ruimte. De geur van verschroeid vlees. Uit de muren klonk een hard gebonk waarvan hij schrok, de vader dus in dit geval. Ophouden, of ik bel de politie, schreeuwde de buurman. Einde citaat. De buurman heeft overigens nooit die politie gebeld. Dan lees ik de tekst uit het voorliggende document. Ik citeer wederom: bij de uitwerking van deze twee doelstellingen zijn zes concrete activiteiten benoemd voor dit jaar. De gemeente en de betrokken ketenpartners voeren samen met de projectleider Geweld hoort nergens thuis deze acties en activiteiten uit. Zo hebben de eerste trainingen voor gefaseerd samenwerken voor veiligheid, de leerlijn, plaatsgevonden en werken we nu aan de borg van deze samenwerking, de implementatielij. Deze visie en werkwijze vormt de kern van de regiovisie en het programma Geweld hoort nergens thuis. Einde citaat. En dan vraag ik mij af: hoe is Latifa hier precies mee geholpen, en zou de buurman de politie na het lezen van dit beleidsstuk nu wel hebben gebeld? Ik twijfel op geen enkel moment aan de intenties van de wethouders uit de regio, maar ik vrees dat de intimiteit van een huishouden in direct conflict is met een beleidsmatige en procesmatige aanpak. De conclusies uit het rapport over MDA++ bevestigen dit. Een paar punten uit dat rapport, de inschatting van de veiligheid van vrouwen klopt vaak niet. Er is vaak handelingsverlegenheid bij professionals, er is onwetendheid bij professionals over het bespreken van het thema, onduidelijkheid is er ook over de regierol, ook hier is één gezin, één regiehouder noodzakelijk. Er wordt te weinig met de kinderen gesproken terwijl zij expliciet aangeven betrokken te willen worden bij het proces van signalering tot aan evaluatie. Ik ben blij dat dit rapport nu eindelijk voorligt, ik heb een aantal malen om gevraagd en het is wat mij betreft scherp en verfrissend van toon. Ik heb ook gebeld met iemand in het lokale veld, zij benadrukte het belang van het vertrouwen van de slachtoffers in de hulpverlener, pas dan kan er echt een traject gestart worden. Een-op-een-gesprekken, tijd en geduld, aandacht en moed, dat is er nodig. Dat lijkt mij een mooie rol voor het CJG die deze taak al deels op zich neemt wat betreft de vertrouwensrol, maar die wat mij betreft verder uitgewerkt zal mogen worden. Maar wie schetst mijn verbazing, en misschien heb ik het verkeerd gelezen, we hebben het er net even kort over gehad, dat er afgelopen dinsdag is besloten in door dit college om uitgerekend het jongerenteam op te heffen per 2022, dus dat gedeelte van het CJG wat deze rol van vertrouwenspersoon om dit allemaal bloot te leggen zou kunnen vervullen, terwijl daar deze expertise belegd zou kunnen worden. Dus een vraag aan de wethouder of het klopt dat die rol is opgeheven voor het CJG en waarom dit dan gebeurt en wat hij hier eigenlijk van vindt, want ik ken de wethouder als iemand die ook zeer nabij de materie staat en het lijkt mij dat juist deze rol van het CJG, dat ook de wethouder begrijpt dat dit misschien wel een oplossing zou kunnen zijn om dit onderwerp echt dicht bij de bron en lokaal goed aan te

kunnen pakken. Tot slot, mishandeling en misbruik is niets minder dan een trauma, een trauma dat zich herhaalt van generatie op generatie. En ik zou graag zien dat de behandeling van de slachtoffers gericht is op het behandelen ook van dit trauma. EMDR is niet zaligmakend als therapie, maar er zijn wel hele goede resultaten geboekt, ook bij kinderen en ook bij jongeren, en dit mag wat mij betreft vaker ingezet worden en ik ben benieuwd hoe de wethouder hiernaar kijkt en of hier misschien, of dit is opgenomen in de plannen. Nou, dat wil ik graag van de wethouder weten. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: We hebben het over het Actieprogramma Verbinden en versterken in de aanpak van huiselijk geweld. Goed dat in de uitwerking van dit actieprogramma om huiselijk geweld aan te pakken de nadruk ligt op signaleren, duiden en handelen. Tijdens de bijeenkomst waar Ziggy ook vorige week was, vorige week in het kader van Orange The World, werd de noodzaak van het signaleren van huiselijk geweld pijnlijk duidelijk. Tijdens deze bijeenkomst werd ook aangegeven dat huiselijk geweld niet alleen schadelijk is voor het slachtoffer maar ook voor de kinderen die getuige zijn van de mishandeling, en dat het jaren kost om van dit trauma af te komen omdat men op dat moment geconfronteerd wordt met onmacht en schuldgevoel. Deze aandachtsprogrammapunten lees ik terug in het actieprogramma. Degene die in een gewelddadige huiselijk situatie verkeert is vaak niet in staat om hulp in te schakelen. Daarom is het zaak om goede voorlichting te geven hoe je huiselijk geweld kan melden. Bijna de helft van de kinderen krijgt geen hulp. Belangrijk is het daarom om aan alle inwoners van Haarlem duidelijk te maken hoe en waar je kindermishandeling kan melden en dat dit anoniem kan. Volgens mij heb ik de vorige keer dat we dit bespraken in de commissie al aangegeven dat er continu gecommuniceerd moet worden hoe je kan melden en wat er daarna gebeurt, en wat iemand in de tussentijd kan betekenen voor het gezin. Wethouder, ziet u kans dit in gang te zetten en te houden?

De voorzitter: Oké, dank u wel. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-Van der Meer: Dank u, voorzitter. Geweld hoort nergens thuis, ook niet in Haarlem. Door het uitgebreide actieprogramma wordt duidelijk hoe veelomvattend huiselijk geweld is. Er zijn drie actielijnen uitgezet waarvan de eerste is dat huiselijk geweld eerder en beter in beeld komt. Door mijn werk in de jeugdzorg kom ik regelmatig een groot probleem tegen, dat is angst voor de bemoeienis van de jeugdzorg. Ik zal een recent voorbeeld noemen. Een ex-partner accepteert een scheiding niet, is boos en komt regelmatig ruzie maken met zijn ex-partner waar de kinderen bij zijn. De moeder wil niet dat de burens de politie bellen dus haalt ze de boze ex naar binnen. Wanneer hij echter binnen is gaat de agressie door. De moeder gaat ook binnen de strijd niet aan omdat ze de kinderen wil beschermen tegen escalatie van de boosheid. De moeder doet geen aangifte omdat ze bang is voor de bemoeienis van de politie, jeugdzorg of Veilig Thuis. Veel moeders doen geen aangifte, vragen geen hulp van de politie en komen zo niet eerder en beter in beeld, want ze zijn net zo bang voor de bemoeienis van de jeugdzorg als ze zijn voor de agressie van de ex-partner. Dit was een voorbeeld, maar dit probleem komt dagelijks voorbij. Hoe kunnen wij ervoor zorgen dat moeders zich wel veilig voelen en tijdig hulp durven vragen? Daar is iets anders voor nodig dan hoe het nu ingericht is. Misschien is een laagdrempelige vrijblijvende hulpverlening de oplossing die de moeder met zorg en aandacht gaat ondersteunen totdat de moeder sterk genoeg is om uit de spiraal van geweld te komen. Wethouder, wat denkt u dat een oplossing zou kunnen zijn? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel voorzitter. Kindermishandeling en huiselijk geweld komen het meest voor, ook hier in Nederland, en de cijfers zijn werkelijk schrikbarend. De aandacht voor dit thema in deze commissie

lijkt me dan ook heel helder dus het lijkt me ook heel goed dat dit weer is geagendeerd vanavond. Ja, ik zat zelf ook bij die bijeenkomst, ook met Abbie erbij, en nou ja, ik kan ook vertellen dat ikzelf ook uit zo'n gezin kom. En bij ons was er ook niemand eigenlijk die signaleerde. Er was niemand die belde, die ingreep. Ja, en hoe dan verder? En mijn familie greep zelf eigenlijk ook niet in, het was op een gegeven moment mijn moeder die dacht: het is een keer klaar. En zij had de moed om te zeggen van nou is het genoeg en ik gooi hem eruit. En ja, ik kan niet helemaal uitleggen wat er dan op een gegeven moment nog met je gebeurt want je groeit op, er gebeurt heel veel met jou, het verzielt ook een hoop relaties die je later in het leven aangaat. En dan denk ik ja, oké, dan hebben we zo'n actieprogramma. Komen we hiermee goed uit de voeten? Gaat dit het helpen om dat bewustzijn te creëren van meldt het, vertel je verhaal. En die handelingsverlegenheid ook bij mensen. Ja, misschien moet ik me er toch niet mee bemoeien want ja, ik wil ook geen gedonder met de burens. Ja, misschien ga ik nu uit van mishandeling thuis maar is het toch minder wat er aan de hand is. Het is altijd een inschatting die mensen maken, en het is van zulk wezenlijk belang dat dit altijd top of mind blijft. Ja, en ik schrik dan wel eigenlijk in dat stuk bij risico's en kanttekeningen dat mogelijk de landelijke financiering van dit programma voor Geweld hoort nergens thuis ophoudt. Het advies wordt gegeven aan het nieuwe kabinet, ja, zet het door. Of dat zo gebeurt is nog maar de vraag natuurlijk, het nieuwe kabinet is er nog altijd niet. Hoe dan verder? In het stuk staat dan ja, het programma wordt dan op een lager pitje gezet. Wat betekent dat en wanneer hebben we daar dan meer duidelijkheid over? Moeten we hier meer geld voor gaan vrijmaken, want dan gaan we dat doen. Moeten we met een voorstel komen voor de kadernota, ook goed. Maar laten we het wel vooral blijven doen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel. Ja, ik word een beetje stil van de laatste bijdrage en ik denk dat we dat ook moeten worden van dit onderwerp want het is natuurlijk een gigantisch maatschappelijk probleem en eigenlijk een groot gedeelte van de mensen die in de hulpverlening terecht komen zijn gewoon slachtoffer van huiselijk geweld. Het is eigenlijk de bron van een gigantisch leed wat er is bij mensen waardoor mensen vastlopen in hun leven. En daarom is het heel belangrijk dat we daar ongelooflijk goed mee omgaan, en als ik dit stuk lees dan word ik daar een beetje treurig van. Want ja, er staat bijvoorbeeld in dat we beter moeten gaan samenwerken, ja, dat gaan we dus nu doen. Nou, dat klinkt als niet te vroeg. We lezen dat de sociale wijkteams worden bijgeschoold, maar ondertussen worden de sociale wijkteams in de huidige vorm ontmanteld en wordt er juist de fantastische combinatie aan verschillende disciplines die erin zitten, die wordt straks, die wordt straks, komt op straat te liggen, de vraag is of dat wel in deze vorm blijft bestaan. Ja, en dan zie ik allemaal acties staan en die waren allemaal in 2021, dus we stellen een actieplan vast waarvan alle acties al klaar zijn, of hoe staat het daar eigenlijk mee, wethouder, want ik lees alleen maar dingen die in oktober, december 2021 klaar moeten zijn. Wat gaan we dan volgend jaar doen? En als ik zie welk budget we er tegenaan gooien dan denk ik: de onderzoeken die hierbij zitten die kosten meer dan het geld wat we in het veld uitgeven. En mijn conclusie is: we moeten achter de deur kunnen komen, en dat is het hele punt. We kunnen van alles verzinnen hier, maar het grote probleem bij geweld is: de burens weten het, weten het al jaren, en als je gaat bellen met hulpverleners dan zeggen de hulpverleners allemaal van ja, ja, ja, nou, we proberen het wel. Maar ja, die mensen doen de deur niet open dus helaas, we kunnen er niks aan doen. En het enige wat helpt is dat iemand de deur opendoet en desnoods met een koevoet, want dat is het enige wat helpt. De hulpverlening moet binnenkomen en dat gaat nog steeds goed. En wat hebben we daarvoor nodig? Daarvoor hebben we een gemeente nodig die de regie weer terugkrijgt, want we hebben de regie uit handen gegeven en daarom kunnen we eigenlijk vrijwel niks. En daarom zijn we ook helemaal niet tevreden met wat er nu voorligt en vinden we het helemaal geen goed plan en hopen we dat de wethouder snel met een beter plan komt.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Yerden, PvdA.

De heer Yerden: Dank u wel, voorzitter. Huiselijk geweld, ik ben vanaf 1995 bezig met het onderzoek huiselijk geweld in Nederland. Het is een groot maatschappelijk probleem, en ik als ik bekijk de afgelopen jaren, de bewustwording is belangrijk voor ouders, voor kinderen en voor de samenleving. En alle, iedereen heeft wel goede bedoeling, ouders ten opzichte van de kinderen, kinderen ten opzichte van hun ouders, maar ze weten het niet hoe ze met verschillende waarden en normen omgaan binnen het huis. En als we kijken naar actieprogramma huiselijk geweld, en het is een belangrijk onderwerp, de PvdA vindt dat het stelsel, systeemtheoretisch goed in elkaar zit. Het is altijd goed dat er wordt samengewerkt en er onderlinge afstemming plaatsvindt. Reeds eerder hebben wij gepleit voor monitoring. De grote vraag is wel of de uitkomsten van monitoren daadwerkelijk meer inzicht geven of alle doelstellingen, programma's en acties een positieve bijdrage leveren aan de aanpak van huiselijk geweld in al zijn diversiteit. De beantwoording van de vragen over de invloed van de coronacrisis en dubbele anonieme meldingen bij de Veilig Thuis geven een somber beeld over de mogelijkheid van zinvolle monitoring. Voor het overige kan worden vastgesteld dat zowel de invloed van de gemeenteraad en de cliënten op het beleid minimaal is. De PvdA-fractie pleit ervoor, de PvdA-fractie pleit er daarom voor zo veel mogelijk relevante besluiten voor te leggen aan de raad. Dit geldt ook voor de monitoring van het beleid in jaarlijkse rapportage. Welke toezeggingen mogen wij van het college verwachten? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Interruptie van mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: U zegt van, mijnheer Yerden, van leg het vooral voor aan de gemeenteraad, maar u noemt ook de cliënten of de mensen die ermee te maken krijgen. Hoe wilt u die daarin betrekken?

De heer Yerden: Nou, er zijn ook de organisaties, daar moeten we wel met hen in, ja, in gesprek gaan, en zoals Veilig Thuis, die geeft ook bepaald beeld en ook een, we hebben ook wel aanpak huiselijk geweld. Nou, daar moeten we wel maatschappelijke organisatie daarbij ook betrekken en ...

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, ook ik was bij afgelopen week bij Orange The World en dit soort verhalen die mensen vanuit hunzelf vertellen, dat komt altijd nog meer aan dan een stuk dat gewoon hier als een nota voor je ligt. Iedereen heeft recht dat je je veilig voelt, zowel thuis als in je buurt. En als je te maken hebt met huiselijk geweld moet je inderdaad ergens terecht komen waar dat kan, maar snap ook als je je niet veilig voelt, is het altijd moeilijk om uit die bubbel te stappen en dan ergens te zeggen dat je je niet veilig voelt. Dat is een enorme grote stap en dat zich heel erg in je waar je dan uit moet komen. Dus er ligt nu wel een plan wat we allemaal moeten gaan doen of wat we willen gaan doen of wat misschien handig is om te doen, maar wat ik niet lees is welke zaken nou werkelijk geleid hebben tot minder geweld, zowel in de buurt als in huishouden of wat je dan ook maar noemt. Want dat soort dingen die kan je dan verder uitbreiden en kan je nog meer inzetten en daar kan je dan duidelijk je geld op inzetten om te zorgen dat dat geweld ergens stopt. En dat is ook wel lastig, maar dan ben ik het wel met mijnheer Yerden eens van ga nou monitoren, evalueer jaarlijks welke zaken, welke stapjes eigenlijk het best effectief zijn om te komen dat we zo min mogelijk geweld bij ons krijgen. En verder, ja, ik hoop ook dan inderdaad dat de financiering rond blijft want het is een van de ergste dingen die we in onze omgeving hebben, ook in Haarlem, het is in Nederland maar ook in Haarlem, en als we die financiering niet meer rond kunnen krijgen dan hebben we inderdaad met elkaar een probleem dus ik hoop dat u ons daar ook van wilt overtuigen dat dat goedkomt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja. Ook ik ben even sprakeloos van het verhaal van Meryem Çimen en ik denk dat er heel veel vrouwen zijn, en die spreek ik ook regelmatig, die soms niet eens in de gaten hebben dat ze met huiselijk geweld te maken hebben. Voor hun is huiselijk geweld een klap, maar soms is huiselijk geweld ook dat je helemaal niks krijgt financieel of dat je niet naar buiten mag of dat je niet je eigen keuzes kan maken. En ik spreek zulke vrouwen vaak. Ze zijn bang, vaak. Ze hebben vaak ook bemoeienis van schoonouders die of met de opvoeding of met de levensstijl zich mee bemoeien. Tegelijkertijd beseffen ze ook wel dat het niet kan zoals zij leven, alleen ze weten niet welke stappen ze moeten nemen omdat ze niet bekend zijn of omdat ze bang zijn of verhalen hebben gehoord van jeugdzorg pakt mijn kind dan af. Maar ook weten ze niet waar ze terecht moeten, soms spreken ze de taal niet. Overall waar ze naartoe gaan gaat dan schoonfamilie mee of een ander familielid, hoe vertel je dan in het Nederlands dat jij thuis wordt mishandeld? En wat ook dan belangrijk is ...

De voorzitter: U hebt een interruptie van de heer Yerden.

De heer Yerden: Ja, u heeft wel verteld dat vrouwen zijn slachtoffer, maar ik zo naar onderzoek kijk dan zijn er ook ouderen, kinderen zijn ook slachtoffer. Ook mannen zijn slachtoffer, hè. Daardoor weten we ook niet hoe moet je daarmee omgaan, wat vind jij van?

Mevrouw Özogul-Özen: U hebt gelijk, maar ik geef nu even het voorbeeld van een vrouw. Maar tuurlijk, ouderen worden financieel uitgebuit of zijn ook slachtoffer van huiselijk geweld. Dus daar moeten we ook heel erg waakzaam op zijn, maar wat ik hiermee bedoel is: je hebt heel veel vrouwen waarvan wij niet weten, met kinderen, wat er thuis zich afspeelt. En mijn verhaal is eigenlijk: hoe zorg je ervoor dat je deze vrouwen bereikt? Hoe zorg je ervoor dat je ze het vertrouwen geeft dat ze die stap durven te maken? En als ze die stap durven te maken, hoe vang je ze dan op? We hebben zes jaar geleden heb ik met heel veel vrouwen uit de vrouwenopvang gesproken en een van die vrouwen zei ooit eens tegen mij: Sibel, ik heb liever een klap, dan gaat het na een week over, maar als hij mij non-verbaal mishandelen, dat gaat nooit over. En dat is mij echt altijd bijgebleven van jeetje, dat een vrouw dat zegt dat ze liever een klap krijgt. Dus eigenlijk moeten we het hele zorgveld moeten we goed op elkaar laten aansluiten en deze vrouwen ook het vertrouwen geven dat het goed werkt en dat we er ook voor ze zijn.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

De heer Yerden: Ik heb toch nog heel even vraag aan haar.

De voorzitter: Sorry?

De heer Yerden: Naar aanleiding van mijn vraag, is de emancipatie voor mannen is ook belangrijk.

Mevrouw Özogul-Özen: Tuurlijk.

De voorzitter: Tuurlijk.

Mevrouw Özogul-Özen: Is net zo belangrijk. Maar mijn ervaring is dat vrouwen vaak met kinderen achterblijven, een grotere zorg hebben, meestal de taal niet goed spreken en ook niet weten waar ze naartoe moeten en dergelijke, maar ook wat kwetsbaarder zijn. Maar het wil niet zeggen dat we mannen moeten

vergeten of dat we ouderen moeten vergeten of dat we juist kinderen moeten vergeten, want huiselijk geweld is eigenlijk het totale beeld. Mijn voorbeeld is toevallig gaat het om moeders met kinderen die kwetsbaar zijn en die dan angst hebben van ze pakken mijn kind af, geen hulp durven te vragen. Nou ja, nu lees ik dan weer begin november in de krant dat zelfs de rechters bijvoorbeeld aan de bel getrokken hebben omdat dossierkennis niet in orde is, feiten en aannames in dossiers door elkaar lopen. Weet je, dus we moeten wel zorgen dat de hele keten er wel goed op aansluit en ook goed op past, zodat we die vrouwen ook het vertrouwen geven van je kind wordt niet zomaar afgepakt. We zijn er voor jou.

De voorzitter: Oké. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Bent u op de hoogte dat vrouwen ook een codewoord kunnen gebruiken?

Mevrouw Özogul-Özen: Klopt, klopt.

Mevrouw Stroo: Dat was voor ... En ook natuurlijk tijdens de coronapandemie hadden we ook een codewoord, wat vindt u van zo'n oplossing?

Mevrouw Özogul-Özen: Dat vind ik hartstikke goed. Ik zie ook op social media bijvoorbeeld heel veel van dat soort codes met bepaalde hand, dat ze dan doen en dat dat dan gezien wordt van hé, er is geweld in het spel dus moeten we actie. Nou ja, prima. Ik weet ook dat wij van die alarmknoppen hebben. Ik weet ook dat wij een goed sluitend keten hebben door heel Nederland. Ik ken vrouwen met wie ik contact heb gehad en waarbij ik geholpen heb, ook mentaal, die gevlucht zijn en die ontzettend goed zijn opgevangen. Dus het gaat heel vaak goed, maar belangrijkste is: hoe geef je ze het vertrouwen dat het ook goed gaat wanneer ze eigenlijk helemaal niks weten?

De voorzitter: Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, dank u wel, mevrouw Özogul, ik weet dat u al jaren bezig bent met deze **materie**, u heeft zich in het verleden heel hard gemaakt voor de vrouwenopvang, hulde daarvoor. En u stelt die vraag: hoe win je dat vertrouwen van die vrouwen zodat ze gaan praten en dat ze ... Heeft u ook een antwoord op die vraag, want u zit er zo dichtbij en ook bij de culturen van anderstaligen, is er een begin van een antwoord?

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, wat ik meestal merk is ze weten bijvoorbeeld niet hoe de wetgeving in Nederland werkt, wat instanties voor jou kunnen betekenen. Als je ze eigenlijk langzaam vertelt wie wat doet, wanneer bijvoorbeeld kinderen wel uit huis geplaatst worden, als je de zorgen weghaalt, als je informatie versterkt, dan is mijn ervaring dat ze die stap ook veel eerder durven te zetten.

Mevrouw Klazes: Mooi, maar dat is natuurlijk altijd na het signaal. En volgens mij ligt het probleem nog aan de voorkant dat wat u zelf zegt, dat vrouwen angst hebben om naar buiten te treden met hun probleem, waar pakken we dat aan? Want volgens mij begint de hele keten begint daar volgens mij.

Mevrouw Özogul-Özen: Nou ja, ik spreek vrouwen die bijvoorbeeld voordat ze bij mij komen eigenlijk in hun eigen netwerk heel vaak om hulp hebben geroepen, maar men is bang, men wil niks met de buurman te maken hebben. Men wil niks met een bekende te maken hebben wanneer ze zoiets horen, bang dat ze zelf ook problemen krijgen. Ja, dat is wel een probleem en ik denk dat we laagdrempelige organisaties moeten hebben die vertrouwelijk werken en ook bekendheid moeten geven dat die vrouwen daar ook terecht kunnen

voor dit soort informatie. En dat er dan wel iemand is die bijvoorbeeld een keer met ze mee kan naar de huisarts om het te vertellen, en dat niet een schoonfamilie of een verwant iemand meegaat, want dan kunnen ze het nooit vertellen.

De voorzitter: De heer Yerden, PvdA.

De heer Yerden: Nou, ik denk dat het goed is zo'n bewustwordingsproces op gang brengen hè, dader er zijn ook slachtoffer, dader weten ook niet hoe ze daarmee omgaan. Als we alleen accenten leggen op de slachtoffer, ja, dan lossen we het probleem niet op. Wat vind jij van, ja, hoe kunnen we omgaan met de dader, bewustwordingsproces?

Mevrouw Özogul-Özen: Nou, deels ben ik het met je eens, maar ik wil dader absoluut geen slachtoffer noemen. Dan doe ik de vrouwen echt tekort, of degene die mishandelt wordt doe ik dan echt tekort. Wel ben ik bewust, en we moeten inderdaad ook inzetten op de dader om die hulpverlening te geven mits die wil veranderen en mits die er wat aan wil doen. Ik bedoel, er zijn ook zat daders die zeggen: ik heb niks gedaan. En dat ook nog blijven volhouden. Dus in die zin heb ik minder medelijden met de dader, maar ik begrijp je punt wel. En dus ik, ja, ik vind het moeilijk, ik vind het lastig, maar ja.

De heer Yerden: Kijk, als ik bekijk hè, moeders slaan ...

De voorzitter: De heer Yerden. Even kort nu nog, we blijven nu even heen en weer gaan.

De heer Yerden: Eén korte vraag hè.

De voorzitter: Eén korte vraag en een kort antwoord graag.

De heer Yerden: Als ik zo bekijk, de moeder slaan vader dan mannen op hun kinderen, wat vindt u ervan, hoe kunnen we bewustwordingsproces op gang brengen?

Mevrouw Özogul-Özen: Ik denk dat het heel belangrijk is dat we laagdrempelig opvoedondersteuning bieden. En vrouwen en moeders daar ook echt op bewust moeten maken. Ik geef een voorbeeld, in mijn, tenminste, om mij heen in mijn eigen cultuur ook schreeuwen we weleens van ik maak je af of ik vermoord je, terwijl het niks wordt bemoeid maar ...

De voorzitter: U kunt het kort houden, mevrouw ... Er komt weer een voorbeeld maar even kort.

Mevrouw Özogul-Özen: Het is, het is, ja, het is een bewustwording dat dat soort dingen in Nederland gewoon niet kan en niet mag. Ja, dat moeten we doen. Maar dat geldt voor iedereen hoor, trouwens.

De voorzitter: Dank u wel. Is er nog verder iemand? De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Ik zal proberen de korte tijd want ik kom straks met belangrijke thema's. Nee, dit ook, straks nog meer, zo moet ik het zeggen. Excuses, aan de overkant. Wij hebben het programma Lelie waarin we met een aantal partijen samenwerken, heel korte lijnen en relevante partijen om laten we zeggen discriminatie, nee sorry, discriminatie, om misdad-achtig gedrag in een wijk in Haarlem, een flinke wijk in Haarlem, tegen te gaan. En die zijn bewust gekozen en het werkt. En wat ik hier in dit stuk mis is bijvoorbeeld het element preventie. De inzetten van de scholen. Elk kind is klein en elk kind groeit op en wordt groot, en sommige van die grote kinderen worden volwassenen en gaan dan gedrag vertonen wat wij nu op dit moment niet goed

vinden. De scholen hebben een opvoedingstaak. De scholen zien te weinig, en dat was ook even een voorbeeldje vorige week in Orange The World waarin de school ook niets zag of niets wist, scholen moet je proberen mee te nemen in dit proces zodat ze aan de preventiekant kunnen uitleggen hoe de nieuwe generatie zich moet gedragen. Het is niet meteen de oplossing voor alles, maar ook artsen zitten vaak te ver weg, de huisartsen zitten vaak te ver weg. Als je probeert vanuit, ik beschouw dit verhaal als een soort huls waarbinnen alles nog moet gebeuren, als je daarin de korte lijnen zet naar die partijen die ook in de preventie een rol kunnen spelen, hoop ik dat je een generatie opvoedt die zich bewuster is van wat ze straks niet moeten doen. En daar hoort ook het buurthuis bij, daar horen dus deelnemers bij die hier niet in staan. Dit is geschreven, vind ik, vanuit een warme bureaustoel en met een goede structuur, met werkgroepen en met een heleboel dingen en met evaluaties, dank, want dan weet je hoe het mis blijft gaan. Maar in het veld, en mijnheer Hulster zei het misschien ook, moet je op een gegeven moment bijna die koevoet kunnen gebruiken om binnen te komen. Nou, misschien is die koevoet het onderwijs, misschien is die koevoet de huisarts. Je moet ze in combinatie met elkaar, met het buurthuis, moet je ze inzetten voor actieve benadering van de mensen en natuurlijk ook de kinderen. Ik zie ...

De voorzitter: Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel voorzitter. Ik snap de oproep hè, en tegelijkertijd denk ik dat het ook veel meer zit in het vertrouwen waar mevrouw Özogul het over heeft en überhaupt de bereidheid om te praten, want heel vaak leren mensen in dit soort gezinnen ook het heel goed te verbergen. Want je wil niet dat mensen ervan weten, je wil niet dat kind zijn wat thuis mishandeld wordt, dus mensen doen ook heel hard hun best om te doen alsof thuis alles koek en ei is. Dus tuurlijk, daar waar het kan, daar waar hulpverleners zijn of docenten zijn om het te signaleren, tuurlijk, graag, meld dat, signaleer dat, ga het gesprek aan. En tegelijkertijd, kijk, dit zijn natuurlijk ook veelkoppige monsters. Er gaat ook heel veel schuldenproblematiek achter, verslavingsproblematiek achter, er zitten allerlei onzekerheden achter, dus er zullen heel veel partijen bij betrokken moeten worden op de een of andere manier, en hoe denkt u nou dat dat het beste gedaan kan worden?

De heer Smit: Nou, als u zegt: er moeten een heleboel partijen bij betrokken worden, dan mis ik er nu te veel in dit verhaal. Het is te veel vanuit de bureaustoel geschreven naar mensen die bij een sociaal wijkteam bijvoorbeeld goed werk doen, maar het is niet het enige. Mensen die met een probleem zitten moeten het op school ook misschien kunnen vertellen tegen een leerkracht, die moeten het ook tegen de huisarts durven vertellen. En als die lijnen, en dat is wat Sibel zegt, als de mensen niet precies weten hoe de wet in elkaar zit en waar ze naartoe kunnen dan gaan ze niet, maar als die lijnen heel kort zijn, zichtbaar zijn, ook vanuit een sociaal wijkteam, naar de scholen, naar de huisartsen, en die op zich ook weer in dit traject betrokken worden en actief hun deskundigheid op dit gebied kunnen ontwikkelen ...

De voorzitter: Probeer het kort te houden want ik hoor echt een complete herhaling van uw hele bijdrage.

De heer Smit: Ja. En kunnen ontwikkelen, dan hoop ik dat er meer activiteit in de stad plaatsvindt om de mensen te begeleiden en ze de kans geven hun verhaal te doen.

De voorzitter: Dank u wel. Is er nog iemand anders van de commissie? Nee? Dan, ik weet niet welke wethouder. Wethouder Botter, gaat u het antwoorden? Ja, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Ja, dit komt allemaal wel binnen, moet ik u zeggen, want ik had niet begrepen dat we ook hele persoonlijke verhalen aan tafel zouden krijgen. Dus dank daarvoor ook, want ik denk dat daardoor ook

de, zeg maar, discussie duidelijker wordt en dat je zeker als je zelf ervaringsdeskundige bent weet je ook hoe belangrijk het is om van ervaringsdeskundigheid gebruik te maken. Maar het komt wel binnen. En eigenlijk weet ik gewoon helemaal niet goed wat u van mij wilt. Want in alle eerlijkheid, wij hebben een, zeg maar, een actieprogramma geschreven, Geweld hoort nergens thuis. Dat hebben we hier al een keertje eerder dit jaar besproken, dat is met 76 verschillende partijen tot stand gekomen. Die zijn daar allemaal over bevraagd en allemaal bij betrokken. En dit is geschreven in het kader van het aanjagen van die samenwerking. En toen wij op een gegeven moment geconfronteerd werden met die samenwerking, want wat dat betreft hoor je als wethouder natuurlijk niet alles als laatste, maar je hoort niet vaak dat het in de samenwerking eigenlijk al een tijdje helemaal niet lekker loopt. En toen de stuurgroep Veilig Thuis op een gegeven moment geconfronteerd werd met wat opmerkingen van dat MDA++, het rapport wat er ook bij zit, ben ik me rot geschrokken. En toen heb ik echt gezegd, ook tegen mijn collega's uit de regio: dit kan niet waar zijn. We hebben tien, vijftien organisaties gevraagd om voor ons een aantal dingen te gaan regelen en het lukt niet, het komt niet van de grond. En als dat werkelijk zo is dan heft men het ook op. En dat is het rapport wat er ook bij zat en dat is het rapport waar mevrouw Klazes over zegt van dat is wel heel verfrissend geschreven maar het is ook een sector die nou niet want het gaat over de organisaties waar we van op aan kunnen, het gaat over de organisaties als Veilig Thuis, het gaat over de organisaties die voor ons goed met elkaar moeten samenwerken juist om ervoor te zorgen dat er hulp geboden wordt. En iedere organisatie an sich, daar gaat het redelijk goed mee. Soms heel erg goed mee. Maar op het moment dat het gaat over de overdracht, de samenwerking, de informatie-uitwisseling, één gezin, één regisseur, één plan, dat is nog echt heel erg ver te zoeken. En als je dat dan tot je neemt dan is het zo dat je vervolgens de vraag moet stellen van ja, ga ik daar nou heel erg mee naar buiten treden of niet, want het is echt een dilemma, of moet je zorgen dat je achter de schermen daarmee aan het werk gaat, die organisaties daarop aanspreekt? Nou ja, en nu zijn we ook echt beide aan het doen. Dus we zijn nu in de openbaarheid aan het praten over het rapport, u bent de eerste en tot nu toe de enige gemeente die dit rapport heeft geagendeerd en dat we er nu ook over praten. Maar het is wel confronterend. Het is voor ons allemaal confronterend, en dat roept allerlei verschillende vraagtekens op, namelijk: moeten we het weer helemaal naar ons toe halen? Dat kan niet. Er zijn zo veel verschillende partijen. Het onderwijs is natuurlijk betrokken, op elke school zit een CJG-coach waar een kind terecht zou kunnen. Er zijn anonieme nummers waar kinderen naartoe kunnen bellen maar ook volwassenen om te melden wat er is, we hebben POH'ers jeugd omdat het soms bij een jeugdzorginstelling voor mensen met een andere cultuur moeilijk is om daarbinnen te komen en dan bij zo'n POH'er jeugd dan lijkt het net of je gewoon alleen maar naar de huisarts gaat, maar dan kun je daar wel iets vertellen ook over de problematiek van huiselijk geweld. Dus ik kan me ontzettend goed voorstellen al hetgene van wat u zegt, maar ik denk dat we daar niet een pasklaar antwoord op hebben, dat we echt met elkaar moeten constateren dat er een hoop fout zit in onze hulpverlening terwijl er een heleboel geld er naartoe gaat, maar dat we echt de komende periode, en dat is ook de achterliggende gedachte van natuurlijk de insteek die ik heb, we moeten met elkaar zorgen dat we misschien wel met minder instellingen toe gaan, instellingen die meer varen op cliëntdeskundigheid, cliënttevredenheid, dat we veel meer ook toch maar af en toe in eigen taal mensen moeten informeren, zelf organisaties veel meer moeten gaan instellen, inzetten om daarmee aan de slag te gaan. En ik heb in de tussentijd, mevrouw Klazes, even geïnformeerd en naar de directeur en de accounthouder van de gemeente, maar de directeur van het CJG die geeft echt aan dat het niet de bedoeling is om die functies die u noemt, om die te schrappen. En als u het stuk wil agenderen dan zal ik in ieder geval zorgen dat ik goed ben voorbereid en zal ik ook in ieder geval zorgen dat het ook blijft, want dat is natuurlijk die vertrouwensfunctie van zo'n CJG-medewerker, dat is een van de belangrijkste dingen. Ik heb juist heel erg aangestuurd ook in de nieuwe opdrachtbrief voor dat één gezin, één plan, één regisseur. Maar ik zag een heleboel vragen.

De voorzitter: Ja, mevrouw Klazes. En u had ook nog een interruptie zo? Even mevrouw Klazes en dan kom ik bij u, mijnheer Smit. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel wethouder. Dan heb ik het misschien verkeerd begrepen, dat is, sorry daarvoor. Het is sowieso al actief geprog... Het is al geagendeerd voor januari, het stuk waar we het over hebben, het prestatieplan CJG. Zou het mogelijk zijn om, u heeft een aantal aanbevelingen gedaan, zeven stuks, een aantal voorwaarden verbonden aan het voortzetten van het prestatiecontract, waarvoor hulde. Er zaten heel veel aanknopingspunten in waar we het nu over hebben. Zou het mogelijk zijn om daar misschien nog een achtste aan toe te voegen om te zeggen dat de echte expertise van de CJG, want ik ben echt op zoek naar, want ik ... De grootste gemene deler van alles wat wij zeggen, mevrouw Çimen met haar eigen ervaring, mevrouw Özogul met al haar kennis van zaken, is dat vertrouwen, dat directe contact, en u voelt dat ook, en ik weet dat u ook bent wezen kijken bij het CJG en dat u daar ook vol lof over was. Daar ligt een deel van de oplossing, en de vraag is inderdaad: hoe krijgen we dat voor elkaar, zouden we het zo kunnen inrichten dat misschien de CJG-coach en dat daar een apart team echt speciaal met de expertise wordt opgeleid om dat, om die vertrouwensfunctie nog verder uit te diepen en ... Ik weet het niet, ik roep maar wat hè, maar ik ben alleen maar, ik wil niet zeggen dat ik wanhopig ben maar ik zie de cijfers oplopen en ik zie ook dat we er mijn zijn 76 instellingen die zich daarmee bezighouden eigenlijk onze vinger er niet achter krijgen en dat het echt gaat over het vertrouwen en het directe contact. Dus het is maar een vraag.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel voorzitter. Ik snap natuurlijk dat u ook zegt van ja, wat wilt u nu dat ik nu doe? Nou ja, goed, de opdracht is helder. Nee, maar goed, kijk, het is een meerjarig en een meerkoppig monster en dat begrijp ik heel goed. Alleen mijn vraag zag er wel op van als die landelijke financiering wegvalt ... O, sorry, oké.

De voorzitter: De wethouder was nog niet klaar met zijn betoog hoor, dus ... Mijnheer Yerden had nog een interruptie?

De heer Yerden: Nee, ik heb van wethouder begrepen dat ja, wat vraagt u van mij, dus beetje hopeloosheid, en we hebben alles gedaan wat we gedaan hebben en er zijn 76 organisaties. Ik denk dat er ook ze actief betrekken bijvoorbeeld, zelf organisaties, en ze hebben ook wel goede ideeën, oplossingen, niet alleen vanuit het oogpunt van de hulpverlening, nee, vanuit de samenleving. Dat is wel belangrijk denk ik.

De voorzitter: Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ja, u vraagt, wethouder, wat verwacht u van mij? Nou, dat heb ik heel duidelijk gezegd: start een campagne, maak duidelijk wanneer je kan melden, hoe en waar je kan melden, wat er daarna gebeurt. En dan kunnen we misschien meer mensen overhalen om een melding te doen en daarbij komt ook van wat wordt er nu verstaan onder huiselijk geweld, wat is normaal, wat is niet normaal? Want daar kunt u mee aan de gang gaan.

De voorzitter: Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ik zou zeggen: was het maar zo makkelijk. Want als wij op dit moment wekelijks naar de televisie kijken dan zien we daar acht of negen spotjes voorbijkomen van huiselijk geweld. We zien nummers waar je naartoe kunt bellen en anoniem kunt bellen. We hebben twee jaar geleden hebben we alle

hulpverleners uitgenodigd voor conferenties om hen ambassadeur te maken van dat ze beter gingen melden en een meldcode gingen hanteren. Het is echt niet zo dat er niets gebeurt, en nogmaals, dit is, en dan kom ik op de financiën, dit is een project en dat project daar vinden we op een gegeven moment als de rijksfinanciën ophouden vinden we daar ook wel weer mogelijkheden voor want het gaat in principe om een regionale coördinator die de boel aanzwengelt, die instellingen met elkaar laat samenwerken om met elkaar te leren praten hoe ze überhaupt dingen goed en beter kunnen overdragen, hoe ze ervoor kunnen zorgen dat je makkelijker de dingen registreert zodat die kunnen worden overgedragen. Dat is gewoon echt een ding wat erachter zit, maar het wezenlijke probleem is inderdaad, en daar helpt geen campagne aan, is van hoe zorg je er nu voor dat mensen inderdaad dat vertrouwen hebben, dat vertrouwen hebben om die melding te durven doen. En u gaat straks een heel bijzonder voorbeeld zien van iemand die ik al ruim vier jaar ken, die komt straks inspreken. Daar zult u ook van alles en nog wat horen over hoe het in de hulpverlening in zijn ogen misgegaan is, en wat er allemaal voor problematiek speelt. Maar dat zijn dus wel de dingen waar we van moeten leren maar dat betekent dus ook dat we op een hele andere manier met elkaar moeten gaan samenwerken. Vertrouwen hebben ook echt in de kracht van mensen, want iemand die slachtoffer is van huiselijk geweld moet niet als een slachtoffer worden benaderd. Die moet beschouwd worden als iemand die in de kracht staat, en zeker als je zelf die melding hebt gedaan om dat te doen, of het nou een man, een vrouw, een kind of wie dan ook is. Maar ik ben het ook wel met mijnheer Yerden eens als die dan aangeeft van het is heel moeilijk voor te stellen dat iemand die dat doet in feite, niet in alle gevallen hè, maar in sommige gevallen zelf ook een slachtoffer is. Een slachtoffer is of van zijn jeugd of wat die heeft meegemaakt, en niet meer in staat is om anders te reageren dan door een klap of ook soms heel venijnig gewoon iemand vernederen. Want wij hebben het nu over fysieke vormen van huiselijk geweld maar het gaat ook echt over vernederingen, mensen die dingen moeten doorstaan, nou, dat is echt verschrikkelijk.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel voor deze uitgebreide uiteenzetting, maar toch heb ik het gevoel dat u het heel erg als een, ja, vanuit het participatiemaatschappijmodel bekijkt van ja, die mensen die last hebben van geweld moeten hulp zoeken en daar moeten ze zelf actief naar op zoek gaan, maar mensen zijn natuurlijk geneigd om hun eigen situatie als normaal te zien. Het is dus, de eerste stap is al dat mensen doorkrijgen dat er iets mis is, en zeker als je dan ook nog iemand hebt waar je bang voor bent, om daaruit te breken is vrijwel onmogelijk. En de realiteit is, en dat is mijn betoog, het punt is: er is gewoon een verlegenheid in hulpverlenersland om bij mensen binnen te stappen en te zeggen: nu gaan we eens een keer met elkaar praten want dit gaat niet goed. Het is ongelooflijk moeilijk om als burens bij mensen een hulpverlener binnen te krijgen, omdat er heel veel hulpverleners zeggen: ja, we kennen deze mensen wel, dit is een typisch geval. Maar als die niet de deur opendoet, dan gaat er niks gebeuren.

Wethouder Botter: We leven natuurlijk wel in een samenleving waar men ook heel erg gesteld is op de privacy. En dat hoor je van alle kanten. En dat is eerder deze avond ook al aan de orde gekomen toen we het hadden over de kansencirkel, dat is een heel erg klein instrument om onderdelen op elkaar af te stemmen maar daar zijn sommige mensen, die hebben daar toch het gevoel van, misschien kun je dat weer linken aan iemand woont die niet gevaccineerd is. Dus het feit van hoe dat dan doorwerkt of hoe wij met privacy omgaan, dat is echt niet makkelijk om zomaar bij iemand binnen te stappen, ook niet op basis van wat de buurman of buurvrouw zegt. En dat is wel aan het veranderen, tuurlijk, dat is aan het veranderen. Maar zoals u het schetst van dat de burens bellen, ja, dan kun je aan de deur komen maar dat betekent niet dat je ook daadwerkelijk meteen binnenkomt als hulpverlener.

De voorzitter: Mijnheer Hulster.

De heer Hulster: Nee, dat klopt, ik ken een geval van heel dichtbij waar echt mensen gewoon al een jaar lang geterroriseerd werden door het huiselijk geweld van hun burens en eindeloos met hulpverleners in contact proberen te komen en daar niet doorheen kwamen, en toen uiteindelijk toch mensen eropaf gingen de mensen zeiden: nee, dit geval kennen wij helemaal niet, dat is nog helemaal niet bekend bij ons. Nou, dat is echt wel ongelooflijk verhaal. Dus daar zie je dat volgens mij zit het deel, de oplossing zit niet in campagnespotjes. Dat is allemaal hartstikke lief en schattig, de oplossing zit er echt in dat we moeten ophouden met het denken: nou, hier mogen we niks aan doen want dit is privacy en die mensen moeten het lekker zelf weten. Hier, laten we gewoon doorlopen en wegstappen, dan komt het wel goed.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, even een korte vraag aan de wethouder: er bestaat zoiets als de verwijsindex en ik heb ook gelezen dat er steeds meer gebruik van wordt gemaakt. Dat is iets wat de meldingen aan elkaar koppelt hè, dus als hier een melding komt en daar komt een, dan gaat er een vlag omhoog: let op, deze twee, dit gaat over dezelfde persoon. En ik heb gemerkt en ik heb ook voorgesteld om dat ook te doen bij de meldingen van Veilig Thuis, en ik vraag me af in hoeverre die privacy dat in de weg staat. Want op het moment dat we het hebben over dubbelanonieme meldingen gaat, is gebleken dat Veilig Thuis vaak heel terughoudend reageert. Ja, het kan wel een hele boze buurman zijn die om andere redenen probeert dat gezin dwars te zitten. Het is heel erg lastig, terwijl mensen die melding doen en dubbelanoniem omdat ze echt bang zijn ook voor het geweld wat ze naast zich horen, denk ja, ik wil het wel melden maar ze moeten mij niet pakken, daar komen die dubbelanonieme meldingen vandaan en daar gaat geen enkel vlaggetje, zoals bij de verwijsindex, het wordt niet geregistreerd. Die dubbelanonieme meldingen worden niet geregistreerd en ik vind dat echt best wel beangstigend want als het nou, stel dat het tien keer gebeurt maar er gaat nergens een vlaggetje omhoog maar daar wordt een kind wel aan de andere kant tegen de muur aan geramd, ja, ik vind dat wel een dingetje.

Wethouder Botter: Daar heeft u gelijk in, ik weet niet precies in hoeverre uw plannen ook in de praktijk werken, maar dat is iets wat zeker de moeite waard is om uit te zoeken. Net zo goed als dat ik u weleens heb horen zeggen ook als het gaat over vechtscheidingen van dat het eigenlijk veel meer in de vriendengroep ook iets moet zijn waar je door peers vanuit je omgeving aangesproken wordt van dit kan gewoon niet, dit gedrag is ontoelaatbaar. Maar dat vraagt wel heel erg veel van zo'n vriendschap ook, want ja, daar is ook lef en durf voor nodig om dat te gaan zeggen want in heel veel vechtscheidingen komt ook huiselijk geweld voor. Maar is het een idee, want vanavond kunnen we er nog heel lang en heel kort over praten, maar is het een idee om ondanks het feit dat er verkiezingen aankomen en ondanks het feit dat dit, dat deze collegeperiode op zijn einde loopt, lijkt het mij toch wel in het belang van iedereen dat we hier met dit onderwerp nog wat gaan doen de komende weken of maanden in ieder geval. Dat ik met de afdeling ga kijken of ik samen met een aantal van u die dat willen in gesprek ga, dat ik een aantal hulpverleners ook uitnodig daarbij, om te kijken of er een soort, op basis van een aantal stukken die we vanavond hebben voorgelegd gehad, dat we die nog eens een keertje wat uitgebreider bespreken, dus dat we iets vanaf een uur of half vijf de komende periode gaan doen tot een uur of zeven, half acht, met tussendoor iets van een broodje erbij, en dat we dan met elkaar in gesprek gaan van wat kunnen we nou voor acties en activiteiten gaan ontwikkelen om ervoor te zorgen dat we daadwerkelijk hiermee een aantal stappen gaan zetten? Ik, nou ja, er zit heel veel deskundigheid ook aan tafel die dat wil, er zit ervaringsdeskundigheid aan tafel. Dus ik denk dat dat voor dit moment het verstandigste is om te kijken of we dat kunnen doen. Dit zijn geen stukken die naar de raad hoeven, dit is ter bespreking verder. Dan kan ik u ook uitleggen van hoe het zit met het, met dat programma, dat was ook een

werkprogramma voor alleen 2021 en dat was al in maart, april of zo klaar dus dat hebben we proberen af te werken en daar komen weer andere activiteiten voor '22. Want de verlenging is in ieder geval voor 2022 veiliggesteld qua financiën dus het gaat in ieder geval volgend jaar nog door. En dan kunnen we ook daarover praten van hoe we misschien hiermee structureel aan de gang willen, dan bent u ver voor degenen die dan terugkomen, ver voor de kadernota, helemaal onderlegd hoe we met dit onderwerp dan verder kunnen gaan. Want het, we kunnen er denk ik nu nog heel lang over praten maar dat heeft denk ik weinig zin.

De voorzitter: Ik denk dat dat een goed voorstel, en want er zitten ook een heleboel insprekers ... Wacht even. Ja, er zitten meer mensen. Mevrouw Özogul was als eerste met haar hand omhoog. Dus ik wil nu heel snel afronden. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Wel een goed plan en ik had nog iets anders. Omdat ik steeds over dat vertrouwen heb, misschien is het ook iets om te denken aan bijvoorbeeld vertrouwenspersonen die bekend zijn en waar mensen dan terecht kunnen met hun verhaal en waarvan ze weten van die spreekt mijn taal of die kan mij helpen of doorverwijzen.

De voorzitter: De heer Hulster.

De heer Hulster: Ja, ik vind het aanbod van de wethouder heel verleidelijk en interessant klinken maar ik denk toch dat er achter u een heleboel denkkracht zit en dat u prima in staat bent om eerst een stuk op te leveren voordat wij met zijn allen gezellig bij elkaar gaan zitten en gaan zitten kletsen. Ik zou toch liever willen dat er vanuit het apparaat een goed stuk wordt voorbereid voordat wij een bespreking aangaan.

De voorzitter: De heer Yerden.

De heer Yerden: Nou, ik vind dit wel een goed voorstel van de wethouder, dat verwacht ik van hem.

De voorzitter: Oké, nou, dus we hebben een voorstel van de wethouder, die wil graag met enkele commissieleden in gesprek gaan samen met wat hulpverleners erbij. Wie vindt het een goed voorstel, en wie wil dat doen? Ja? Ja hoor, nou, dan verwacht ik dan dat er data geprikt worden. Wat ik me wel nog even afvraag van er worden dan met een enkel commissieleden gesproken, wat voor product komt daaruit?

Wethouder Botter: Komt niet een heel nadrukkelijk product uit, het is ook niet babbelen wat ik ga doen. We gaan een goed voorbereide bijeenkomst organiseren die denk ik een concretiseringsslag moet maken op, ja, de stukken die u voorlas uit dat actieprogramma. En ik denk dat het gewoon heel erg goed is om ook even gewoon te peilen van wat uw verwachtingspatroon nou precies is, van als wij daar als gemeente mee aan de slag gaan, want het terugtrekken van volledig de regie naar de gemeente tot en met breekijzers om deuren te openen dat er hulpverleners gewoon zomaar naar binnen kunnen lopen, plus het feit van dat werken van vertrouwen in spotjes, dat zijn allemaal dingen die blijven nog te veel hangen op dat vind ik dan een te hoog abstractieniveau. Dus daar gaat me, daar wil ik heel erg graag met u over in gesprek.

De voorzitter: Gaan we dat doen. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Heel kort om de wethouder een beetje te helpen. Misschien kunnen we toewerken naar een soort van, en dat kan volgens mij onder regionale visie en een regionaal actieplan, dat je een lokale aanpak voorstaat en misschien bedoelt de wethouder dat ook wel, maar dat we kijken naar een Haarlemse aanpak die veel meer gericht is op een direct contact, vertrouwenspersonen en de korte lijnen met sociaal wijkteam en

CJG. Daar zou ik het graag over willen hebben, en als ik dan nog een klein dingetje mee mag geven heel graag: ervaringsdeskundigen aan tafel, maar ook de CJG-coaches die te maken hebben en ook leden van het sociaal wijkteam, want dan kunnen we echt stappen maken naar de volgende periode, wat mij betreft dan hè.

De voorzitter: Goed. Dank u wel. Mevrouw Stroo als laatste.

Mevrouw Stroo: Ik heb nog één aanvulling, ik vroeg me af of er ook resultaten van het programma bekend zijn van 2021. Van het afgelopen jaar. Of het nou geleid heeft tot meer meldingen of minder huiselijk geweld of ...

Wethouder Botter: Ik ga daar achteraan maar het jaar is nog niet helemaal afgelopen en meestal duurt het dan wat langer voordat de rapportages klaar zijn.

De voorzitter: Goed, dank u wel. De heer Van den Raadt, nou, u bent dan echt de laatste hoor. Maar we gaan echt afronden.

De heer Van den Raadt: Ja, maar dit is mijn eerste bijdrage, voorzitter. Maar ik wou alleen nog vragen van het is natuurlijk goed dat we nu zelf dat allemaal proberen op te lossen, ik sta me bij dat de wethouder zegt van: u bent de eerste gemeenteraad die dit stuk agendeert. Zouden bij die andere gemeenteraden misschien ook nog hele intelligente mensen zitten die hier een verstandige mening over hebben, kunnen we die misschien ook vragen of die erbij betrokken kunnen worden? En wat Trots Haarlem betreft mag de heer Yerden die de goede opmerking heeft gemaakt namens ons het woord doen.

De heer Yerden: Dank u wel.

Wethouder Botter: Ja kijk, op zichzelf denk ik dat het, ik voel wel wat voor die suggestie van mevrouw Klazes om te kijken of wij het kunnen uitdiepen. En zodra de andere gemeenten ook op het moment zien dat dat een stuk concreter kan als hetgene van wat nu voorligt, dan zullen zij zelf ook over de brug komen. Maar ik denk dat het verstandig is om dat eerst te beperken tot een groep van Haarlem.

De voorzitter: Dank u wel. Dan sluiten we hierbij dat punt, dank u wel aan wethouder Botter. I

8.2 Toezegging wethouder Botter: Aan de commissie wordt teruggekoppeld hoe het nu precies zit met de dubbele anonieme meldingen bij Veilig Thuis

De voorzitter: Ik heb nog wel een aantal toezeggingen die afgedaan zouden moeten zijn maar dat wil ik van de commissie horen of ze dat ook zo vinden. Bij 8.1 en 8.2, kunnen we die afdoen? Stuk zit erbij hè? Ja, dan gaan we die twee ook afdoen, dank u wel.

9. Raadsjaarsagenda 2022

De voorzitter: En dan gaan we door naar een raadsjaarsagenda, dank u wel wethouder. De raadsjaarsagenda, de definitieve raadsjaarsagenda 2022 die is ter advisering geagendeerd in de commissie van 2 december en die wordt daarna eventueel naar de raad gestuurd, dus ik wil graag van u weten: heeft u daar nog op- of aanmerkingen over, kunnen we die zo naar de raad sturen? Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik mis nog wat en dat is met name De Huiskamer van Oost, want die hebben eigenlijk maar voor anderhalf jaar onderdak gekregen dus daar moeten we volgend jaar ieder geval wat mee gaan doen en die mis ik op deze raadsagenda. En ik denk, maar dat is misschien vooruitlopend

op het debat wat zo komen gaat, het Anton Pieckhofje want die zou ik ook graag op deze agenda willen blijven houden om een beetje vinger aan de pols te houden, ook in verband met de verkiezingen die eraan komen. En dat het niet ergens onder een tafel geschoven wordt. Dus ik zou deze twee onderwerpen graag op deze raadagenda zien.

De voorzitter: Dank u wel. Nog iemand? Nee? Wethouder Meijs, gaan we doen?

Wethouder Meijs: Gaan we doen.

De voorzitter: Dus die twee komen erbij en dan neem ik aan dat we hem zo kunnen vaststellen en als hamerstuk ook naar de raad kunnen laten gaan. Er zijn natuurlijk nog meer commissies die dat gaan aanbevelen dus vanuit de commissie Samenleving gaat het als hamerstuk. Dank u wel.

11. Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen)

De voorzitter: Dan gaan we naar, even kijken, ik zit nog even met een ander punt. We zouden nu agendapunt 10, ik weet niet hoe zwaar het wordt maar we hebben ook insprekers nu om half negen. Dus ik stel voor misschien die als eerste te doen. Goed plan? Laten we dan eerst even de insprekers doen. Dan gaan we de eerste inspreker halen en die ga ik even tegemoet treden, momentje. Zo, nou, welkom weer terug bij de commissie Samenleving. We hebben drie insprekers zo meteen, de eerste die zit al aan tafel en dat is de heer Stevens en die wil wat gaan vertellen over zijn situatie. U krijgt drie minuten. Rechterknopje indrukken, dan gaat de microfoon aan, en als de drie minuten bijna voorbij zijn help ik u even herinneren aan de drie minuten. Ja?

De heer Stevens: Ja, nou, dat zal wel gebeuren. Allereerst excuus voor mijn kledij vanavond, ik kom nu van de waterkant af. Afgelopen april is mijn huis ontploft als gevolg van een gaslek, achterstallig onderhoud, dat is Elan Wonen. Daar zijn geen oplossingen voor gekomen en dat is eigenlijk maar een klein puntje van de tendens in het verhaal van mij en mijn jonge kinderen. Ik had wat opgeschreven maar ik denk dat dat te lang is. Ik heb het verhaal ook al zo vaak gedaan, bij Pieter Omtzigt, bij derde ... en noem maar op. Vier jaar geleden op 1 oktober 2017 zijn mijn ex-partner Frans, wel hier wonend, en ik uit elkaar gegaan. Wij hebben twee hele mooie dochters. En dat verliep niet echt prettig. Zeker niet toen na twee, drie maanden mijn oudste dochter, toen drie jaar oud, herhalend meldingen maakte van kindermishandeling. Ik heb toen alle partijen benaderd die ik kon benaderen, Veilig Thuis, de politie, de Raad voor de Kinderbescherming, de gemeente Haarlem, de gemeente Heemstede, gemeente Zandvoort, alle ketenpartners daaromtrent tot en met de rechtbank. Er werd mij van alles beloofd, er is niets gedaan. Midden 2018 escaleerde de situatie toen mijn oudste dochter, toen drie, met zwarte plekken bij mij kwam en zij dat mama dat had gedaan. Dat deed mij geen goed, en toen heb ik besloten naar de politie te gaan in Zandvoort om aangifte te gaan doen. Is overigens de enige keer dat ik aangifte heb kunnen doen de afgelopen vier jaar. Er is mij toen beloofd, ook die dag door Veilig Thuis, die omdat ze wisten dat ik bij de politie zat, het is later ook erkend, ook erkend dat ze zes of zeven maanden lang niets hebben gedaan, dat wel hadden moeten doen, is mij toegezegd, dat was ik ben op 11 juni 2018 aangifte gaan doen, dat op 12 juni 2018 er actie zou worden ondernomen. Blij als ik was heb ik het Eftelinghotel geboekt voor mij en mijn dochter, en ben die dag erna met een flesje, cadeautjes et cetera mijn oudste dochter gaan halen om naar de Efteling te gaan. Dat ging echter niet want daar stond het hele korps Kennemer Kust inclusief een AT-team te wachten om mij op basis van een erkende valse aangifte aan te houden. Dat was niet leuk, maar geluk boven geluk kwam toen eindelijk de Raad voor de Kinderbescherming in beeld, die mij meteen vertelde: u wordt meteen vrijgelaten, dit had niet mogen gebeuren, et cetera, we gaan een onderzoek starten. Om dat onderzoek vroeg ik immers al zes maanden. Uit dat onderzoek heeft het

MDCK, Multidisciplinair Centrum Kindermishandeling te Hoofddorp, geconstateerd dat mijn ex-partner en haar partner mijn dochter ernstig mishandeld hebben. Aangiftes daaromtrent worden niet opgenomen of zijn afgedaan omdat het niet in het belang is van mijn kinderen om een mishandelaar te vervolgen. Zodoende vroeg men mij: wat wilt u, wilt u dat de kinderen bij moeder uit huis geplaatst worden? Nou, ik als misschien een beetje bekend sta als bezorgde, lieve vader, vond dat niet in het belang van de kinderen en heb verzocht om een ondertoezichtstelling. Die ondertoezichtstelling is in augustus 2018 uitgesproken en de uitvoering daarvan is neergelegd bij de jeugd- en gezinsbeschermers. Ik neem aan dat een aantal mensen hier aanwezig weten van mijn relatie met jeugd- en gezinsbeschermers. In plaats van dat verplichte periodieke top-teen onderzoeken werden uitgevoerd er een monitor kwam, psychologische onderzoeken heeft men niets gedaan en al mijn meldingen van kindermishandeling vervolgens twee jaar lang in een doofpot gestopt, aantoonbaar en erkend.

De voorzitter: Mijnheer Stevens?

De heer Stevens: Ja.

De voorzitter: Uw drie minuten zijn al om.

De heer Stevens: Ik ga heel snel, ik ga heel snel er doorheen. Vervolgens besloot de rechter in 2019, anderhalf jaar na dato, om een andere partij aan te stellen, dat is niet gebeurd. In plaats van een andere partij hebben de jeugd- en gezinsbeschermers uit eigen belang een landelijk expertiseteam aangesteld omdat zij zich bedreigd voelden, dat waren ze ook en neem ik ook niet terug en dat is ook niet gek. En die hebben vervolgens acht maanden mijn kinderen onwettig onttrokken, ondanks vijf rechtelijke uitspraken heen. Op dat moment ben ik bij wethouder Jur Botter gaan zitten die mij van alles en nog wat belooft in het bijzijn van mijn advocaat, mijn situatie Kafka en verschrikkelijk en onmenselijk noemde, maar die heeft vervolgens niets gedaan, totdat onder druk van mijn psycholoog, vertrouwenspersoon, en mijn advocaat, het hoofd van het sociaal wijkteam werd aangesteld om mij te helpen omdat mijn situatie mijn hele leven hierdoor verwoest is.

De voorzitter: Probeert u even het punt erachter te zetten, ja?

De heer Stevens: Ja, ik probeer af te ronden. Toen is er een andere jeugdzorgpartij opgekomen eindelijk, de details zal ik maar niet vertellen, ook die hebben niets gedaan om het maar even snel af te ronden, anderhalf jaar lang, waarin op afgelopen 23 september, terwijl ik op dat moment mijn kinderen alleen op woensdag en vrijdag zag omdat ik al zes maanden in een tentje woonde, ondanks alle beloftes van wethouder Jur Botter en zijn medewerkers omtrent urgentieverklaringen die men maar niet afgeeft, ben ik op 23 september, dat is een donderdag, stuurde de voogd een chanterend mailtje dat ik mijn kinderen niet meer mocht halen omdat zij zich anders zou gaan beraden, letterlijke tekst, staat op papier, om ... Sorry, dat kost weer tijd. Om naar de rechter te stappen en de omgangsregeling te laten wijzigen, want ik had immers geen huis en kon niet voor mijn kinderen zorgen, met dank aan jeugdzorg.

De voorzitter: Oké, het is nu echt klaar, vijf minuten al.

De heer Stevens: Ja, ja. De dag erna ben ik mijn kinderen gaan halen, dat mocht van de rechter, staat op papier, en in plaats van dat ik mijn kinderen meekrijg werden mijn kinderen onwettig onttrokken, weer door de BSO omdat de voogd had gebeld van het LJ&R en had gezegd dat de rechter had besloten dat ik mijn kinderen niet meer mocht zien. Vervolgens heb ik één uit paniek opmerking gemaakt nadat mijn krijsende kinderen uit mijn armen werden getrokken en ik agressief bejegend werd, dat is ook erkend, ben ik

gearresteerd, ondanks dat ik de politie en het OM die dag benaderd heb om hulp en om aangifte te doen van een onwettige onttrekking, en ben ik vervolgens met dank aan een corrupte agent uit Zandvoort, die een relatie heeft, geen seksuele maar een relatie heeft met mijn ex-partner, ben ik terechtgekomen op een psychiatrische afdeling van een gevangenis. U hoeft niet op dat knopje te drukken wat ik sluit af.

De voorzitter: Ik hoef niet op een knopje te drukken maar ik wil dat u wel afsluit.

De heer Stevens: O.

De voorzitter: Maar de commissie gaat u nog vragen stellen en ook uw relaas is natuurlijk ook bekend want die hebben we bij de stukken staan, dus kunnen de commissieleden lezen, ja?

De heer Stevens: Oké, oké. Dank u, ja.

De voorzitter: Dus echt laatste zin nu.

De heer Stevens: Ja. Is dat ik vervolgens nu in een situatie zit die door mensen, ook door de media, als onmenselijk wordt gezien en dat ik nu toch vind dat gezien de betrokkenheid van een bepaalde wethouder hier die doelbewust vanuit een corrupte, hoe ik dat denk ik ook kan onderstrepen aan de hand van informatie kan derden, nu zo lang een overbetaald jeugdzorg een hand boven het hoofd houdt en niet ingrijpt, mij vervolgens ook nog eens bedreigt met teksten dat ik hem bedreigd zou hebben wat niet waar is en dat ik een andere behandelaar moet zoeken, terwijl mijn behandelaar hem ook in zijn gezicht de waarheid heeft verteld, ja, blijft mijn situatie desastreus, woon ik nu in mijn auto en laat de gemeente het volledig afweten. En worden er daarbij gewoon nu al jarenlang pesterijtjes gepleegd, zo moest ik zeven maanden wachten op een postadres, is mijn uitkering zomaar gestopt, is door de politie mijn verblijfplaats aan de Meerwijkplas geruïneerd.

De voorzitter: Oké, mijnheer Stevens, het is nu even, echt, u bent veel langer doorgegaan.

De heer Stevens: Oké, ja.

De voorzitter: Ik had al gevraagd om het heel kort te houden, u bent nu ook twee keer zo veel tijd gekregen. Laten we even kijken of de commissieleden wat vragen aan u heeft, want ze hebben natuurlijk ook denk ik ook wel de stukken gelezen. Misschien is het ook wat handiger dat we ook wat meer, nou ja, kunnen weten te komen wat u wil.

De heer Stevens: Oké.

De voorzitter: Laten we dat even doen. Mevrouw Klazes?

Mevrouw Klazes: Ja, welkom en dank u wel voor het inspreken. Een gruwelijk verhaal. Maar mijn vraag is eigenlijk, dat klinkt onaardiger dan ik bedoel, maar waarom zitten we hier? Wat verwacht u van ons als gemeenteraad wat wij voor u kunnen betekenen?

De heer Stevens: Als een kabinet valt op basis van een toeslagenaffaire, waar ik overigens heel veel van weet omdat ik werkzaam ben voor een aantal stichtingen, ondanks dat ik in mijn auto woon, is het dan niet de bedoeling dat het moment dat een burgemeester weet dat het Openbaar Ministerie mijn aangifteryacht onwettig afneemt, dat het Openbaar Ministerie mij acht keer heeft laten aanhouden waarvan zeven keer

gewoon totaal voor niets, dat ik twee keer in de gevangenis heb gezeten, een burgemeester die weet dat er in jeugdzorg, bij de jeugd- en gezinsbeschermers hier in Haarlem echt onmenselijke dingen gebeuren, dat er doden zijn gevallen, wordt het dan niet eens tijd dat een eindverantwoordelijk wethouder die sinds de transitie in 2015 de volledige verantwoordelijkheid draagt voor het reilen en zeilen van jeugdzorg, niet alleen financieel maar ook de kwaliteit vanuit jeugdzorg, dat er dan eens stevig gesproken gaat worden? Zeker op het moment dat de wethouder wel de moeite neemt om mij berichten te sturen en mijn psycholoog voor idioot uit te maken, in het bijzijn van mijn advocaat, wordt het dan niet eens tijd om te gaan bedenken of dit systeem wel werkt of niet werkt?

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, korte vervolgvraag. Dus als ik het goed begrijp wilt u dat wij ervoor zorgen dat deze wethouder weggaat? Dat is één.

De heer Stevens: Nee, dat is ... Nee, ik wens ... Sorry. Ja, ik wens dat de wetgeving, niet alleen in mijn situatie maar ook die van mijn kinderen, wordt gehanteerd zoals die geldt in de Jeugdwet maar ook bij het strafrecht, en dat op het moment dat eindverantwoordelijke mensen doelbewust blijven falen en een doofpot gesloten houden, dat die mensen daaromtrent ondervraagd worden en dat er dan duidelijke en heldere conclusies getrokken worden. Als dat ertoe zou mogen, moeten leiden dat een wethouder daardoor de zak krijgt of zelfs een burgemeester wordt afgezet, dan zou ik dat niet vreemd vinden gezien het hele kabinet demissionair wordt gesteld aan een toeslagenaffaire waarvan niet om mezelf een veer in mijn kont te steken, maar om maar even eerlijk aan te geven dat de situatie zoals ik maar ook derden die meemaken hier in deze regio omtrent jeugdzorg echt tien keer zo verschrikkelijk is als dat.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, één vraag en dan mag iemand anders het woord hebben wat mij betreft. U heeft een advocaat. Dat zegt u, dat is uw brug naar het recht toe, zeg maar. Toch geeft u alsmaar aan: ik heb geen enkel vertrouwen in de wetgeving, in het recht. U heeft een advocaat die u zou moeten beschermen, wat vindt hij ervan dat u hier zit, wat vindt hij van het contact met de wethouder, wat doet hij voor u?

De heer Stevens: Ik heb twee advocaten, ik heb een strafrechtadvocaat en een civiele advocaat. Mijn civiele advocaat heeft meer dan 85 duizend euro kosten gemaakt in twee jaar tijd waar ik nog geen 10 procent van heb kunnen betalen, die doet het uit vrije wil, mijn advocaat is zelfstandig op eigen kosten bij de wethouder hier twee keer gaan zitten om de ernst van de situatie uit te leggen.

**TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE SAMENLEVING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 2 december 2021**

---

11. Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen)

De heer Stevens: Mijn advocaat is zelfstandig op eigen kosten bij de wethouder hier twee keer gaan zitten om de ernst van de situatie uit te leggen. De rechtbank Haarlem staat al niet al te goed bekend als het gaat om familierechtspraak. Sorry, dat is nu eenmaal zo, dat is ook toegegeven. En op het moment dat de rechtbank Haarlem jeugdzorg hier omschrijft op papier als een ketenpartner, in plaats van een partij waar zij mee te maken hebben, dan bent u blijkbaar niet heel goed op de hoogte van het hele kwalijke omtrent jeugdzorg onder toezichtstellingen, en vooral het drama wat zich daar afspeelt. Ja, ik heb een advocaat. Ja, mijn

advocaat procedeert. Ja, mijn advocaat heeft de opdracht om de jeugd- en gezinsbeschermers voor een vermogen aansprakelijk te stellen. Alleen het nadeel is, mevrouw, ik kan al 3,5 jaar geen aangifte doen. Zoals het andere verhaal wat vorige week is gepubliceerd door LOM Advocatuur, van een vader waarin gewoon door de rechtbank het aangifterecht ongeldig is afgenomen op papier. Durft de hoofdofficier van justitie hier in Haarlem dat bij mij niet te doen, omdat hij weet dat dat weer terugkomt. Het is niet voor niets dat Bob Steensma, voorgaand hoofdofficier van justitie hier in Haarlem, twee dagen voor zijn pensioen mij nog een brief heeft geschreven waarin hij mij verzoekt om te stoppen met het verzoeken om onderzoeken naar corrupte officieren omtrent jeugdzorg hier in Haarlem. Ik kan een hoop van mijn advocaat verwachten, maar ik kan niet van mijn advocaat verwachten dat ze de politiek kan bewegen. Ik kan niet van mijn advocaat verwachten dat ze op het moment dat mijnheer Botter hier tot twee keer toe allemaal toezeggingen doet, het KAFKA noemt, maar zijn toezeggingen niet nakomt. Dan kan ik natuurlijk niet verzoeken of ze met hem contact kan blijven zoeken. Dat kan ik niet.

De voorzitter: Dat is duidelijk. Zijn er nog meer commissieleden die een vraag willen stellen? Mijnheer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, even voor de duidelijkheid. U zei de burgemeester, maar daar bedoelt u dan Jos Wienen mee? Of nog die van daarvoor?

De heer Stevens: Ik bedoel daar mijnheer Wienen mee. Mijnheer Wienen is op de hoogte. Al is het maar dat zijn voorganger, die '...', maar ook al een aantal keren gevraagd heeft om actie te ondernemen. Mijnheer Wienen weet heel goed wat hier speelt. Mijnheer Wienen heeft voor zover ik weet zelfs contact gehad met het Openbaar Ministerie toen ik zes maanden geleden onterecht weer in de cel zat en er een hoofdresearcher van de politie Haarlem naar het OM toeliep, bakzeil haalde en hij heeft gezegd: nu is het genoeg wat mijnheer Stevens wordt aangedaan. Hij weigerde in eerste instantie ook om mij aan te houden. Mijnheer Wienen weet heel goed wat er speelt, maar ook mijnheer Wienen vermoedelijk in samenspraak met mijnheer Botter weigert om actie te ondernemen. '.

De voorzitter: Oké, dank u. Nog verder iemand? Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ja, even over die urgentieverklaring. Stel dat u een woning zou krijgen, zou u dan meer kans maken om uw kinderen te zien?

De heer Stevens: Allereerst zijn mijn kinderen, dat is een maand geleden toen ik vastzat is achter mijn rug om, ook om die van mijn advocaat, is er een rechtszaak geweest en heeft jeugdzorg omdat ik vier maanden vast zou zitten volgens jeugdzorg, want jeugdzorg gaat graag op de plekken zitten van een officier van justitie of van de rechtbank of van de psycholoog of wat dan ook. Is mijn omgang nu geschorst. Mijn omgang had hersteld moeten worden naar co-ouderschap. Dat heeft nooit plaatsgevonden, ondanks alle wettige onttrekkingen. En de reclassering Sjoerd Bakker, ik mag hem wel bij naam noemen denk ik, hoofd van het sociale wijkteam, en anderen inclusief stichtingen hebben allemaal bij het vierde huis verzocht om mijn urgentie af te geven. Sterker nog, het is mijnheer Botter geweest die Sjoerd Bakker heeft aangesteld om voor mij die urgentieverklaring te verzorgen. Daar loopt nog een hoger beroep, want die is afgewezen. Waarin ik dan weer het gevoel krijg van: kijk, we geven mijnheer Stevens iedere keer hangen we hem een wortel voor zijn neus, net zoals met de oplossingen voor jeugdzorg. Toezegging: mijnheer Stevens mag aangifte doen. En hem dan een dag later of twee dagen later bel ik de politie en mag ik geen aangifte doen. En dat is idem met die urgentie. Maar ik heb nu niets. Ik had een tentje op de Meerwijkplas met toestemming van de gemeente, na mijn laatste arrestatie heeft de politie daar een onderzoek gedaan, hebben mijn dure vis-tent aan gort

getrokken. Er is verder niemand geweest, alleen een Apple laptop met daarin alle informatie ook van andere ouders met jeugdzorgdrama heb ik teruggevonden in de modder. Er zijn drie dure camera's, die lagen daar in de modder. Ze hebben gewoon alles omgegooid, mijn kleding, alles wat ik had. Tot en met mijn kinderfoto's. Toen ik geschorst werd door de rechter om aangifte te doen en om het strijden voor waar ik mee bezig ben, dat is gewoon wat er gebeurd is, ondanks dat het Openbaar Ministerie dat absoluut niet wou, wou ik terug naar de Meerwijkplas om mijn spullen te pakken en vervolgens naar een hotel te gaan om eventueel onder dwang van de media mijn aangifte te doen. En dat kon dus niet, want mijn verblijfplaats is geruïneerd. Mijn auto is bijvoorbeeld ook helemaal overhoop gehaald door de politie. Ik kon niet eens rijden toen ik mijn auto ergens langs de openbare weg moest ophalen. Dus ja, als ik een urgentieverklaring heb, dan kan ik een voor mijn kinderen zorgen. Twee, kan ik aan het werk, wat ik altijd graag gedaan heb. En ten derde kan ik strijden voor het onrecht wat vooral mijn kinderen is aangedaan. Dus ja, die urgentieverklaring is van belang. Maar dus afgewezen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voor het inspreken. Ja, een afschuwelijk verhaal. En dat grijpt mij en heel veel mensen gewoon aan om dat te horen. Ik weet gewoon niet heel goed of wat wij voor u kunnen betekenen, anders dan dat we het aangehoord hebben en ook hopen dat misschien iemand wat gehoord heeft die wel weet hoe ze u kunnen verder helpen. En ik wil u daar veel sterkte mee wensen. En als we iets kunnen doen, ja nogmaals, dat is misschien een beetje in het verlengde van de vraag van mevrouw Klazes. Ja, als we wat kunnen doen, dan horen we dat ook graag. En ik wens u alle sterkte.

De heer Stevens: Dank u wel.

De voorzitter: Dan wil ik mijnheer Stevens bedanken. U kunt het microfoontje weer uitzetten aan de rechterkant en dan kunt u weer via die deur, nou, u weet waar u binnengekomen bent. En veel sterkte ook van deze kant, ja.

De heer Van den Raadt: Ja, even maar een puntje van de orde, voorzitter. Want ik denk dat we allemaal een beetje verbouwereerd zijn van dit hele verhaal. En je hoort het natuurlijk van een kant. Kunnen wij als raad misschien vanuit de wethouder en burgemeester-kant hun kant van het verhaal horen? Zodat wij een beetje als raad van beide kanten geïnformeerd worden over deze situatie.

De voorzitter: Nou, dat gaat niet vanuit deze positie, zeg maar. Ik denk dat u altijd natuurlijk technische vragen kunt stellen.

De heer Van den Raadt: Goed, dan gaat Trots Haarlem hier vragen over stellen voor het algemeen belang, denk ik.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, die mag u ook namens de VVD indienen.

De voorzitter: We krijgen zo meteen nog twee sprekers over het Anton Pieckhofje. Er was net besloten bij de agenda om het Anton Pieckhofje dus na de spreektijd voor belangstellenden te doen. Maar we hebben agendapunt 10 nog niet behandeld, dus agendapunt 10 wil ik ook gewoon even na de behandeling van het Anton Pieckhofje doen. Als ik dat goed zeg, maar dan moet ik even kijken hoor. Nee, want het is een

verordening. Dus ik wil wel eerst die verordening gaan doen en dan gaan we daarna de behandeling van het Anton Pieckhofje doen. Er zijn daar twee inderdaad, twee stoelen die al ingelogd zijn. Als het goed is ligt er een kaartje voor. Die twee zijn al aangemeld. Even kijken, wat heb ik hier. Staat er niet bij, hè. Ik moet even kijken hoor, momentje. Goed, we hebben twee insprekers weer voor het Anton Pieckhofje. En u weet hoe het werkt, u bent al veel vaker hier geweest. Mevrouw Ulehake, zal ik u als eerste het woord geven? U krijgt drie minuten. Of mevrouw Van der Zwet is het, wil u als eerste? U krijgt drie minuten. En ik wil het echt op drie minuten houden, ga er niet overheen. Helemaal super. Oké, gaat uw gang.

Mevrouw Van der Zwet: Goedenavond, mijn naam is Yvonne van der Zwet, slotenmaker. Ik hang recht tegenover het Anton Pieckhofje. Afgelopen week was ik thuis en constateerde dat daar de hele ochtend een aantal mensen voor de deur rondhangen van het Anton Pieckhofje grasveldje. Dit is de speelplaats met twee klimrekken voor de kinderen. Deelscootertjes rijden af en aan en kinderen spelen er niet meer. Wij zijn als omwonenden enorm blij met het openen van de deur aan de achterkant en zijn de commissieleden enorm dankbaar voor hun inzet. Openen van de deur lost echter niet de andere problemen op. Vorige week is er midden in de nacht een van de kwetsbare bewoners boven wakker geworden omdat er beneden een stoeipartij plaatsvond tussen man en vrouw in de recreatieruimte. Er was een hoop gegil en gestommel. Zij heeft dit aangegeven bij het Leger des Heils door middel van een mail en dit werd afgedaan met dat er een film werd gekeken op Netflix. Dan wil ik wel graag weten wat voor film dat is geweest. Geluidsoverlast voor inwoners wordt ondanks de tekst in het collegebesluit niet concreet opgelost. Graag willen wij op papier een duidelijke doelgroep beschrijving, ook omdat naar mijn inziens 36 mensen op zo'n kleine oppervlakte teveel is. Dat is voor de mensen zelf ook niet prettig. En wat als het toezicht door het Leger gestopt wordt? Onze zorg is dat er straks 36 bewoners zijn waar geen 24/7 woonbegeleiding is, terwijl ze nog moeten leren om zelfstandig te wonen. Er komen dan ook bij ons steeds meer twijfels of het hier alleen economisch daklozen betreft. Ik zie mij genoodzaakt om dit via de juridische weg te gaan regelen. Want de halsstarrigheid van de gemeente naar ons toe is ongelooflijk en heeft ons als goedwillende burgers geen enkel vertrouwen gegeven. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. En dan gaan we nu even gelijk door naar mevrouw Ulehake. Gaat uw gang.

Mevrouw Ulehake: Goedenavond allemaal. Als eerste wil ik jullie heel hartelijk bedanken voor jullie inzet de afgelopen tijd. En dankzij deze inzet is er inmiddels besloten dat de achteruitgang geopend wordt. Het kost drie ton, maar dan heb je wel wat, een open deur. Dat was niet gelukt zonder jullie continue agendering. En veel commissieleden hebben de moeite genomen om persoonlijk langs te komen en er zijn ook veel gesprekken gevoerd met mij en met de bewonerscommissie van de inwonende huurders. En die steun was en is heel fijn. Wij als omwonenden zijn enorm blij met het openen van deze deur. Er staat nog wel een bijzonder voorbehoud in het collegebesluit, dat Ymere nog akkoord moet gaan. Ymere is al maanden op de hoogte van onze wens. Pardon, van onze wens. Dus nou ja, laten we hopen dat dat een pro forma voorbehoud is. En dat de deur ook echt daadwerkelijk geopend wordt. Het openen van de deur was echter niet het enige wat wij hebben aangedragen, zoals u weet. En de overige punten zijn niet gehonoreerd, ondanks verdubbeling van het budget. Om nog maar niet te spreken over de verzoeken van de boven bewoners, met betrekking tot het oplossen van bijvoorbeeld de slechte geluidsisolatie en de overlast gevende tuin. Want ook al zijn wij ontzettend blij met deze nieuwe entree, het blijft een feit dat het pand en de buurt niet geschikt zijn voor deze voorziening in deze vorm. Ieder zorgvuldig onderzoek had dat aangetoond, maar de gemeente Haarlem heeft geen zorgvuldig onderzoek gedaan. Zij hebben toegegeven dat zij goed onderzoek niet nodig vonden, een inschatting was genoeg. Tot slot wil ik u informeren dat ik mijn taken binnen het bewonersinitiatief aan het afronden ben. En wat mij betreft is dit mijn laatste inspraak hierover. Het gehele proces is zoals u weet zeer traag en moeizaam verlopen. En doordat alles hieromtrent zo moeizaam gaat heb ik er ook weinig vertrouwen

meer in dat ik middels gesprekken met de gemeente nog tot overeenstemming kan komen over de andere punten. 22 november heb ik een laatste mail gestuurd met vragen aan een van de betrokken ambtenaren, waarop ik nog geen antwoord heb ontvangen. Maar op basis van dat antwoord wat nog gaat komen ga ik ook beslissen welke weg nu in te slaan. Ik heb nog steeds de hoop dat een juridisch traject voorkomen kan worden. ik vrees dat het ijdele hoop is en dat er uiteindelijk niks anders op zit. Aan ons heeft het niet gelegen, aan u ook niet. Ik spreek vanaf deze plek dan ook de hoop uit dat u het Anton Pieckhofje en de door de gemeente veroorzaakte problemen blijft agenderen tot deze zijn opgelost. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. En ik wil ook even voor de volledigheid melden dat bij het agendapunt over het Anton Pieckhofje ook nog twee insprekbijdrages van de bewonerscommissie en van de huurdersvereniging bij zaten. Dus dan weet u dat ook. Vragen, mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u voor het inspreken. Begrijp ik dat de deur nu dus echt geopend is? En moet die verbouwing om het helemaal klaar te maken, die deur, die toegangsdeur, moet die nog plaatsvinden? Ja, maar de deur is nu al geopend of niet?

Mevrouw Ulehake: Nee, de deur is nog niet geopend. In het collegebesluit staat nog een voorbehoud opgenomen dat de pandeigenaar Ymere nog akkoord moet gaan. Maar Ymere is al maanden op de hoogte van dat wij dat willen, dus dat baart ons wel een beetje zorgen dat dat voorbehoud nog wordt genoemd. Die deur is nog niet open, het staat wel in het collegebesluit. Er zit een verbouwing aan gekoppeld van drie ton om de deur te openen. Wat was uw vraag daarover?

Mevrouw Stroo: Het is me nu duidelijk hoor. Maar ik dacht te horen van dat die nou toch al open was. Maar helaas.

Mevrouw Ulehake: Nee, het besluit is wel genomen door burgemeester en wethouders.

De voorzitter: Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Wel jammer dat u voor de laatste keer komt inspreken, maar ik snap het helemaal. Want volgens mij is het een energielek en op een gegeven moment hou je dat niet meer vol. Ik ben ook bij jullie geweest en ik heb ook gezien dat het jou en ook de bewonerscommissie gewoon veel doet, ook emotioneel veel doet. En dat je dat niet eeuwig kan volhouden. Maar wat ik ook van u hoor is dat het pand bouwkundig niet geschikt is. Ook al doe je er twee miljoen of weet ik veel wat voor bedragen er allemaal in, ook al blijf je verbouwen, het blijft een gebouw wat eigenlijk niet geschikt is voor de taken die we daar willen doen. Klopt dat?

Mevrouw Ulehake: Zoals u weet ben ik geen inwoner maar omwonende. Maar ik denk dat ik ook namens de inwoners spreek, ja, dat kan ik wel bevestigen. Dat pand is niet geschikt voor twee verschillende doelgroepen.

Mevrouw Zoon: Nee. Want toevallig op dit tijdstip in een ander pand spreekt de commissie ontwikkeling over vastgoed en over ons eigen vastgoed. We hebben ook heel veel eigen vastgoed. En we hebben ook een pand op de Rijksstraatweg bijvoorbeeld wat nog niet in de verkoop, althans dat willen we verkopen maar daar krijgen we de prijs niet voor. Dus als je daar een substantieel bedrag in zou steken, dat is iets van 270 vierkante meter, dan zou dat dan misschien wel beschikbaar. Ja, ik had zo iets van: misschien kunnen we dat beschikbaar maken.

De voorzitter: Ik denk niet dat mevrouw Ulehake daar antwoord op moet geven. Het mag natuurlijk wel. Maar natuurlijk elk pand is beter. Maar ik denk niet dat u daar antwoord op kan geven.

Mevrouw Ulehake: Mag ik daar antwoord op geven? Het klinkt mij als een heel goed plan natuurlijk in de oren, maar wel met de kanttekening dat er dan nog steeds ... Kijk, de gemeente Haarlem heeft nu getekend voor tien jaar, die heeft de onderkant van het pand voor de komende tien jaar gehuurd. Dus er zal nog steeds gezocht moeten worden naar een bestemming die dan wel passend is. En het pand zal dan ook nog steeds moeten worden aangepast om de geluidsoverlast voor de inwoners te minimaliseren.

De voorzitter: Mijnheer Yerden.

De heer Yerden: Dank u voor het inspreken. En u heeft een aantal punten duidelijk gemaakt. U heeft een wel gesprek gehad met de wethouder en jullie hebben een aantal oplossingen gevonden, naar mijn mening. Zoals een duur richting Venkelstraat. En over de geluidsoverlast, wat is eigenlijk de oplossing volgens u? Dat is een. En de binnentuin, ja, wat verwacht u voor de binnentuin eigenlijk? En volgens de geluidsoverlast is er een expert daar geweest en dat valt onder de norm. Bent u het daarmee eens?

Mevrouw Ulehake: ik ga ze even stuk voor stuk af, als u het goed vindt. Ik moet even terughalen, wat was uw eerste vraag? Oh ja, wat de oplossingen waren. Nou, dat zijn de oplossingen die wij als omwonenden al een maand of acht-negen inmiddels aandragen. 24-uurs woonbegeleiding, halvering van de doelgroep, we willen graag op papier dat het echt daadwerkelijk een lichte doelgroep blijft voor de komende tien jaar. En als dat gecombineerd wordt met de vragen van de inwoners, dan kan het best een succesvol project worden in theorie.

De heer Yerden: En voor de binnentuin?

Mevrouw Ulehake: O ja, de binnentuin. Ik denk dat dat heel duidelijk staat omschreven in de schriftelijke bijdrage van de bewonerscommissie. Daar zijn een aantal oplossingen voor aangedragen. Ja, die worden tot op heden niet uitgevoerd, voor zover mij bekend.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Het is eigenlijk de wereld op zijn kop dat ik deze vraag ga stellen, maar ik ga hem toch stellen. En dat is, in de bijdrage merkte ik ook dat er een aantal bewoners zijn die graag een aanbieding zouden willen hebben om gewoon op een andere plek te gaan wonen. Die zeggen: ik heb er eigenlijk geen vertrouwen in en ik heb hier geen zin in, doe mij maar gewoon een andere woning. En ik begrijp ook dat Ymere daar niet goed tegenover staat. Klopt dit wat ik daarover heb gelezen en weet u daar meer van? En zouden de oorspronkelijke bewoners geholpen zijn met een voorstel om ergens anders te gaan wonen? Als ze dat zouden willen natuurlijk. Ik bedoel, ik zou ook niemand dwingen om weg te gaan.

Mevrouw Ulehake: Ja, ik denk dat ik daar namens de bewonerscommissie wel op kan antwoorden, omdat ik weet hoe zij erin staan. 12 van de 14 mensen hebben verzocht aan Ymere om een andere woonruimte. Dat hebben zij twee keer gedaan, dat is twee keer afgewezen. Voor hen zou dat de oplossing zijn. Voor ons als omwonenden begrijpt u dat wij andere belangen hebben. Maar voor de inwoners, die hebben daar twee keer dringend om verzocht. En Ymere heeft aangegeven dat dat alleen onder hele bijzondere omstandigheden kan. En het realiseren van een dakloze opvang onder je huis, ja, dat valt daar niet onder.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Allereerst weer complimenten aan u beide voor het hele goede en hele rustige uitleggen. Ik denk dat ik het nog niet netter kan, dus vandaar die complimenten. Vindt u ook niet dat uw argumenten eigenlijk heel logisch zijn? 18 mensen is het maximum. 18 mensen die gemiddeld jonger zijn, die geluid maken, die beweeglijk zijn. Die maatschappelijke problemen hebben, want ze moeten nog leren zelfstandig te wonen. In verhouding tot 36 mensen die oud zijn en merendeels in een stoel zitten. Dan zou je toch zeggen: 18 moet dan toch logisch zijn. En zeven keer 24 uur, dat moet toch ook logisch blijven? Heeft u het gevoel dat nou een van die argumenten ook maar een moment tegen het licht is gehouden door de wethouder en haar ambtenaren?

Mevrouw Ulehake: U vraagt of ik het gevoel heb of dat dat tegen het licht is gehouden. Maar inmiddels weet ik ook uit de gesprekken, want ik heb veel gesprekken gevoerd met de beleidsadviseurs en de ambtenaren, dat dat op geen enkel moment is overwogen. Er is letterlijk gezegd: de 36, dat aantal staat vast. En volgens mij is er ook gespreksverslag bijgevoegd bij de documenten van de vergadering. Twee gespreksverslagen, een vanuit de gemeente en een vanuit ons. Want wij hebben een andere visie op dat gesprek hoe dat is verlopen. En in die gespreksverslagen staat volgens mij ook dat dat geen optie is. Want er zijn 36 kamers, dus moeten er 36 mensen komen. Dat is het enige waar dit hele plan op is gebaseerd. En dat heeft, ja, dat hebben de ambtenaren ook heel duidelijk aangegeven. Punt. Er is geen onderzoek gedaan, er zijn geen omgevingsfactoren bij betrokken, geen bouwfactoren. Ik vind 18 een heel redelijk aantal. Als je bedenkt dat dat volwassen mensen zijn die op slaapkamertjes van twee bij drie moeten zitten, ja, dat werkt op een gegeven moment niet als je dat met zijn 36-en doet zonder toezicht.

De heer Smit: U kunt zelfs eraan twijfelen of je op een bepaalde manier leert om zelfstandig te gaan wonen.

Mevrouw Ulehake: Nou ja, daar is in ieder geval bij mij geen twijfel over. In een buurt als de Kruidenbuurt, daar zijn ook helemaal geen voorzieningen bij ons. Er is niet eens een supermarkt in de Kruidenbuurt. In hoeverre je leert om zelfstandig te worden wanneer je met zes vreemden een woonkamer deelt is ook nog maar de vraag. Dus ja.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul: Ja, dank u wel voor uw inspraak en voor het feit dat u zo vasthoudend bent geweest. Ik heb een vraag. Als dat economisch daklozen zouden zijn en met begeleiding, is het dan volgens u wel mogelijk om 36 bewoners daar te plaatsen? Want ik twijfel. Ik begrijp uw standpunt en ik steun u daarbij. Aan de andere kant ben ik heel lang met de daklozen bezig geweest en ik weet hoe urgent zij ook een dak boven hun hoofd nodig hebben. En als we hier 36 plekken hebben, ja, dan zou ik het ook graag laten benutten. Zou voor u dan bijvoorbeeld economisch daklozen wel een mogelijkheid zijn?

Mevrouw Ulehake: Nou, er wordt vanuit de gemeente ook eigenlijk continu al gepretendeerd dat het alleen economisch daklozen zijn. Niet dat het economisch daklozen blijven, dat is heel duidelijk gezegd, dat is onzeker wat er in de toekomst inkomt. En natuurlijk moet het niet zo zijn dat er mensen onder de brug moeten slapen, dat ben ik ook volledig met u eens. Maar ik denk wel dat voor een project met een dermate lange looptijd van 10 jaar minimaal, dat er heel goed moet worden gekeken naar hoe dat dat in een buurt succesvol kan worden. En op het moment dat er 36 mensen worden opgehokt, want dat is het eigenlijk, in een buurt die niet gemengd is. Wij hebben niet die mix van expats en studenten, er wonen gezinnen en er wonen wat oudere stellen maar dat is het. Dan leidt dat niet tot een succes als daar 36 mensen komen. Dat

matcht niet, dat gaat wringen. En met 18 mensen, met de helft, dan belast je en de buurt een stuk minder en mensen krijgen zelf ook meer ruimte, ook fysiek meer ruimte. Dat geeft natuurlijk mentaal ook weer ruimte voor groei aan die mensen zelf, aan dakloze mensen zelf. Want op het moment dat jij op dat kamertje zit van twee bij drie, ja, ik weet niet of dat dat nou echt leidt tot een succesvolle uitstroom.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog andere mensen? Ja, ik zie mijnheer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, ik ga iets zeggen. Dank voor het inspreken, want dat mag officieel niet. Dus dan doe ik dat niet. Maar wij waren er gisteren ook bij die bewoners daarboven. En u zegt in principe wat ik daar ook hoorde. Kijk, want ik hoor heel veel wantrouwen ten opzichte van het ambtenarenapparaat en de wethouder, maar eigenlijk als u het goed bekijkt moet u ook wantrouwen tegen deze raadsleden hier hebben. Want er zijn nog moties ingediend over het: hou het 18 personen, het houden van de 24/7 begeleiding, die moties worden niet aangenomen. Dus ik begrijp helemaal uw wantrouwen, maar u heeft het ook genoemd dat wantrouwen over dat en dat hoorde ik gisteren ook, dat dus Ymere nog akkoord moet gaan met het openen van die deur. En dat duurt al heel lang, zegt u. U heeft daar toch weinig vertrouwen in dat dat uiteindelijk goed komt? Want waarom duurt dat zo lang? Is dat daar ergens bekend?

Mevrouw Ulehake: Wij hebben meerdere keren bij Ymere gevraagd wat de bezwaren zijn en daar hebben wij geen antwoord op gekregen.

De heer Van den Raadt: En die deur die nu opengaat, dat is die deur met die trap omhoog? Of is dat dat hokje daarnaast, die kleine?

Mevrouw Ulehake: De gemeente heeft de deur met de trap omhoog laten onderzoeken. De deur waar het om gaat is de deur ernaast.

De heer Van den Raadt: Oké. Ziet u, u bent dan die buurtbewoner. Als daar boven nu mensen komen te wonen die daar beneden doorstromen, omdat we die boven-bewoners wel een andere plek geven. Ziet u het dan voor u dat u daar dan mee zou kunnen leven als dan alleen die achterdeur open is en op de een of andere manier wordt afgesproken dat men dan niet teveel in die straat gaat hangen. Of heeft u daar ook weinig vertrouwen in?

Mevrouw Ulehake: Ik weet even niet hoe ik hem zou moeten beantwoorden, sorry. Ja, het is zo'n complex verhaal, het hele gebeuren. Het gaat ons niet om de mensen die er zitten. Het is ons nooit gegaan om de mensen, om de personen. Het gaat erom dat het plan om 36 mensen daar te huisvesten zonder begeleiding in zo'n krappe buurt, dat is gewoon geen goed plan. Maar ik durf niet te zeggen, want dan zou Ymere akkoord moeten gaan. Dat weet ik niet, dat heb ik niet namens de bewoners of namens de omwonenden een mening in geformuleerd.

De voorzitter: Dank u wel. Niemand meer? Dan wil ik beide dames weer hartelijk bedanken voor het inspreken. We gaan eerst nog een ander punt behandelen wat ter advisering staat en daarna komt het punt Anton Pieckhofje aan bod. U mag niet op de publieke tribune zitten, u mag wel in de Refter eventueel plaatsnemen, want daar staat het natuurlijk ook op de schermen. Of u fietst heel snel naar huis, want dan kunt u nog net vanuit huis meekijken. Oké, dank u wel. En nou ja, niet tot ziens, we weten het niet. We gaan eerst even de verordening doen, want die wil ik echt vandaag al vast hebben.

Ter advisering aan de raad

10. Wijziging Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Haarlem 2020 (MTM)

De voorzitter: Ja, we gaan nu verder met agendapunt 10. Dat is de wijziging verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Haarlem 2020. Per 1 januari 2022 is voor huishoudelijke ondersteuning naast een maatwerkvoorziening ook een algemene voorziening voor de inwoners beschikbaar. En dit volgt uit de verwervingsstrategie hulp bij het huishouden. Voor de periode 2022-2024. De nieuwe algemene voorziening voor de huishoudelijke ondersteuning wordt middels dit voorstel in de lokale regelgeving verwerkt. En de wijziging in de lokale regelgeving maken het mogelijk de overgang naar de algemene voorzieningen huishoudelijke hulp of ondersteuning stapsgewijs en zorgvuldig uit te voeren. De verordening staat ter advisering op de agenda en de commissie samenleving wordt verzocht advies te geven aan de raad over het voorstel van het college in paragraaf 2 en over de wijze van agendering van het raadsstuk in de raadsvergadering. Wie kan ik als eerst het woord geven? Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul: Ja, ik kan daar heel kort over zijn. We hebben daar niet voor gestemd en we zullen er ook niet voor stemmen. Want wij zijn tegen hoe het straks geregeld gaat worden.

De voorzitter: Dat is duidelijk. Mijnheer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, wij sluiten ons aan bij de SP wat deze visie betreft. Volgens ons is de WMO een maatwerkvoorziening. En nu wordt ervoor gekozen om er een algemene voorziening van te maken. Volgens ons is dat strijdig met de wet, dus ook een open einde regeling. Dus ja, wat ons betreft, het is gewoon niet anders. En ik vraag me echt af of hier niet gedoe mee krijgen, door dit aan te nemen. Dus wij zullen tegen stemmen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Even kijken hoor. Eerst maar van onder. Veel te veel papieren. Ja, ik heb hem.

De voorzitter: O, u hebt hem. Gaat uw gang.

Mevrouw Stroo: Jouw Haarlem is akkoord met deze wijziging. Vanwege het werken met een huishoudelijk normenkader is het voor de cliënt en voor de medewerker duidelijk wat er gedaan wordt. Voordeel is ook dat er rekening wordt gehouden met de periodieke werkzaamheden en de frequentie daarvan. Ik vind zoals voorgesteld het beter om over huishoudelijke ondersteuning te spreken dan over huishoudelijke hulp, omdat mensen daar voor hun begrip al gauw een werkster van maken die alles voor hen doet. Ook dingen die zij zelf nog kunnen. Met het onderscheid algemene voorziening en een maatwerkvoorziening zijn we akkoord. Met een algemene voorziening kan er snel geschakeld worden, wat tijd en administratie scheelt. Ik wil erop wijzen dat het duidelijk moet zijn wanneer wij een algemene, dan wel een maatwerkvoorziening kunnen aanvragen. Daarom heb ik de volgende vragen. Vraag de casemanager dit uit, bijvoorbeeld met hulp van een vragenlijst. Bij een maatwerkvoorziening kan er naast de huishoudelijke taken ook begeleiding worden geboden. Is dit bij de hulpverleners en bij de cliënten bekend dat de huishoudelijke ondersteuning hiermee uitgebreid kan worden? Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Sepers, PvdA.

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. Ja, inhoudelijk hebben we het hier al eerder over gehad. En toen hebben we vanuit de PvdA aangegeven dat we het eens waren met die benadering. En dat is nu neergelegd in de verordening. Ik denk dat dat goed gedaan is. Er is ook altijd nog de uitvalsroute om als het inwoners het niet eens is met datgene dat besloten wordt, dat men een aanvraag voor een maatwerkvoorziening kan indienen. Dus wat dat betreft is het zeer zorgvuldig. Er is ook een goed overgangsbeleid, waarin mensen kunnen wennen aan de nieuwe situatie. Dus wat ons betreft akkoord met deze verordening. Ik heb wel nog een vraagje over de administratieve lasten. Want ja, die nemen af als het goed is, door die lichtere toets. En heeft de wethouder een idee wat dat in menskracht kan opleveren? Want we hebben straks op de agenda staan de wachttijden bij WMO-aanvragen. En wellicht dat dit in ieder geval een verlichting, maar heeft u daar enig beeld van? En verder zou het wat ons betreft als hamerstuk naar de raad kunnen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van Kessel van de VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Korthedshalve kan ik mij aansluiten bij het betoog van mevrouw Stroo en van mijnheer Sepers van de PvdA.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Deze wijziging hebben wij eigenlijk in juni van dit jaar besproken en besloten. Het betekent dat per 1 januari 2022 naast een maatwerkvoorziening ook een algemene voorziening voor de inwoners van Haarlem komt. Ik hoor net van de Actiepartij dat het niet en/en is. Klopt dat, wethouder?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Dank u wel, voorzitter. Wij sluiten ons aan bij het betoog van mijnheer Van Kessel, die zich aansluit bij het betoog van mevrouw Stroo en van mijnheer Sepers. Dus bij deze, wij zijn akkoord. En wat ons betreft mag het als hamerstuk naar de raad.

De voorzitter: Fijn. Nog meer? Mijnheer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, Trots Haarlem mijnheer Van den Raadt sluit zich aan bij mijnheer Hulster die zich aansluit bij mevrouw Özogul. En wij vragen ons af: wethouder, heeft u nog meer zin in rechtszaken met de beroemde advocaat Pelsrijken?

De voorzitter: Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms: Dank u, voorzitter. Wij zijn ook akkoord.

De voorzitter: Dank u wel. Hebben we iedereen gehad dan die wilde spreken? Dan gaan we naar de wethouder. Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Dank u wel, voorzitter. Ja, hier hebben we al ruim een halfjaar geleden met elkaar over gesproken. En ik begrijp dat er eigenlijk nog enkele technische vragen zijn. Het blijft zeker een open eindregeling, wel zoals het bedoeld is. Wij hebben met elkaar nu afgesproken om een algemene regel toe te passen. Mensen kunnen sneller toegang krijgen tot huishoudelijke ondersteuning en kunnen natuurlijk ook aanspraak maken op een maatwerkvoorziening. Dat zal in overleg zijn met de aanbieder die dan dat gesprek voert, om te kijken wat dat dan aan extra tijd nodig is. Dus de maatwerkvoorziening blijft zeker staan. De PvdA

vraagt: ja, dit is een overgangperiode en we hebben hopelijk hiermee ook de administratieve lastenverlichting. Ja, dat hoop ik ook. Ik hoopte dat ik een glazen bol zou hebben om te kunnen inschatten of dit tot verlichting zou leiden, ook binnen het toedelen van personele lasten. Zodat we ook echt die A's daar kunnen scoren. Maar dat is natuurlijk heel lastig in te schatten. In ieder geval door het toekennen of door deze verordening vastleggen, dat het als een algemene voorziening wordt ingesteld, dat zal er zeker voor zorgen dat er een snellere doorstroming komt. Dus dat er ook een snellere toekenning zal plaatsvinden. En dat we daarmee dus ook een snellere afhandeling hebben. Dus dat zal zeker plaatsvinden. Maar of dat op den duur zal leiden tot een lastenverlichting of een FTE-verlichting. Ja, dat is iets wat we op den duur hoogstwaarschijnlijk terug zullen zien in langdurige cijfers. Maar daar ga ik u zeker van op de hoogte houden. En verder heb ik geen vragen gehoord, behalve van de juridische kant.

De voorzitter: Interruptie even van mijnheer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, dat is wel interessant. Dus u zegt: nou, het wordt dus een algemene voorziening. Maar de aanbieder mag bepalen of het een maatwerkvoorziening nodig is. Hebben de bewoners dan echt nog een vrije keuze om een maatwerkvoorziening aan te vragen of legt u eigenlijk die discretionaire bevoegdheid gewoon bij de aanbieders?

Wethouder Meijjs: Nee, het zal zeker in overleg zijn, dat was nou de hele crux van het geheel. De professional, de ketenpartner, zal zeker met degene die de maatwerkvoorziening aanvraagt of de ondersteuning in huishoudelijke hulp aanvraagt in gesprek gaan. Om te kijken welke variant noodzakelijk is. En dat is volgens mij de hele crux geweest van het gesprek wat we hier een halfjaar geleden hebben gevoerd. Het blijft of het wordt een algemene voorziening, maar de flexibiliteit is er om een maatwerkvoorziening te hebben. En dat zal altijd in overleg zijn met de bewoner en met degene die de hulp gaat bieden. Dat is precies wat net werd gezegd, kunnen ze daar bezwaar tegen aantekenen? Ja natuurlijk, dat is altijd. Dat blijft ook altijd. Maar het zal altijd in overleg zijn. De basis is: eigen kracht kijken wat kan en kijken wat noodzakelijk is. Licht waar het kan, zwaar waar het moet.

De voorzitter: Mevrouw Stroom.

Mevrouw Stroom: Heeft de casemanager dan nog een rol? Of helemaal niet?

Wethouder Meijjs: In principe zal die altijd nog een rol spelen. Maar wat we met die algemene voorziening nu doen is dat er ook veel sneller via het wijkteam besloten kan worden tot het inzetten van deze voorziening. Dus je kunt natuurlijk veel sneller overgaan tot handeling en de casemanager zal natuurlijk een vinger aan de pols houden. Zeker.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Sepers: Nog even voor de duidelijkheid, wethouder. ik lees in de verordening dat de Haarlemmer die het niet eens is met datgene wat aangeboden wordt, dat die in eerste instantie het recht heeft om een maatwerkvoorziening aan te vragen. Daarin ondersteund door de casemanager neem ik aan, maar dat daar het recht ligt.

Wethouder Meijjs: Ja, of daar het recht ligt. Uiteindelijk ligt het recht bij de rechtbank denk ik. Maar deze verordening geeft aan onder welke voorwaarde en hoe we dit ingericht hebben. En natuurlijk, dat is gewoon het hoge doel van dit geheel is mensen steun bieden die het niet redden. Mensen beoordelen die het niet

kunnen en het niet gemakkelijk zelf kunnen en dat steuntje in de rug nodig hebben. We hebben twee varianten, dat is de maatwerkvoorziening en dat is de algemene voorziening. Zo is het ingericht, vrij toegankelijk en vrij open.

De voorzitter: Mijnheer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja, inderdaad. Ik begrijp het nog niet zo goed. We hebben twee voorzieningen, maatwerkvoorziening en een algemene voorziening. Wie doet de indicatie hoe die maatwerkvoorziening? Is dat de zorg of de WMO-consulent?

Wethouder Meijs: Kijk, het ligt eraan waar de hulpvraag binnenkomt. Als die via de gemeente binnenkomt, dan komt die direct bij ons terecht. Maar komt die via het sociaal wijkteam binnen, dan zal het sociaal wijkteam die inschatting maken. En zij zijn ook nu al vanaf lange tijd bezig om die toekenningen toe te kennen. Dus zij zijn aan het oefenen daarmee. U moet voorstellen dat we dit hele traject zijn ingegaan om sneller en dichter bij de bewoners, dichter in de wijk, sneller te kunnen handelen. Dus ja, zij hebben ook een taak daarin en ook een verantwoordelijkheid daarin om samen met de melder te kijken wat nodig is. En dat is wat ik bedoel om de flexibiliteit zit hem erin, dat je een algemene voorziening hebt, je kunt snel iets toewijzen. En daar waar het extra nodig is, daar kunnen we een maatwerkvoorziening leveren.

De voorzitter: Mijnheer El Aichi.

De heer El Aichi: Ja, dat je snel kunt toewijzen, prima. Maar u zegt: komt de vraag bij een sociaal wijkteam of bij de WMO-consulent. Kijk, het sociaal wijkteam ziet ook een WMO-consulent. Ik bedoel, die zijn niet zomaar daar neergezet. Ze zijn daar neergezet om het laagdrempelig de burger te woord te kunnen staan en zo snel mogelijk te kunnen schakelen. Maar mijn vraag is: die maatwerkvoorziening, is dat een indicatie of wie gaat dat bepalen? En een indicatiesteller, dat zou iemand van het sociaal wijkteam zijn, maar het kan ook een WMO-ambtenaar zijn.

Wethouder Meijs: Dat klopt precies. Dat kan. En de casemanager is uiteindelijk de regisseur daarin. Dus als daar echt iets heel problematisch is met niet alleen huishoudelijke ondersteuning, maar ook op andere gebieden maatwerk. Dan zal hij of zij dat coördineren. Dat is natuurlijk gewoon de crux van het geheel.

De voorzitter: Mijnheer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, u verkoopt het idee met dat we sneller kunnen en dichter bij de klant, et cetera, et cetera. Maar als ik in de rapportages lees over waar de vertraging nou vandaan komt, dan is het niet in dit soort eenvoudige hulpaanvragen. Maar de vertraging zit hem juist in complexe aanvragen waar meerdere aanbieders bij betrokken zijn. Dus zitten we nu niet een oplossing te bieden voor een probleem wat er helemaal niet is?

Wethouder Meijs: Nee, u haalt twee dingen door elkaar. We hebben hier meldingen en we hebben afhandelingen van complexe zaken. Natuurlijk zijn complexe zaken zullen altijd wat meer tijd nodig hebben dan direct de algemene maatwerk of de algemene hulp kunnen bieden. Dat zijn twee totaal verschillende zaken die u hierbij betreft. Dat staat later op de agenda om die afhandeling van die WMO-meldingen af te handelen. Ja, daar ligt onder dat dat vaak zo'n complexiteit heeft dat je daar niet binnen nu en binnen een paar seconden ja of amen op kunt zeggen. Daar is tijd voor nodig. Maar ik denk dat de winst erin zal zitten doordat we er nu een algemene voorziening van maken, dat de mensen sneller aan de hulp zullen zitten dan

tot nu toe. Tot nu toe moesten we daar veel formulieren voor invullen, er moest een keukentafelgesprek voor gevoerd worden. En nu heb je heel duidelijk voor ogen: wat is er nodig, wat kunnen we bieden, wie bieden we? En later in het proces kan er getoetst worden: is dat voldoende of niet? Moeten er maatwerkvoorzieningen gebeuren of niet?

De voorzitter: Ja, dank u wel. Volgens mij hebben we het voldoende besproken. Het gaat naar de raad, dus ik vraag aan u: hoe kunnen we het laten gaan? Ik heb heel veel akkoord gehoord en enkele keer tegen. Maar ik denk dat we het wel als hamerstuk volgens mij naar de raad kunnen brengen. Of niet?

De heer Hulster: Nee, ik wil nog wel een stemverklaring geven.

De voorzitter: Het was te proberen natuurlijk. Maar dan gaan we het als hamerstuk met stemverklaring naar de raad brengen. Dank u wel. Goed, dan gaan we eens even kijken hoor. Want we hadden wat dingen omgegooid.

Overige punten ter bespreking

15. Stand van zaken Anton Pieckhofje (MTM)

De voorzitter: Dan gaan we nu naar het Anton Pieckhofje. En dat is agendapunt 15, ik moest even kijken welk agendapunt het was. Insprekers hebben we inmiddels gehad. Sorry hoor. En ik heb ook al gezegd: er zitten twee schriftelijke bijdrages bij. Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Ja, ik heb een voorstel. Want ik had geagendeerd die afbouw tijdelijke maatschappelijke opvang COVID-19. In dat stuk wordt geloof ik ook honderd keer het Anton Pieckhofje genoemd. Misschien kunnen we dat bij het Anton Pieckhofje betrekken? Want het heeft wel relatie met elkaar.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Ja, ik denk eigenlijk dat we dit stuk helemaal over kunnen slaan. Want de anderhalve meter is weer van kracht, dus we kunnen voorlopig nog niet afbouwen.

De voorzitter: Nou goed, we gaan het gewoon doen zoals we het besloten hebben. Anders zijn we meer tijd aan het zoeken naar dat soort dingen dan dat we er feitelijk mee bezig zijn. We gaan met agendapunt 15 dan door. Zoals ik al zei: twee schriftelijke bijdrages zitten er bij de agenda. Bij de vorige vergadering van 28 oktober heeft de commissie samenleving aangegeven in deze vergadering met elkaar de laatste stand van zaken rondom het Anton Pieckhofje te bespreken. En de volgende gevraagde stukken kunnen bij de behandeling worden betrokken. Dat zijn de uitkomsten van het akoestisch onderzoek, een bouwkundig advies en een offerte voor het realiseren van een extra entree aan de Venkelstraat en het treffen van extra akoestische maatregelen. Het collegebesluit waarmee u kennis kunt nemen van het besluit over de verbouwing. De terugkoppeling over overlast die wordt ervaren in de buurt en het verslag van het omwonendenoverleg op 28 september 2021. Die hebben we gedaan. Wie wil er als eerst het woord over dit stuk? Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Voorzitter, de druk op de maatschappelijke opvang in Haarlem is groot. En er is een grote behoefte aan doorstroomwoningen voor dak- en thuislozen en vervolgens weer andere betaalbare woningen om definitief uit te kunnen stromen. Daar heb ik alle begrip voor. Maar volgens

mij zijn het college en de ambtenaren onder die druk bij de maatschappelijke opvang toch te hard van stapel gelopen met het Anton Pieckhofje. Men was zo gefocust op de mogelijkheid van het snel realiseren van 36 doorstroomvoorzieningen dat de belangen van de omwonenden en de boven-bewoners van het Anton Pieckhofje daarbij uit het oog lijken te zijn verloren. Ik heb de afgelopen maanden veel gesproken met Haarlemmers uit de Kruidenbuurt en ik kom helaas tot de conclusie dat de communicatie en de dialoog met name met onze inwoners in dit dossier niet de schoonheidsprijs verdient. D66 heeft samen met andere partijen uit deze raad de motie goed overleg doet wonderen ingediend en aangenomen gekregen. Om als bestuur van de stad samen met de omwonenden en de boven-bewoners tot een gedragen oplossing te komen. Want ook de boven-bewoners, het is net al gezegd, van de Kruidenbuurt willen natuurlijk geen mensen op straat laten slapen. Ze hebben daarbij wel hun voorkeur aangegeven dat ze liever ouderen in het Anton Pieckhofje zouden willen hebben. Onder andere omdat het gebouw zelf daar ook veel beter geschikt voor is. Het college heeft tegelijkertijd duidelijk aangegeven dat dit toch een doorstroomvoorziening wordt en de bewoners in de Kruidenbuurt hebben vervolgens wel aandacht gevraagd om daarbij dan wel rekening te houden met hun woon- en leefomstandigheden. En het nare is doordat er al maanden zoveel rumoer en gedoe is, dat de nieuwe inwoners van het Anton Pieckhofje zich ook niet altijd even welkom voelen. En de boven-bewoners zich vervolgens niet begrepen voelen. En het is natuurlijk niet de bedoeling dat de bewoners tegenover elkaar komen te staan, dat moeten we te allen tijde met elkaar zien te voorkomen. En de boven-bewoners van het Anton Pieckhofje, even voor de goede orde, zijn niet zomaar huurders van een woningcorporatie. Ook de boven-bewoners van het Anton Pieckhofje hebben een rugzakje. Het zijn ook Haarlemmers met bijvoorbeeld PTSS of hersenletsel, mensen die daarop zijn geselecteerd door Ymere om geluidsoverlast te voorkomen en een rustige woonomgeving te garanderen. Voorzitter, het college maakt geld vrij voor een extra toegangsdeur in het Anton Pieckhofje. En daar is mijn fractie blij mee. Hier hebben we ook expliciet om gevraagd in onze motie. En dat gezegd hebbende is er nog wel een voorbehoud. Ymere moet namelijk nog instemmen. Wanneer hebben we daar concreet uitsluitel over, wethouder? Kunnen we daar voor de volgende commissie in januari per brief een update over krijgen? En ook even voor mijn duidelijkheid: wanneer beginnen de werkzaamheden die al wel zijn goedgekeurd door Ymere? Is dat nadat er een besluit is genomen door Ymere over die toegangsdeur? En D66 maakt zich daarnaast zorgen over ...

De voorzitter: Sorry, u heeft een interruptie van mijnheer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, want u maakt zich zorgen over de bewoners daar. Als nu Ymere zegt: we gaan niet akkoord met die achterdeur. Bent u dan zo bezorgd om de bewoners om dan te zeggen: wij als D66 gaan niet akkoord dat daar dan die 36 doorstroomwoningen komen.

Mevrouw Çimen: Nou, daar moeten we het dan inderdaad wel over gaan hebben. Ik hoop natuurlijk dat Ymere gewoon gaat instemmen. Maar ja, die optie moet dan wel op tafel blijven liggen.

De heer Van den Raadt: Ja, de optie op tafel blijft liggen. Maar u bent heel bezorgd om die bewoners, daar wil u graag wat voor doen. Dus u kunt ook gewoon zeggen dan als dat niet doorgaat, dan is wat D66 betreft de kous af en dan gaat het hele feest niet door.

Mevrouw Çimen: Nou ja, ik ben graag van de voors en tegens ook afwegen, dus ik wacht toch heel even het besluit van Ymere af. En ik hoop gewoon dat ze instemmen. Maar anders blijft de bezorgdheid wel gewoon bestaan, daar kan mijnheer Van den Raadt van op aan.

De voorzitter: Gaat u verder.

Mevrouw Çimen: D66 maakt zich daarnaast zorgen over de geluidsoverlast, in het gebouw zelf maar ook bijvoorbeeld via de binnentuin. Kan de wethouder aangeven welke maatregelen zij gaan treffen om geluidsoverlast voor de bewoners van het hele Anton Pieckhofje, dus boven en benedenbewoners, tegen te gaan? En kan de wethouder aangeven of die binnentuin elke dag, dus zeven dagen per week, om acht uur 's avonds ook wordt afgesloten. En handhaaft het Leger des Heils dan of iemand anders die daar aanwezig is dat er maximaal vier mensen tegelijkertijd tussen acht en acht in de binnentuin zijn? Want de bewoner zeggen van: ja, ik kan mensen daar wel op gaan aanspreken, maar ja, als ze dan dat niet doen, wat moet ik dan nog meer doen? Anders dan overlast hebben. Dus zij hebben daar ook gewoon heel veel moeite mee en vragen zich dan ook af: kan ik dan het Leger des Heils daarop aanspreken? Dus graag een toelichting van de wethouder. Voorzitter, tot slot. We zitten nu nog niet op de volle bezetting in het Anton Pieckhofje en er wordt nu al behoorlijk wat overlast ervaren. De vraag is natuurlijk wat die isolatiemaatregelen gaan doen in de praktijk. De wethouder heeft aangegeven vast te willen houden aan uiteindelijk 36 mensen in die doorstroomvoorziening. En ik maak me daar wel zorgen over. En kan de wethouder toezeggen om begin volgend jaar een evaluatie uit te voeren en daarbij natuurlijk ook de input te betrekken van de bovenbewoners en omwonenden en de evaluatie daarvan te delen met de commissie, uiterlijk in mei, voordat er dan een volledige bezetting in het Anton Pieckhofje is. Zodat deze raad zich daarover kan uitspreken. Graag een reactie, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van den Raadt, u had een interruptie?

De heer Van den Raadt: Ja, nog een interruptie. Want dan wil u een evaluatie. Maar wat wil u dan precies? Als het dan geen overkapping van die binnentuin is, als het niet geïsoleerd is, wil u dan van 36 terug naar 18 mensen en kan dat dan nog?

Mevrouw Çimen: Nou ja, volgens mij kan je prima met elkaar zeggen van: er zitten 18 mensen in, volgens mij hoeft die overkapping van die binnentuin overigens niet. Als je gewoon elke dag dat kan afsluiten om acht uur, dan voorkom je al heel veel rook- en geluidsoverlast natuurlijk vanuit die binnentuin. Dus volgens mij hoeven we niet per sé een heel nieuw Anton Pieckhofje te bouwen. Tegelijkertijd, ik wil wel als raad eventueel kunnen zeggen: jongens, het loopt nu al de spuigaten uit, het is gewoon niet wij om dat te doen. Ik wil in ieder geval die mogelijkheid hebben om ons als raad daarover te buigen. Daar is die evaluatie voor bedoeld.

De voorzitter: Mijnheer Smit, OP Haarlem.

De heer Smit: Mevrouw Çimen, gelooft u dat als de 7/24 uren begeleiding wordt verminderd c.q. beëindigd, dat je dan met 36 bewoners kunt volhouden dat een sluitende opdracht kan liggen om met maximaal vier personen in de binnentuin te zijn. En er wordt bij de doelgroep vrij veel gerookt.

Mevrouw Çimen: Nou ja, kijk. Als je die afspraken maakt en die worden gewoon gehandhaafd. En het Leger des Heils vraagt gewoon van: jongens, er is een extra deur aan de andere kant, ga gewoon lekker aan de Venkelstraat staan. Waarom zou dat dan niet kunnen? Ja, weet je, alleen daar moet wel actief op gehandhaafd worden natuurlijk.

De heer Smit: Maar er is dan niemand meer straks. Actieve handhaving.

Mevrouw Çimen: Ik heb begrepen dat er altijd iemand aanwezig is. En volgens mij als je om acht uur die binnentuin kunt afsluiten, dan voorkom je daar natuurlijk ook al een hele hoop mee. Dus dan ga je al naar de andere kant bij je voordeur staan.

De heer Smit: Ik vraag me nog even af, voorzitter. Volgens mij heeft die binnentuin meerdere deuren, dus ook dat vind ik dan spannend.

De voorzitter: Oké, mijnheer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Wij hebben de afgelopen tijd vaak gesproken over het Anton Pieckhofje, waar sinds 1 augustus van dit jaar 18 economisch daklozen wonen. De communicatie liep vanaf het begin af aan niet goed. Het college moest keer op keer achter de feiten aanlopen, de wijkbewoners en de omwonenden hebben vanaf het begin af aan hun medewerking verleend. Maar ja, het college was niet bereid om naar deze mensen te luisteren. Het heeft heel lang geduurd voordat het college naar de bewoners ging luisteren. En het college heeft eindelijk het licht gezien en besloten naar de wijkbewoners te luisteren door nu het nut en de noodzaak in te zien van een nieuwe entree aan de achterzijde. Hiervoor wil ik toch het college bedanken. Omdat niet alle klachten zijn verholpen, vraag ik nogmaals de wethouder in samenwerking met de wijkbewoners verder te kijken naar de overige knelpunten, zoals het aantal personen, de boven-bewoners, de begeleiding, de binnentuin en de huisregels. Ik begin met het aantal personen. 36 personen lijkt mij niet reëel, gezien de overlast die er nu met 18 personen wordt ervaren. Graag een reactie van de wethouder waarom niet vier personen per appartement in plaats van zes. Dan kom je in totaal op 24 personen in plaats van 36, wat teveel is. De boven-bewoners ervaren geluidsoverlast en het wordt echt tijd om na vijf maanden dat zij serieus genomen moeten worden. Er wordt in de plannen van alles gerenoveerd, maar de boven-bewoners worden aan hun lot overgelaten. Vraag aan de wethouder: waarom worden de plafonds niet geïsoleerd? Het is niet voor niks dat de boven-bewoners tot twee keer toe Ymere hebben gevraagd om te verhuizen. De begeleiding. Op dit moment is er zeven keer 24 uur begeleiding zeg maar, of ondersteuning, aan de bewoners. Maar toch ervaren zij veel overlast. Laat staan als er straks 36 inwoners zonder permanente begeleiding. Ik bedoel, de begeleiding is en blijft noodzakelijk. En met ambulante begeleiding is dat de ambulante begeleider niet 24 uur is er, maar die komt op afroep als een van die bewoners een vraag heeft. Dan komt er een ambulante begeleider. De binnentuin. Wij zijn vijf maanden verder en er zitten niet eens afsluitbare sloten op de schuifdeuren naar de binnentuin. Dan denk ik: goh, vijf maanden verder en die deuren kunnen nog steeds niet op slot. De huisregels. In het stuk is te lezen dat de begeleiding stopt. In plaats daarvan gaan we dus het doen met een ambulante begeleider. Aangezien een ambulante begeleider niet in het weekend en niet in de avonduren aanwezig is, vraag ik me af wie de gehanteerde afspraken of regels in de gaten gaat houden, als deze worden overtreden. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Anton Pieckhofje, doorstroomvoorziening voor economisch dakloze mensen. Mission impossible. Nu de eerste 18 bewoners sinds afgelopen zomer in gehuisd zijn blijkt dat deze missie van de wethouder om hier uiteindelijk 36 economisch daklozen te huisvesten een hoop haken en ogen met zich meebrengt. De geïsoleerde geluidsoverlast voor de bovenburen is nu dagelijks aan de orde. Er zijn een hoop geluidsslekken via de ventilatie en via de binnentuin naar boven. De bewoners worden hier niet alleen overdag door gestoord, maar ook in hun nachtrust. De wethouder heeft nog steeds de huidige problemen niet opgelost en reageert onvoldoende op de verzoeken van de boven-bewoners en van de overburen van het hofje. Zo is de gewenste extra toegangsdeur er nog steeds niet. En het is maar de vraag of die er ooit komt. Ymere moet goedkeuring geven en wil zij dat niet, dan zal die er nooit komen. De gemeente gaat hier namelijk niet over, omdat dat het gebouw is van Ymere. De wethouder is nu voornemens hier voor 1,6 miljoen in te investeren. De bovenburen krijgen daardoor nog eens een halfjaar extra geluidsoverlast van de verbouwing om hun oren. Het is nu waarschijnlijk dat deze opvang voor tien jaar gebruikt zal worden met een mogelijkheid

voor verlenging. Zoveel investering in een voorziening die maar tien jaar stand zal houden. Wat Jouw Haarlem betreft wordt deze missie beëindigd. Zoveel geld stoppen in een voorziening, gehuisvest in een eigendom van Ymere, vinden wij onverantwoord. We weten nu al dat met deze investering niet alle problemen zijn opgelost.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Zohri, GroenLinks.

De heer Zohri: Mevrouw Stroo, u geeft aan dat u zegt van: nou, deze investeringen gaan we niet doen. Wat voor, ja, oplossingen denkt u dan voor de doorstroommogelijkheden voor dak- en thuislozen?

Mevrouw Stroo: Daar kom ik nog op. Zal ik gewoon verder gaan, want dan kom ik erop.

De voorzitter: Ja, gaat u verder.

Mevrouw Stroo: Jouw Haarlem stelt voor om dit budget te gebruiken om een passende toekomstbestendige doorstroming te maken voor economisch daklozen met flexbouwen op eigen grond. Bijvoorbeeld in de Oostpoort of op het Stadionplein. Is de wethouder bereid om te onderzoeken wat er met dit budget gebouwd kan worden met flexbouw, om zo te komen tot een passende toekomstbestendige voorziening.

De voorzitter: Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik ben het eigenlijk met mijn voorgangers allemaal eens. En ook ik heb gezien dat dit proces vanaf het begin af aan stroef en ingewikkeld en complex verlopen is. En als je altijd een valse start gemaakt hebt, dan moet je altijd weer terug op de plaats om weer een nieuwe start te maken. En wij zijn met deze valse start verder gegaan en zien dus dat we nu hobbelen op de bobbel naar iets toe gaan, waar we inderdaad met elkaar niet blij mee zijn. En natuurlijk moeten die mensen gehuisvest worden en dat hebben deze mensen dan ook gezegd. De bewoners hebben nooit gezegd dat ze dat niet willen. Ze willen dat alleen in samenwerking, in een goede samenwerking en dat er naar ze geluisterd wordt, en ook werkelijk geluisterd, om te kijken om er samen uit te komen. Nu gaan we investeren, we hebben een pand gehuurd wat eigenlijk niet voldoet aan het doel wat we daarmee willen bereiken. We gaan iets huren voor tien jaar en dan gaan we nog een substantieel bedrag gaan we investeren in het gehuurde pand. In mijn beleving moet je na tien jaar dan altijd weer het pand teruggeven zoals je het gevonden hebt, geloof ik. Dat is met een normale huurder ook. Dus is het dan niet dat we gaan desinvesteren met al dat geld en kan je dat geld inderdaad niet voor iets anders gebruiken, zoals mevrouw Stroo ook zei en mevrouw van het hofje ook al vroeg. We hebben genoeg eigen panden, eigen grond, om dit soort dingen te investeren. En kunnen we nou niet eens kijken of we gewoon iets gaan bouwen voor al die mensen, al die mensen die dak- en thuisloos worden. Dat worden er steeds meer, want we hebben te maken met woningnood, maar we hebben ook te maken dat de wereld op drift is en dat we altijd te maken hebben met mensen die een dak boven hun hoofd zoeken. Dat we iets substantieels met elkaar gaan neerzetten waar deze mensen ook een woning kunnen krijgen. En ik had het dan over de Rijksstraatweg, maar je hebt inderdaad nog veel meer panden die we misschien kunnen verbouwen of daar iets van kunnen maken. Dus bouwkundig is het nu niet oké, maar dat blijkt niet dat als we dat nu gaan huren en we doen er geen economisch dak- en thuislozen in, dat het pand dan oké is. Het zal altijd verbouwd moeten worden naar als je daar maatschappelijke opvang in doet. Dus je zal altijd moeten investeren in dit pand, omdat de geluidsoverlast met de bovenburen nou eenmaal van dit krakkemikkige pand een feit is. En vandaar dat ook die bewoners die boven wonen hebben moeten tekenen voor dat er inderdaad rust en regelmaat is en dat er geen overlast gaat veroorzaakt worden door muziek of andere zaken. Het proces is dus slordig en vandaar dat we nou in deze impasse met elkaar zitten, maar dat we best met u mee willen denken. De deur is fijn, ja, die hopen we dat er komt, mits Ymere dat oké vindt. Ik inmiddels vind dat de

wethouder hier verantwoordelijk voor is en dat er allang met Ymere gesproken had moeten worden of je als huurder dit soort dingen mag besluiten. Want anders zitten we hier met elkaar te praten over zaken dat ik denk: ja, dan zitten we onze tijd te verdoen. Hart voor Haarlem vindt dan ook dat u verantwoordelijk bent voor het geheel. En voor het geheel om dat op een goede manier op te lossen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Zohri, GroenLinks.

De heer Zohri: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, een hoop is al gezegd en dat zal in mijn bijdrage ongeveer op hetzelfde uitkomen. Kijk, het realiseren van een doorstroomvoorziening voor dak- en thuislozen is heel erg belangrijk voor deze kwetsbare groep om de laatste fase van het traject begeleiding af te ronden. Voordat ze kunnen doorstromen naar een eigen woning. En we hebben gezien vorig jaar rond deze tijd hebben we uitvoerig met elkaar een discussie, dat heeft mevrouw Özogul al aangekaart aan het begin van de avond, over de maatschappelijke opvang. We hebben gezien dat de maatschappelijke opvang helemaal vol zit en uitstroom een van de oplossingen hiervoor is. Ik ben blij om te lezen dat de nieuwe ingang aan de Venkelstraat aangelegd wordt. Inderdaad met een kanttekening dat Ymere hier nog toestemming voor moet geven, als eigenaar van het pand. Maar ik hoor de wethouder graag nog even hierover. Ondertussen zijn er ook gesprekken en daar hebben we ook op aangedrongen met de boven-bewoners en omwonenden. En ik zou de wethouder willen vragen: hoe kijkt u terug op dit gesprek die gevoerd is? Uiteraard hebben wij ook onze zorgen over de geluidsoverlast. Want volgens de akoestische geluidsrapport voldoet de isolatie tussen de benedenwoning en de bovenwoning. Maar de boven-bewoners die ervaren nog steeds overlast. En dit is al kenbaar gemaakt bij het Leger des Heils. En de vraag aan de wethouder: bent u in gesprek gegaan met het Leger des Heils over de ondervonden geluidsoverlast om te kijken hoe de overlast ervaren wordt door de boven-bewoners? En wat is de terugkoppeling hiervan? Ja, en dan komen we weer terug op de afsluiting van de binnentuin. Afsluiting van de binnentuin na acht uur 's avonds. Volgens de berichtgeving van de boven-bewoners blijkt dat de huidige gebruikers zich hier niet aan houden. De klachten zijn bekend bij het Leger des Heils, maar handhaving en controle is niet mogelijk. Overlast volgens de boven-bewoners uit de binnentuin komt. Wethouder, bent u bereid om deze binnentuin volledig af te sluiten en/of gedeeltelijk af te sluiten na acht uur 's avonds? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, wij hebben de vorige commissievergadering gezegd: laten we snel besluiten over dat geld voor die entree. En nu blijkt dat het bedrag ineens twee miljoen euro is geworden, omdat er nog andere aanpassingen gewenst zijn. En dan blijkt eigenlijk ook nog dat het akoestisch nog steeds niet helemaal voldoet. En dat zijn natuurlijk wel grote bedragen voor toch vrij kleine woningen. Dus de vraag is: is het allemaal nog rendabel? Maar goed, er zijn partijen die zeggen: laten we gewoon even een andere plek zoeken. Maar goed, ik kan me de discussie bij de Domus Plus nog herinneren, het is echt niet zo makkelijk om een goede plek te vinden voor mensen die uit de maatschappelijke opvang komen. Want daar zijn in de buurt vaak hele wilde ideeën leven daarover van wat die mensen allemaal niet zijn. Nou ja, ik heb ook een paar verstandige dingen gehoord. Het CDA zei: laten we eerst beginnen met 24 mensen, want dat is al heel wat. Vier mensen per woning, en inderdaad, zes mensen per woning lijkt ons ook echt teveel opgepropt. Dat is eigenlijk ook maar de vraag of dat nou een beetje menswaardig bestaan is. Het is een doorstroomwoning. De vraag is ook een beetje of dat nou echt gaat gebeuren. Want voorlopig zie ik de sociale woningen waar deze mensen naartoe moeten nog niet in rijen van drie gebouwd worden. Dus ja, de kans is ook wel heel groot dat deze mensen die hier gaan wonen ook weer heel lang hier blijven zitten. En dat is ook de vraag of dat dan gaat werken zonder goede begeleiding.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Van den Raadt van Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, dan even het goede nieuws. In de huisvestingsverordening zijn er natuurlijk weer enorm veel groepen bijgekomen die ook allemaal weer voorrang krijgen op de bestaande Haarlemmers. En deze groep is daar ook een groep van. Dus in dat opzicht zouden ze misschien wel iets sneller kunnen doorstromen dan een normale Haarlemmer.

De heer Hulster: Nou, daar verschillen we dan van mening over. Want volgens mij zijn dit eigenlijk gewoon normale Haarlemmers, alleen hebben ze even pech gehad in hun leven. Ja, dat kan gebeuren.

De heer Van den Raadt: Dat is dan wel het voordeel, want daarom krijgen ze voorrang.

De voorzitter: Gaat u verder, mijnheer Hulster.

De heer Hulster: Ja, dat is maar zeer de vraag. Want veel van deze mensen zijn echt al heel lang aan het wachten onder erbarmelijke omstandigheden. En u heeft er zelf wel eens een nachtje geslapen met de wethouder, dus u weet dat het echt fantastisch is in zo'n nachtopvang om daar geruime tijd te zitten. Dat willen we mensen echt niet aandoen. En de hoop is dat de mensen die hier dan gewoon ietsje fijnere woonruimte krijgen. Maar als ik dat zo zie is dat ook nog niet helemaal het geval. Dus wethouder, ja, ga het gewoon goed regelen voor deze mensen. Dat is eigenlijk wat we volgens mij al raad vragen. En ook voor de buurtbewoners. Want ik denk dat als we het goed regelen voor de bewoners, dan gaan we het ook voor de mensen die in de omgeving moeten wonen met deze mensen gaan we het ook een stuk beter regelen. Dus ja, dat is toch echt de opdracht. En we hopen dat u daar nu wat vaart mee gaat maken.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Yerden.

De heer Yerden: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, wij zijn de afgelopen maanden bezig met het Anton Pieckhofje. En we hebben net ook geluisterd van bewoners en omwonenden. En de wethouder heeft ook wel gesprekken gehad en wij zijn ook nieuwsgierig naar de resultaten. En college van GroenLinks heeft wel daarover vragen gesteld. De PvdA vindt de urgentie van deze voorzieningen hoog. In de afgelopen periode is voortdurend zonder resultaat gepleit voor de totstandkoming van woonvoorzieningen voor de dak- en thuislozen. Veel problemen in de keten van de maatschappelijke opvang en herstel konden worden herleid tot een gebrek aan uitstroomvoorzieningen. Na de verbouwing is er ruimte voor 36 dak- en thuisloze mensen die in principe gaan doorstromen naar een eigen woning. Na hun aanvankelijke moeizame start door de gebrekkige communicatie met bewoners van de omwonenden ligt er nu een plan op de tafel dat gedragen wordt door de buur en omwonenden.

De voorzitter: U heeft een interruptie.

De heer Yerden: Ik wil even mijn verhaal. De buurt en omwonenden stellen nog meer eisen aan het gebouw, zoals overkapping van de binnentuin en een beheerder, die 24 uur per dag de veiligheid van de bewoners en de omgeving moet bewaken. In de brief aan de commissie samenleving heeft de wethouder aangegeven hoe zij met deze wensen willen omgaan. Belangrijk is in ieder geval dat met het Leger des Heils als gebruiker hiervoor duidelijke afspraken worden gemaakt. Kan de wethouder hierover nog wat opheldering geven? En over de overlast en gesprekken met de buurtbewoners, binnentuin, hebben wel collega D66 en CDA vragen gesteld. Die ga ik niet herhalen. Maar over het voorstel heeft de PvdA-fractie vragen over de financiering. Zijn de genoemde bedragen gebaseerd op offertevoorstellen die in overleg met de woningbouwcorporatie Ymere

gemaakt zijn? Tweede vraag. De wethouder geeft aan dat er in de eerste fase goed onderhandeld is over de kostentoedeling en de verhuurbedragen. In hoeverre is dit over het bijgestelde plan ook al gebeurd? Derde vraag. Kan de wethouder uitleggen hoe de lasten van dit budget budgettair worden verwerkt? Voor de PvdA-fractie is het belangrijk dat er op korte termijn duidelijkheid komt over de genoemde vraagpunten. Zonder een uitwerkt plan met kostenbegroting. Het voorstel zoals dat er nu ligt is voor de PvdA-fractie aanvaardbaar. Collega's hebben het wel genoemd.

De voorzitter: Mijnheer Yerden.

De heer Yerden: ik ben bijna klaar.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Zohri.

De heer Zohri: Dank u wel, voorzitter. Kunt u even een beetje duiding, want ik ben even de weg kwijt, wat u hier voor een kostenbeheersingsplan wil hebben?

De heer Yerden: Nou ja, zoals de wethouder wel in zijn brief voorstel gedaan en nadere gesprekken met Ymere en woningcorporatie. En ja, een uitgewerkt financieel overzicht. En dat is wel belangrijk.

De heer Zohri: Wat wil u nog meer uitgewerkt hebben dan dat we nu al in de stukken hebben?

De heer Yerden: Nou ja, het zijn wel algemene bedragen die worden genoemd. Maar er wordt niet gespecificeerd. Dat is wel ...

De heer Zohri: Sorry, voorzitter. Laatste keer. Wil je weten wat elk schroefje kost? Want ik denk dat wij daar niet over gaan.

De heer Yerden: Nou ja, een specificatie.

De voorzitter: Mijnheer Zohri, even een concrete vraag kort en dan mijnheer Yerden. Mijnheer Yerden, even de microfoon uit. Mijnheer Zohri, vraag.

De heer Zohri: Ja, dank u wel, voorzitter. Nee, de vraag is, ik bedoel: wil je de kosten zo specifiek hebben? We moeten even een beetje op de hoofdlijnen blijven en kijken van welke opdrachten geven we de wethouder mee en het college en dat soort dingen. Maar u wil gewoon meer in de details wil u gewoon weten welke prijsafspraken er gemaakt worden.

De voorzitter: Mijnheer Yerden.

De heer Yerden: Nou ja, ik vind een volledig uitgewerkt financieel voorstel van de wethouder, maar er staan wel algemene bedragen in. Nou wacht even. Dat is een voorstel zoals het er nu ligt is voor de PvdA aanvaardbaar. Maar wel wil de PvdA-fractie duidelijk hebben over het onderhandelresultaat met Ymere en kostentoedeling. In een ander iets van belang voor het vaststellen van hoogte van het krediet.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Misschien kan ik mijnheer Yerden helpen. Bedoelt u wat de verantwoordelijkheden zijn van Ymere in verband met het opknappen van het pand? En wat de verantwoordelijkheden zijn van de gemeente.

De heer Yerden: Nou ja, de onderhandelingen met Ymere zijn ook kosten belangrijk.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Verder nog iemand? Mijnheer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Haarlem heeft een probleem om voor dakloze Haarlemmers onderdak te vinden. Daar zet deze wethouder zich vol voor in en dat verwachten we ook van de wethouder. Maar inmiddels is wel duidelijk dat we met deze wethouder wel een ander probleem op de hals gehaald hebben. Want bij de andere belanghebbenden, namelijk de omwonenden, daar maakt deze wethouder een hele slechte beurt. Is hier nog sprake van de menselijke maat? Want raadsleden krijgen mails van mensen die aan het einde van hun Latijn zijn door de eenzijdigheid van het overleg. Ze stoppen energie in het meedenken en willen graag meedenken met oplossingen, maar worden genegeerd. Het maakt je stuk, schrijven ze. En vergeet niet dat ieder mens zijn grenzen heeft. En ook deze mensen en de collega van D66 noemde het al, zijn in zichzelf net als veel mensen kwetsbaar. Hoe kan dit nu? Nou, allereerst is de beslissing om een opvang te plaatsen bij het Anton Pieckhofje vooraf niet besproken met de buurt. Terwijl je je oor vooraf te luisteren legt, dat het misschien wel tien keer meer waard is dan tijdens het proces. En dat was niet de eerste keer. Want waarom zijn de lessen van Domus Plus en Skaeve Huse hier niet geleerd? En dan is de beslissing vervolgens genomen en dan hoort het gesprek met de omwonenden gewoon goed te lopen. En dat gesprek wordt door de bewoners als buitengewoon slecht ervaren. En dat beeld verandert eerlijk gezegd niet. In eerdere debatten heb ik gevraagd bijvoorbeeld of het hier om economisch daklozen gaat, zoals dat tegen de inwoners is gezegd. En in de stukken is dat vervolgens nou niet terug te vinden. Waarom staat dat niet klip en klaar in de stukken? Begrijpt u dat de bewoners bang zijn voor een salamitactiek? En met plaatsvervangende schaamte stel ik de volgende vraag, en die gaat over bemiddeling naar fatsoenlijke ruimte. 12 van de 14 oorspronkelijke bewoners hebben inmiddels verzocht om vervangende woonruimte. Het is natuurlijk de wereld op zijn kop dat zij kunnen vertrekken, maar Ymere honoreert het verzoek niet. Mijn vraag: bent u bereid om hiervoor te gaan bemiddelen en zich hiervoor in te zetten? En de laatste mogelijke oplossing, mevrouw Zoon had dezelfde gedachte al geuit. In de commissie ontwikkeling staat er een lijst strategisch vastgoed. En nu konden wij dat niet zo snel overzien, maar mijn vraag is: staat daar nou niet, zeker in de combinatie met de twee miljoen die we nu ertegenaan willen gaan klappen, staat daar nou niet een beter alternatief tussen? En is de wethouder bereid om daar of al direct antwoord op te geven, maar om daarnaar te kijken of er niet eigenlijk alternatieven zijn voor dit plan.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul: Ja, de SP was aanvankelijk ontzettend blij dat er eindelijk een doorstroommogelijkheid kwam voor de kwetsbare daklozen. Maar vanaf het begin is het een puinhoop en vanaf het begin wordt er eigenlijk niet naar de burens geluisterd. En is er eenrichtingscommunicatie wat we begrepen hebben. En dat is jammer. We hebben er wederom niet van geleerd. Als je boven het pand eerst hele rustige mensen zet en vervolgens beneden dan de bewoners verandert, dan kan je zo'n probleem wel verwachten. En tot acht uur, ik kan me voorstellen, je maakt afspraken hartstikke mooi op papier. Maar als je niet handhaaft, dan heb je daar niks aan. En daarom begrijp ik de zorgen ook van de bewoners en dat ze daar geen vertrouwen meer in hebben. De gemeente heeft er een zootje van gemaakt en uit de mail van de Waakvlak begrijp ik dat ook Ymere er een zootje van maakt en ze niet ondersteunt. En ik had eigenlijk ook een beetje dezelfde vraag als de VVD: zou de wethouder kunnen praten met Ymere om te kijken of er in ieder geval voor de bewoners die daar weg willen een andere mogelijkheid is? Daarnaast ben ik benieuwd, we hebben heel veel mails gehad dat er niet goed geïsoleerd gaat worden en dat de isolatie alleen maar voor het pand beneden is en niet eigenlijk

voor tussen boven- en de benedenwoningen. En ik zou van de wethouder willen horen hoe het daarmee staat. En mijn tweede vraag is, ik wil graag weten: is er inmiddels toestemming vanuit Ymere?

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja voorzitter, kijk. Trots Haarlem gokt dat we binnen nu en tien jaar tien keer zoveel daklozen zullen hebben. Dus we zullen daar wel goed mee om moeten gaan. En dat is op dit moment natuurlijk niet het geval. Die buurtbewoners die zijn overvallen, die komen hier elke week inspreken, totaal gedesillusioneerd na een tijdje want het heeft totaal geen nut. En als je de mensen spreekt, nou, dan complimenten. Want dat zijn toch wel echt bewoners en mensen die heel graag mee willen denken, ook niks tegen die mensen hebben die in dat pand komen te zitten, maar gewoon gezamenlijk daaruit willen komen dat het voor iedereen prettig is om daar te leven. Nou, dus het is helemaal prima eigenlijk. Dan zien we de wethouder die dan twee miljoen cadeau doet aan het Leger des Heils en dan zogenaamd voor tien jaar. Nou, dan zou ik denken: als je zoveel geld uitgeeft, dan weet ik wel hoe het gaat eindigen. Dan wordt het tien jaar plus tien jaar, dat hebben we natuurlijk ook bij de Domus Plus gaan we dat meemaken, dat wordt ook gezegd. Het is voor 15 jaar, maar als dat er eenmaal staat dan gaat dat natuurlijk ook nooit meer weg. Dus als u dat nou toch al weet, wethouder, investeer dan gewoon goed. Wij zullen ook een motie indienen om gewoon die isolatie van die begane grond met de bovenverdieping goed te regelen. Dan zoekt u maar ergens nog even vijf ton extra of hoeveel dat u ook kost. Wij zouden graag willen zien die verbouwing van die deur, dat kost dan drie ton. We zouden graag een second opinion van zien van een ander bedrijf, want volgens mij wordt u gewoon in de maling genomen. Dat is misschien ook wel eens een keer goed dat dat bij u gebeurt, maar niet als het belastinggeld van de gemeente is. We hebben inderdaad voor die bewoners ...

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt, wat bedoelt u met in de maling nemen? Ik denk niet dat dat woorden zijn die u hier moeten geven richting de wethouder.

De heer Van den Raadt: Ik zou niet weten waarom niet.

De voorzitter: Gaat u verder met uw betoog.

De heer Van den Raadt: Ja, dat lijkt me het beste. Die mensen die daarboven wonen, daar zijn inderdaad 12 van de 14 die weg willen. Wij willen graag van u horen, anders komen we met een motie, dat we ook deze mensen een aanbod doen. We weten allemaal dat daarbij, hoe heet het, ook bij de Albert Heij en de Leidschevaart, daar staan zat appartementen leeg. Die zijn misschien wel iets duurder, maar dan gaat u maar investeren. Dan kunt u daar al die mensen gezellig nog bij elkaar zetten, want het is een hechte club. Dat zou ook zielig zijn als die mensen allemaal verspreid moeten. Dan heeft u meteen het voordeel dat u dan al die bovenwoningen kan gebruiken als doorstroom, als van beneden kunnen ze doorstromen naar boven.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt, u heeft anderhalve minuut. En ik denk dat er nog een onderwerp op de agenda staat die u ook wil bespreken.

De heer Van den Raadt: Even kijken, contractaanvraag. Ja, dus we willen graag of u een second opinion doet, of u kunt beloven dat u die boel gaat isoleren met die plafonds, of u een overkapping wil gaan plaatsen of een unit, zodat die mensen daar gewoon een soort recreatieruimte hebben waar ze dan met een soort afzuigsysteem ook kunnen roken. En of u bereid bent om die mensen een andere woonruimte aan te bieden die daarboven wonen, zonder dat ze dan natuurlijk een huurverhoging krijgen.

De voorzitter: Dank u wel. Heb ik iedereen gehad? O nee, mijnheer Smit, OP Haarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Mevrouw de wethouder, stel dat u niet de macht en de arrogantie van de coalitie gebruikt om dit erdoorheen te drukken. En stel dat u zich zou beseffen dat u hier een unieke situatie hebt van omwonenden en boven-bewoners die bereid zijn om de goede condities 18 benedenbewoners te mede-huisvesten. En als u ook zou beseffen dat u, en dat werd net al gezegd, de komende tijd nog veel meer van deze accommodaties moet creëren om mensen in de maatschappelijke opvang weer te krijgen naar een vorm van zelfstandig wonen. Dan zou ik toch met beide handen dit aangrijpen om hier een succes van te maken, zodat je aan heel Haarlem kunt laten zien dat je bij de volgende projecten echt luistert naar de Haarlemmers en dat de Haarlemmers het ook aandurven om zo'n project in hun wijk aan te gaan. Nee, het zullen en moeten er 36 worden. Van die 14 mensen boven is een groot deel overigens dat specifiek de huur is aangegaan 15-20 jaar geleden, omdat ze zelf met een persoonlijke situatie zitten waarbij rust heel belangrijk was. Die mensen moeten eigenlijk weg, anders raken die uit balans. Dus wat al eerder gezegd is, mevrouw de wethouder, hoop ik dat u echt bij Ymere uw positie gebruikt om mee te helpen daar. Om waar dan ook mee te helpen, niet met de opmerking: ik heb die macht of mogelijkheid niet. U heeft massa's macht en mogelijkheid, ook om er 36 mensen in te persen tot nu toe. U krijgt een motie van OP Haarlem om heel wijs het op 18 mensen te houden, niet 24. Ik zal het uitleggen, want als je iedereen een slaapkamertje geeft en een kantoorkamertje, dan heb je er 18. Als je er een wel een slaapkamertje geeft en geen kantoorkamertje en de andere wel, dat werkt ook niet. Dus gewoon 18. Dan heb je een plek waarin de wijk zegt en de boven-bewoners: we durven het aan. Desnoods nieuwe boven-bewoners. Maar we durven het aan. Je maakt er een stuk reclame voor in heel Haarlem van: kijk, wij kunnen dat voor Haarlem organiseren. Als je dan met een nieuw voorstel voor een andere plek komt, dan kun je een wijk proberen mee te krijgen. Nee, u probeert nu er een lading stennis van te maken tot en met rechtszaken, en dan straks Haarlem ervan te overtuigen dat als u weer een nieuwe plek nodig heeft en gevonden hebt, dat dat soepeltjes gaat. Nou, u heeft per definitie dan al een bak ellende. Ik vraag u nogmaals: zegt u akkoord 18? Zo nee, dan komt die motie er aan. Over de verbouwing, en dan komt die ook samen denk ik met Trots, want hij is al een keer ingediend. Maar nu hebben we meer wijsheid. Ik hoop dat u ook bereid bent om te constateren dat er voor de boven-bewoners, en het is al een paar keer gezegd, in het totale plan van die 1,9 miljoen nu, er zitten veel Rijks gelden in maar het is wel smijten met geld, er nog steeds geen of te weinig isolatie zit voor de boven-bewoners. Het is in principe voor bewoonbaar maken van die 36. Er is ook geen oplossing voor de binnentuin, want u besluit maximaal vier inwoners tussen acht en acht. Dat is onzin, dat wordt niet gehaald, dat wordt niet gehandhaafd, dat is flauwekul, dat kan op een zomerse dag niet, op een voorjaars- of herfst dag ook niet. Dus er moet een vorm van overdekking komen, een vorm van hele speciale afzuiging, een aparte rookplek. Maar in ieder geval de geluidsoverlast voor de boven-bewoners is op dit moment in die 1,9 miljoen niet of nauwelijks aangepakt. Gaat u dat doen? En waarom heeft nu bijvoorbeeld de bewonerscommissie weer niet op tijd antwoord gekregen op vragen die gesteld zijn naar aanleiding van de totaalofferte? En geachte mevrouw de wethouder, dat hebben ook trouwens de omwonenden niet gehad met hun vragen. Waarom niet? En wanneer is bij de ambtelijke organisatie de opdracht de deur uit gegaan voor het maken van die totaalofferte? Hij was als ik het goed zeg 6 oktober binnen bij u, en dan moet u toch echt wel anderhalve maand eerder de deur uitgegaan zijn. Wij hebben er niets van gehoord, de boven-bewoners hebben er niets van gehoord, niemand heeft er iets van gehoord. U legt het neer in de stijl van: en nu heb ik er zoveel geld in gesmeten, dus hup commissie en hup raad, zeg nu maar snel ja, want anders ben je de zaak aan het tegenwerken. Wij zeggen voorlopig geen ja, want wij vinden dat dit plan met zijn beperkingen sowieso al moet worden doorgenomen met de bewonerscommissie op zijn minst, eigenlijk ook gewoon met de omwonenden. En dat u dan, en dat is ook al gesuggereerd en ik vraag u dat ook, aan wil geven dat u bereid bent om uiteindelijk die kosten te maken waarbij de isolatie voor de boven-bewoners, de geluids- en rookoverlast, inderdaad niet meer aanwezig is. En

dan kijk ik even wat ik vergeten ben. Moment. Ja, en natuurlijk een hele belangrijke. Wil u toezeggen, anders zal ik daar een aparte motie van maken, dat dit project en dat geldt ook voor alles wat er straks in Haarlem komt, want anders gelooft niemand meer de politiek in zijn oprechtheid, dat dit project een zeven keer 24-uurs begeleiding blijft houden. De groep is kwetsbaar, de groep kan veranderen. Het is voor tien plus jaren. Als Haarlemmers weten dat ze dit in hun buurt krijgen na het Anton Pieckhofje en weten dat het Leger des Heils of een andere organisatie die het doet er binnen de kortste mogelijkheden weer uit is. Heeft de volgende coalitie, nou ja de volgende, ik zou zeggen afspiegelingscollege, daar pleit ik voor, maar de volgende vier jaar heeft de hele gemeente daar een hoop gelazer mee met wat u nu onnodig loopt door te drukken. Want u bent nu aan het hinkelen, u gaat straks vallen en dan blijft u bij een volgend project bent u eigenlijk al gevallen. Ik hoop dat u dat wil beseffen, mevrouw de wethouder. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. En ik meld alvast dat u anderhalve minuut nog heeft. Dan heb ik het maar gezegd alvast. Even kijken, hebben we iedereen dan gehad die iets wou zeggen? Ja, dan gaan we naar mevrouw Meijs.

Wethouder Meijs: Dank u wel, voorzitter. Als eerste even op de OPH, als klein meisje kon ik heel goed hinkelen. Ik heb het de laatste jaren niet meer gedaan, maar ik zal het morgen eens even uitproberen. Maar volgens mij was ik erg goed in hinkelbanen. Dit dossier, dat is ...

De heer Smit: Hinkelen is een vak. En als u dat zelf kunt maar misschien uw ambtenaren niet. Ja, dan gaan er toch mensen struikelen. Dus let op, ik waardeer het als u zegt: ik kan goed hinkelen. Maar dat is niet allesbepalend.

Wethouder Meijs: Ik gebruikte uw beeldspraak, dat was toch overduidelijk.

De heer Smit: Bij mij denk ik ook, mevrouw de wethouder.

Wethouder Meijs: Oké. De basis voor deze voorziening is al enige tijd geleden met u gedeeld. De basis van deze voorziening, niet op deze locatie maar een locatie, is eigenlijk al opgenomen in het plan brede aanpak dak- en thuisloosheid. Daar hebben wij toentertijd ook vijf miljoen van de overheid voor gekregen om uitvoering aan te geven. En in die aanpak hebben wij gezegd dat wij een extra tussenvoorziening voor de maatschappelijke opvang willen realiseren voor onze cliënten daar. Het heet niet voor niets dit stuk heet doorstroommogelijkheid. Doorstroommogelijkheid voor mensen die uit de maatschappelijke opvang gaan, klaar zijn om terug te keren naar de maatschappij, maar nog net een laatste zetje nodig hebben, nog net een laatste proef op de pudding voor het zelfstandig bewonen. Ik heb de afgelopen periode veel rondgelopen daar, regelmatig rondgelopen daar, gesproken met mensen, ook met de boven-bewoners maar ook met cliënten zelf. En de laatste keer dat ik daar was sprak ik ook iemand en heb ik hem ook echt letterlijk gevraagd: bent u tevreden hier over de grootte van de kamer, over de begeleiding, over de omgeving en waar u nu gehuisvest bent, zonder dat er verbouwd is. En deze jongeman, afkomstig uit de locatie van de tijdelijke voorziening Raaks, was zeer tevreden en heel erg blij. Hij zei: we zitten hier gewoon met elkaar te oefenen voor straks. Ik hoop dat ik binnen een halfjaar door kan stromen naar een zelfstandige woning en ik ben uitermate tevreden, zeer relaxt nu. Hij werkt, hij vertrekt 's morgens vroeg, komt 's avonds laat thuis, eet, doet zijn ontspanning, gaat slapen en gaat de volgende dag weer naar zijn werk. Deze voorziening, de WMO-voorziening, betekent dat mensen daar ...

De voorzitter: Wethouder, u heeft een interruptie van mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, ik snap niet helemaal waarom we dit verhaal krijgen. Want we hebben nooit gezegd dat die mensen daar beneden niet gelukkig zijn. We willen gewoon dat die mensen daarboven ook gelukkig zijn.

Wethouder Meijs: We hebben met elkaar deze tussenvoorziening heel duidelijk op het netvlies dat deze mensen hier tijdelijk wonen en dus met een paar maanden doorstromen. U en ik weten dat de woningmarkt op dit moment in grote crisis is, dat die doorstroming niet vanzelf gaat. Ik kan niet alle oplossingen tegelijk bieden, maar dat we hier een tekort hebben aan een doorstroomvoorziening zoals deze, dat is duidelijk. Dat heeft toentertijd ook in de brede aanpak van dak- en thuislozenzorg gestaan en hebben we ook met elkaar afgesproken. Het tweede kader, basiskader, waar we hier mee van doen hebben is het Haarlemse niemand slaapt op straat. Het moment dat wij dat met elkaar hebben afgesproken hebben we met elkaar de zorg voor een zeer kwetsbare groep. Een zeer kwetsbare groep die niet in staat is voor zichzelf op dat moment voor een dak boven hun hoofd te hebben. Om dat kader ruimte te bieden of in te vullen hebben we niet alleen deze doorstroomvoorziening, maar hebben we onze maatschappelijke opvang, we hebben contingentregelingen, we hebben Perron 18 voor de jongeren. We hebben Onder de Panne, dat mensen bij particulieren thuis kunnen wonen. We hebben in verband met de corona gezorgd dat er allerlei opvang was. De Beinushal, passagiersschepen gehuurd en op dit moment het Jookshotel. Ik zal de laatste zijn die zal zeggen dat het makkelijk is, zeker niet. Het is waanzinnig ingewikkeld om A, een locatie te vinden, B, om deze locatie goed in te richten, en C, om daar commitment van iedereen van te krijgen. Ik zal de laatste zijn die zal zeggen dat dat makkelijk is. Maar ik heb alles gedaan in mijn beste vermogen om te zorgen dat iedereen, iedereen die hiermee van dienst is, dus hier een bemoeienis mee heeft, dat is dus zowel voor de cliënten, dat is zowel voor de bewoners boven als voor de omwonenden, om goed te kijken wat ieders belang is en gewikt en gewogen. Er is kritiek geuit op de communicatie en dat dat zo dropsgewijs gefaseerd eigenlijk tot u is gekomen of gefaseerd tot de bewoners is gekomen. De bewoners van het Anton Pieckhofje zijn al vanaf december 2020 betrokken geweest via Ymere op het moment dat Kennemer Hart daaruit trok. Zij hebben direct een bewonerscommissie ingesteld, daar heeft u regelmatig de briefwisselingen of insprekers van gezien, en hebben hun betrokken bij de plannen. En hebben hun ingelicht bij de plannen wat er aan nieuwe voorzieningen zouden komen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Van den Raadt. U heeft nog maar 30 seconden geloof ik, hè.

De heer Van den Raadt: U zegt dat u er alles aan gedaan heeft. Betekent dan dat u er niks meer aan gaat doen extra's? U wil niet meer geld uitgeven voor isolatie en dat soort zaken?

Wethouder Meijs: Volgens mij was ik nog volop bezig met mijn betoog.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Vindt u dat de huurderscommissie, de Waakvlam, dat die eigenlijk een onzinbrief geschreven heeft?

Wethouder Meijs: Daar ben ik me van bewust, ja zeker. Ik heb ook met de bewonerscommissie gesproken. En wij hebben regelmatig overleggen. We hebben al vanaf de zomer overleg met de bewonerscommissie.

De voorzitter: Wacht even, nou snap ik het niet. Er is een interruptie, ze heeft nog niks gezegd de wethouder en opeens komen er twee interrupties bij. Ik wil ook een beetje matigen met interrupties op de wethouder, ze is nog even met haar verhaal bezig.

Wethouder Meijs: De bewonerscommissie is ingesteld samen en ondersteund door Ymere. Dus alle vragen die hier vanavond gesteld werden over: bent u bereid om of heeft u invloed op? Ymere is de eigenaar van het pand en Ymere is ook verantwoordelijk voor de inwoners van het pand. Zij zijn in overleg met elkaar, zij, en dat wil ik echt met name terugduwen, Ymere heeft daar de verantwoordelijkheid in. Wij hebben steeds altijd gezegd: we luisteren naar u, we kijken wat we kunnen regelen voor u. En daar is onder andere nu de nieuwe entree als mogelijkheid onderzocht en ook gehonoreerd, wat ons betreft.

De voorzitter: Nu even een interruptie. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Wat een flauwekul, wethouder. Ten eerste, u zegt: we hebben altijd overlegd. Kom op, we hebben keer op keer hier gehoord wat uw overleg was. Eenrichtingsverkeer, niet luisteren naar de mensen. En tweede dat u zegt van: Ymere is verantwoordelijk. Dat is ook flauwekul. U zet er nieuwe bewoners in, u gaat het verbouwen en nu zegt u: ik kan er niks mee doen.

Wethouder Meijs: Ik zeg dat de verantwoordelijkheid bij Ymere ligt. Ik zeg niet dat ik er niks mee kan doen.

Mevrouw Özogul: Maar u wil ook niet praten.

Wethouder Meijs: Ik spreek regelmatig met iedereen en ook met Ymere. Maar Ymere is de verantwoordelijke voor het plaatsen of herplaatsen. Als mensen daar ... Ik heb u ook gehoord en ik heb ook de insprekers gehoord en ik heb ook de bewonerscommissie gehoord dat 12 van de 14 mensen aangegeven hebben dat ze zouden willen vertrekken. Dat is aan Ymere om dat in te schatten en dat ook te verzorgen. We hebben duidelijke afspraken met Ymere daarover.

Mevrouw Zoon: Als ik de wethouder nu hoor, dan is Ymere verantwoordelijk. Waarom zit Ymere dan hier niet aan tafel? Waarom spreken we niet met Ymere? U bent verantwoordelijk, u bent verantwoordelijk om daar die boel op orde te krijgen. En u stuurt dan ook Ymere aan, dat is ook wat mijnheer Smit van OPH zegt en mevrouw Özogul. U bent verantwoordelijk, u zit aan het stuur en u moet het regelen. En niet afschuiven op Ymere, dat is echt flauwekul.

Wethouder Meijs: ik ben verantwoordelijk voor de verbouwing. En we hebben ook afspraken gemaakt met Ymere over die verbouwing. Ymere is en blijft de eigenaar en is bereid geweest om deze woningen voor langere periode casco aan ons te verhuren. U heeft zeven bijlages gekregen, zeven bijlages. Zeven bijlages waarbij u inzage heeft gekregen vertrouwelijk over hoe deze verbouwing plaats gaat vinden. Dat gaat onder onze verantwoordelijkheid, van de gemeente. De zes woningen, in totaal 36 slaapplekken die door het Anton Pieckhofje op dit moment gevormd zijn, zijn als beschutte woonomgeving die het hofje rond deze gezamenlijke binnentuin vormt. Bij uitstek geschikt voor de tussenvoorziening. Ik heb heel goed gehoord dat men overlast ervaart via de tuin. Daar hebben we afspraken over gemaakt met de partner, Leger des Heils, die hierop toeziet. Van acht uur 's ochtends tot acht uur 's avonds ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dat gaat nog over dat punt over de invloed die deze wethouder wel of niet zou hebben richting Ymere. Is deze wethouder zich bewust dat zij ook wethouder wonen is en dat zij ook vanuit die hoedanigheid bij Ymere, laat ik het zo zeggen, dat er heel goed naar geluisterd wordt. En op het moment dat haar woorden richting Ymere worden uitgesproken, dat dat heel veel waarde heeft. Misschien wel meer waarde dan de woorden van ons hier allemaal bij elkaar. En de vraag eigenlijk is of zij bereid is, want dat was de vraag, om haar invloed in te zetten richting Ymere om te bemiddelen voor die 12 van de 14 bewoners die graag toch naar een andere plek willen.

Wethouder Meijs: ik ben bereid tot alle gesprekken. Maar ik ben niet bereid om daarin te bemiddelen, omdat dat geen verantwoordelijkheid voor is. Ik ben in mijn verantwoordelijkheid als wethouder wonen verantwoordelijk voor prestatieafspraken. Ik ben verantwoordelijk voor een goed overleg daarover. Maar ik ben niet degene die daarover gaat. Het zijn bepaalde randvoorwaarden en dat is echt aan Ymere, dus ik wil dat echt daar laten. De benodigde verbouwing wordt zowel redelijkerwijs, als antwoord op uw vragen, mogelijk tegemoet gekomen aan de wensen van de omwonenden als aan de wensen van de boven-bewoners, als ook het mogelijk maken om deze bewoners, de nieuwe bewoners, daar op een goede manier te kunnen ontvangen. Daarvoor zijn ook de verbouwingen. Maar daarvoor zijn ook, zoals ik u al volgens mij de vorige keer heb gezegd, dat de akoestische aanpassingen die noodzakelijk zijn al eigenlijk reeds van tevoren zijn aangepast. Wij gaan al bij de basisverbouwing nemen wij al maatregelen om de akoestiek te verlagen. Het akoestisch onderzoek wijst uit dat het eigenlijk helemaal niet noodzakelijk is. Dus wij doen plusdingen, wij doen extra dingen. De vraag van de bewoners boven en zoals ik hier zonet heb gehoord van u ook om ook het plafond aan te pakken gaat way beyond alles, echt waar. Dat is niet meegenomen als noodzakelijke voorwaarden in het akoestisch onderzoek, dus dat is echt nog een surplus op de berekeningen die we hier nu hebben.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van mijnheer Smit, OP Haarlem.

De heer Smit: Mevrouw de wethouder, u zegt dat de woningen beneden bij uitstek geschikt zijn. Dat waren ze voor 36 zorgbehoevende ouderen. Mensen die geen lawaai en geluid maken. Ze zijn voor twee miljoen nog steeds niet geschikt voor uw 36 mensen uit de doelgroep. Dus u moet niet zeggen dat ze bij uitstek geschikt waren. U probeert nu uit te leggen dat een aantal investeringen niet gebeuren, maar dat er al twee miljoen wordt uitgegeven om ze in ieder geval voor een gedeelte geschikt te maken. Dus bij uitstek geschikt, dat komt er bij ons niet in.

Wethouder Meijs: Als antwoord nog op: in hoeverre bent u met Ymere in gesprek en heeft u een akkoord met Ymere? Wij zijn vanaf het begin in gesprek geweest met Ymere om het duidelijk te maken dat zij als eigenaar ons ook toestemming moesten geven om die verbouwing te hebben. Uiteindelijk hebben ze daarmee ingestemd. Ze hebben ook ingestemd met het verplaatsen van de voordeur naar de achterdeur, naar de nieuwe ingang. Mits, want het is niet zomaar een simpele verbouwing. Het is niet zomaar de deur openzetten. Het is ook een wijziging in de gevel, ik moet het even oplezen, het is een wijziging in de gevel van de nieuwe entree die ook vergunningsplichtig is en die moet nog getoetst worden. Maar als daar groen licht op is, dan gaan zij natuurlijk mee en dan gaan zij akkoord. Maar dat is een toetsing die nog uitgevoerd moet worden en ik hoop dat dat ook snel zal gebeuren. En ik zal u daarvan op de hoogte houden als die toetsing binnen is. Maar er moet een nummerwijziging plaatsvinden en er moet een adreswijziging plaatsvinden.

De voorzitter: Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Ik dacht: ik probeer toch nog heel even de wethouder ook uit te laten praten. Ik snap de druk op die maatschappelijke opvang en ik snap dat u staat voor die doelgroep die ook naar zo'n doorstroomvoorziening moet. Maar ik hoor echt heel weinig over de belangen van de bestaande bewoners. En die bestaande bewoners die boven nu eigenlijk al gewoon zeggen van: jongens, verplaats me maar gewoon, want ik trek dit gewoon niet. Dus is er op enig moment ook bij u het idee: misschien moet ik mijn plan bijstellen, want ik jaag het halve Anton Pieckhofje hier weg met mijn plan. Met alle goede bedoelingen van dien, hè. En tegelijkertijd dan ook over die deur. Is een mogelijke uitkomst in het voorjaar van 2022, wanneer u al begint aan de verbouwingen die al zijn goedgekeurd door Ymere, dat Ymere dan opeens in februari zegt: nee, we gaan die deur toch niet doen. Maar we hebben al wel een half miljoen vertimmerd.

Wethouder Meijs: Dat is uitgesloten.

De voorzitter: U heeft ook nog twee minuten.

Wethouder Meijs: Dat is uitgesloten.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Dus even. Het moet getoetst worden, het is uitgesloten dat de verbouwingen dus nog niet gaan beginnen voordat er uitsluitel is over die deur?

Wethouder Meijs: Nee, wat ik u zeg, kijk, er zijn twee verbouwingen aan de gang. Dat is de verbouwing om als geheel de zaak aan te pakken en er is een verbouwing gevraagd van het verplaatsen van de entree. Die entree, daar zijn we met Ymere over in gesprek gegaan en zij hebben daar toestemming voor gegeven, mits daar ook een vergunningsstelsel aanhangt. Nou, dat heeft niet Ymere gezegd, dat hebben we zelf onderzocht om te kijken of we dat konden verplaatsen. Het is niet zomaar het openen van een branddeur. Dat wordt afgesteld, nou ja, er wordt gezegd dat dat een simpele operatie is, maar dat is het niet. Het is een branddeur, daar moet een vergunning voor aangevraagd worden om die te openen, om die als nieuwe voordeur te maken. Dat is wat ik zeg. Het moment dat daar groen licht voor is, dan gaan we beginnen. En Ymere heeft dat ook natuurlijk als voorwaarde gesteld, want zij zijn en blijven de eigenaar van dat gebouw. Dus zij zullen natuurlijk nooit toestemming geven als daar niet een go op is. Even onder ons, we zijn al vanaf juni hierover in gesprek, we hebben een offerte binnen van de aannemer en zij kunnen starten zodra zij ook tijd en geld hebben. Of tijd hebben en de go van ons hebben. Wij als college hebben dit voorgelegd aan u, wij zijn degene die hier een besluit in nemen. Dit is ook mijn verantwoordelijkheid om daar de belangen goed in af te wegen. Ik weeg ook de belangen van de boven-bewoners mee. Ja, Ymere is uiteindelijk degene die met de boven-bewoners in overleg moet gaan over wel of niet verhuizen. Wij zijn verantwoordelijk voor het aanspreken van de ketenpartner, dus het Leger des Heils, als het gaat over de handhaving. Want dat was uw tweede grote zorgpunt. En niet alleen van u, maar van meerderen hier. Zij worden daar natuurlijk ook op aangesproken. En zij spreken op hun manier de bewoners daarop aan. En het zou een bijzonderheid zijn als die nieuwe bewoners beneden, de cliënten, zich daar niet aan zouden houden, want zij hebben veel te verliezen. Zij hebben te verliezen de weg naar een zelfstandige woning. Het moment dat zij zich niet houden aan de huisregels, zijn zij natuurlijk wel gek. Want dan gaan ze weer terug en dan krijgen ze uiteindelijk een sanctie. En wellicht worden ze weer teruggestuurd naar de maatschappelijke opvang. Dat is niet hun wens. Hun wens is weer zelfstandig willen wonen in een woning in de wijk, net zoals wij allemaal hier zelfstandig in een huis wonen.

De voorzitter: Ik heb een heleboel interrupties. Ik weet niet waar dit gaat eindigen, jongens. Ik ga er ook echt een punt aan draaien zo meteen. Dit gaat het niet worden. ik zag eerst mevrouw Çimen, dan mevrouw Özogul, dan mijnheer El Alchi en mevrouw Zoon en nou ja, wie nog meer komt. Eerst mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Kijk, het lastige is natuurlijk op uw laatste opmerking om daar heel even over te beginnen, mensen hebben daar beneden geen belang bij. Maar als het toch anders uitpakt, ja, de boven-bewoners zitten ermee. Dat is ook de consequentie natuurlijk. En nog even daarnaast. Het is dus zo, even voor mijn scherpste, het is uitgesloten dat die deur ... Of nee, het staat dus vast dat die deur er gaat komen? Ja, maar wat betekent dat en is het dan wijs om al te starten met de vertimmeringen van ruim een miljoen euro, voordat je duidelijkheid hebt over die deur. Want het is toch een conditie qua non dan volgens mij, of?

Wethouder Meijs: Ja, ik zal niet eerder beginnen dan dat ik daar de toestemming voor heb.

De voorzitter: Dat is duidelijk.

Wethouder Meijs: En de tweede: ja, u heeft gevraagd om een evaluatie. Dat lijkt me evident. Dat lijkt me evident om dat te doen. Uw voorstel was om dat al heel vroeg in het voorjaar te doen, ja, dat is denk ik niet heel erg relevant. Dus laten we daar een halfjaar de tijd voor nemen en ergens in mei met u in gesprek gaan.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Ja, mijn ene vraag was wat mevrouw Çimen net vroeg. De tweede vraag, we hebben een mail van de Waakvlam. Daar staat in dat zij gaan procederen. Dus in het belang van de voortgang, als u zo begaan bent met de daklozen, met de doelgroep, waarom gaat u toch niet alsnog met Ymere praten om een oplossing te vinden voor de bewoners boven?

Wethouder Meijs: Sterker nog, ik heb contact gehad met Ymere hierover. En ze ook aangedrongen dat zij in gesprek blijven met de boven-bewoners. Dus ik ben wel degelijk in gesprek. Maar de verantwoordelijkheid daarvoor, voor de uitvoering daarvan, die ligt bij Ymere en die ligt niet hier.

De voorzitter: Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Hoorde ik de wethouder ...

De voorzitter: Ik heb een aantal interrupties. Mevrouw Zoon, mijnheer El Aichi en ik dacht ook mijnheer Van den Raadt en mijnheer Smit ook nog. Mijnheer Smit een heel klein beetje.

Mevrouw Zoon: Hoorde ik de wethouder nou eigenlijk zeggen van: het college heeft dit besloten en het college gaat erover, dus we gaan het gewoon maar doen.

De voorzitter: Voor het antwoord.

Wethouder Meijs: Volgens mij heeft u de stukken gehad en staat erboven collegebesluit. En ik heb heel goed geluisterd, ik heb de afgelopen periode vaak naar u geluisterd. Ik ben met gesprekken reeds al begonnen in juni. Ik heb verschillende keren gesproken, mijn ambtenaren hebben verschillende keren gesproken. U kunt mij een heleboel verwijten, maar u kunt mij niet verwijten dat ik niet gesproken heb. Dat het een afweging is in belangen, ja. En dat het waanzinnig ingewikkeld is, ja.

Mevrouw Zoon: Maar u zet ons buitenspel?

De voorzitter: Dat is uw constatering. Mijnheer El Aichi.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Een aantal vragen aan de wethouder. Wat zegt het u dat 12 van de 14 boven-bewoners willen gaan verhuizen? Wat zegt dat? Ik wil ook graag een toezegging van de wethouder horen over de doelgroep. De VVD heeft net een vraag daarover gesteld. Blijft het bij economisch daklozen of komt er ook een andere doelgroep straks? Wij hebben in onze termijn vragen gesteld en ik heb steeds geen antwoord gekregen op mijn vragen. Graag antwoorden, alstublieft.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Meijs: Ja, toen ik aan tafel zat met de bewonerscommissie en zij mij vertelden dat zij bij Ymere de vraag hadden neergelegd of zij mochten of konden verhuizen, toen schrok ik natuurlijk ook wel. Want ik heb doorgevraagd van: over hoeveel bewoners gaat dat? En toen wij doorvroegen was het A, voor een deel gestoeld op feitelijke overlast, maar het was ook voor een deel gestoeld op toekomstige te verwachten overlast. En dat begreep ik heel erg goed, daar hebben we ook lang over gesproken met elkaar. Als ik een glazen bol had gehad, dan had ik hen natuurlijk gerust willen stellen en kunnen stellen, als ik dat had gekund. Maar dat kan ik niet. We gaan verbouwen, we hebben meerdere maatregelen voor ogen om de akoestiek aan te passen, we gaan verbouwen om het idee dat aan de voorkant van hun uitgang een toename is van verkeer, dat gaan we verplaatsen naar de achterkant, naar de Venkelstraat. Zodat de Anijsstraat aan de voorkant ontlast wordt. Ik snap dat heel goed. Dat is een kinderrijke omgeving, daar spelen kinderen. Dat is slecht parkeren, dat is slecht toegankelijk als je daar 36 mensen een fiets wil laten neerzetten of als je daar een verhuizing moet doen. Dus dat is veel slimmer om dat aan de achterkant te doen. Daar ben ik iedereen dankbaar voor, voor die suggestie. Maar ik kan nog niet invoelen, of ik kan wel invoelen, maar ik ben niet degene die dan uiteindelijk besluit en beslist of die 12 mensen verhuizen. Dat is aan de randvoorwaarde gekoppeld die Ymere met zijn bewoners heeft. Ik zal er alles aan doen, zeker weten, dat hebben we ook in de afgelopen periode gedaan en gaan we ook in de komende periode doen, want onze gesprekken zijn niet gestopt, die blijven gaan, zullen we dat natuurlijk steeds horen en wederhoor plegen. En zullen wij ook zeker met Ymere in contact treden op het moment dat daar daadwerkelijk regels worden overtreden of dat daar een zaak aan zit. Maar op dit moment zegt ik, en dat is echt klip en klaar: ieder zijn verantwoordelijkheid. Wij zijn als gemeente verantwoordelijk voor de verbouwing en de uitvoering van het onderbrengen van deze bijzonder kwetsbare groep. En Ymere is verantwoordelijk voor A, het pand als eigenaar, en B, als verantwoordelijke voor de bewoners boven. En ik onttrek me daar niet aan, maar ik wil wel helder hebben dat de regelgeving zo is opgesteld.

De voorzitter: Net was de eerste vraag van het CDA. En de tweede vraag over economisch daklozen, geloof ik.

Wethouder Meijs: Ja, over de doelgroep is ook al veel gesproken met elkaar. En volgens mij hebben we dat hier ook al met elkaar ruimschoots gesproken. Volgens mij was het mevrouw Özogul die zei van: ja, wat is een economisch dak- en thuisloze? Ooit wel eens een normaal mens ontmoet, zei toen iemand. Als ik hier om me heen kijk, dan denk ik: wij zijn allemaal gezegend in de omstandigheid dat we een eigen huis hebben. Maar het kan zomaar gebeuren, zomaar gebeuren dat je door allerlei omstandigheden toch op een dag dak- en thuisloos wordt.

De voorzitter: Ja, maar wethouder. Volgens mij is het een hele simpele vraag van het CDA. Even gewoon concreet antwoord. Blijven het economisch daklozen of zit er kans in dat? Dat is volgens mij de vraag die het CDA stelt.

Wethouder Meijs: ik heb vanaf het begin gezegd: er komt geen zware problematiek. Dat blijf ik zeggen en dat zal ik zeggen. Maar ik probeer de nuance aan te brengen, op het moment dat ik zeg: alleen maar economisch dak en thuislozen, alsof daar niets aanzit. Daar zit altijd iets aan. Net zoals er aan u iets zit en zoals er aan mij iets zit. Maar ik beloof u, ik beloof u, wij screenen, wij kijken heel erg goed naar mensen die daar wel of niet passen. Dat is wat ik u beloofd heb en toegezegd heb.

De voorzitter: Dan mijnheer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Wij blijven achter de bewonerscommissie staan en de buurtbewoners, die worden nog steeds gemangeld en we hebben echt met ze te doen. En een kleinigheid, die vier mensen in de tuin, dat is geen huisregel. Dat heeft het Leger des Heils al gezegd, dat is een soort vage richtlijn. Daar worden ook die bewoners niet op afgerekend, dus ze kunnen met zijn 12'en in de tuin staan. Niemand krijgt daar een slecht rapportcijfer van. Dus ook dit is weer niet waar, mevrouw de wethouder.

De voorzitter: Wie had er nog een interruptie of vraag? Niemand? Ja, ik vraag wel niets meer. Mijnheer El Aichi.

De heer El Aichi: Ja, ik heb ook vragen gesteld van: als die begeleider er niet meer is en er zijn huisregels gemaakt. Ja, wie gaat nou bepalen van: goh, je zit daar met zijn 10'en, je moet nu naar binnen. Gaan ze dat onderling doen? Nee, dus het wordt daar een chaos. Het wordt een mislukt project, mevrouw de wethouder.

De voorzitter: En mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, wat eigenlijk nog helemaal niet aan bod gekomen nog is in de beantwoording, maar misschien dat dat nog moet komen, zijn eigenlijk de vragen die ik had over de menselijke maat. Op het gebied van dus de economisch daklozen heb ik daar een specifieke vraag over gesteld. En dat is de vraag of de wethouder begrijpt dat op het moment dat je de belofte doet dat er alleen economisch daklozen in komen, dus lees geen verslaafden, dat is eigenlijk denk ik misschien wel waar het om gaat. Als het dan vervolgens in alle stukken niet terug te vinden is en toch afgezwakt en toch in andere termen wat nog meer om kan vallen, dat mensen daar gewoon argwanend van worden. Dat er niet gewoon staat wat er beloofd wordt. Snapt u dat? Voorzitter, snapt de wethouder dat?

De voorzitter: Vraagt u dat aan mij? De wethouder.

Wethouder Meijs: ik zal als eerste de vraag beantwoorden van mijnheer El Aichi van het CDA over de begeleiding. Volgens mij hebben we daar ook al een keer eerder over gesproken, maar ik kan het u uitleggen. De begeleiding is op twee manieren vormgegeven. Dat is voor een deel individuele begeleiding om mensen te begeleiden naar hun zelfstandigheid. En voor een deel de begeleiding die op de groepen plaatsvindt. Die groepsbegeleiding blijft. Die individuele begeleiding blijft. Dus ook als wij die 24 uur en zeven dagen af zullen schalen, als de omstandigheden dat toelaten, dan blijft die groepsbegeleiding. Dus uw schets van: het is een puinhoop, het wordt een puinhoop, het zal een puinhoop blijven, dat is gewoon niet zo. Er is duidelijk afgesproken met de ketenpartner, het Leger des Heils, dat zij behalve de ambulante begeleiding ook op de groep blijven begeleiden.

De voorzitter: Mijnheer El Aichi.

De heer El Aichi: Op dit moment krijgen cliënten of mensen die daar wonen ook verslaafden in zorg. Dus dat zijn mensen met een probleem. Vandaar dat ik graag wil weten van, ik wil graag een definitie weten van: welke doelgroep gaan we daar neerzetten? En niet een vaag antwoord, maar gewoon een exact antwoord alstublieft.

Wethouder Meijs: Ik heb u dat al eerder gezegd: er zal daar een lichte doelgroep. Het zijn niet de cliënten die in de Domus Plus zitten, het zijn niet de cliënten die in de Skaeve Huse zitten. Ik kan u zeggen, en dat heb ik ook al eens gevraagd aan het Leger des Heils, maak het inzichtelijk wie daar zitten. Breng ons een cliënt, laat hem zijn verhaal vertellen. Ik kan u ook zeggen dat ik daar ook wel wat informatie over heb. Ik kan met alle liefde daar u een keer, nou ja, toe uitnodigen om ...

De heer El Aichi: Kunt u dat toesturen alstublieft?

Wethouder Meijs: Wat zegt u?

De heer El Aichi: Kunt u dat toesturen?

Wethouder Meijs: Alle liefde of de cliënt. Wat wil u dat ik u toestuur? Alle liefde natuurlijk altijd.

De heer El Aichi: Dat mag ook. Maar ik wil graag de informatie wat u hebt over de doelgroep hebben, als dat kan. U zegt dat het Leger des Heils informatie heeft.

Wethouder Meijs: Wij hebben afspraken binnen ons beleid wat er wel en niet naar een doorstroomlocatie gaat. Dat kan ik u toesturen, maar dat staat gewoon in de handboeken. Maar ik zal u dat toesturen, dat lijkt mij heel evident.

De heer El Aichi: Dat wil ik graag even zien, als het kan.

De voorzitter: Mijnheer Yerden.

De heer Yerden: Ja, ik heb een vraag over de doelgroep. De doorgestroomde dak- en thuislozen, die mensen hebben een traject achter de rug. Op basis van bepaalde selectie wordt doorgestroomd naar het Anton Pieckhofje. Ja, en als ze voldoen aan de criteria.

Wethouder Meijs: Ja, we hebben met elkaar al lang geleden het beleid en het kader rondom de dak- en thuislozenzorg vormgegeven. Opvang, wonen en herstel. Volgens mij is daar heel uitdrukkelijk en heel uitgebreid beschreven hoe deze doelgroep eruit ziet. Daar is ook heel duidelijk een heel uitgebreid handboek bij. Volgens mij weet mevrouw Özogul van de hoed van de hand. Volgens mij is het ruim 100 pagina's over alle regelgeving rondom de opvang en dit soort voorzieningen. Dus die kan ik u zeker doen toesturen.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul: Beste wethouder, ook al komt daar de aller zwaarste doelgroep. Met de juiste begeleiding heb ik er alle vertrouwen in ook dat zij daar kunnen aarden. Alleen mijn vraag is: komt daar nou ook 's avonds na achten en rond achten, is er dan ook begeleiding of wie dan ook?

Wethouder Meijs: Op dit moment is er nog 24 uur zeven dagen in de week begeleiding. En straks als de omstandigheden het toelaten, dus als er daar echt wat mij betreft reden toe is om dat goed te kunnen afschalen, dan zal dat gebeuren. En dat zal in overleg met het Leger des Heils, zoals zij inschatten wat de piekuren zijn of wanneer er begeleiding nodig is op de groep, dan zullen zij daar zijn en blijven.

De voorzitter: Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Ja, ik hoor de wethouder alleen maar zeggen: in overleg met Ymere en in overleg met het Leger des Heils. Maar ik zou ook graag dat ze eens een keer zei van: in overleg met de bewoners. Zij zitten daar, zij weten hoe die buurt in elkaar zit. Zij hebben behoefte aan die ondersteuning, zoals mevrouw Özogul zegt. Dus ik hoop dat u ook een keer zegt: ook in overleg met de bewoners.

Wethouder Meijs: Zeker. Wij hebben ook met elkaar al regelmatig gesproken, en niet alleen ik maar ook in het overleg met elkaar, ook met de ambtenaren is daar overleg en dat zal ook zeker in de toekomst zo blijven. We hebben ook direct gezegd tegen de bewoners: mail en gebruik het nummer wat er is van het Leger des Heils, zodat je direct je klachten daar kunt neerleggen. Dat is denk ik de beste manier om direct lik op stuk beleid te geven.

De voorzitter: Mijnheer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Orde, voorzitter. Ik stel voor, het is nu bijna 11 uur, ik stel voor om dit agendapunt apart te gaan agenderen, dat wij een aparte vergadering gaan beleggen voor het Anton Pieckhofje. Ik hoop dat jullie dat kunnen steunen. Ja, ik denk niet dat wij hier klaar mee zijn, want iedereen heeft nog vragen en we hebben nog tien minuten de tijd. Nou ja, dan kunnen we beter nu naar huis.

De voorzitter: Nee, maar ik denk ook met andere inzichten en andere toezeggingen, andere brieven, dat het ook totaal geen zin heeft om hier nog twee uur over te praten.

De heer El Aichi: Ik heb geen antwoorden gekregen.

De voorzitter: Natuurlijk mag u dat bepalen. Maar ik geef alleen maar aan van: ik denk dat dat geen zin heeft. Mijn mening wat u ermee doet moet u zelf weten. Maar we blijven maar rondjes draaien, continu interrumperen, de wethouder heeft niet eens alle vragen kunnen beantwoorden.

De heer El Aichi: ik denk dat de commissie hierover gaat. Ik bedoel, als de meerderheid dat wil graag, denk ik.

De voorzitter: Prima, maar ik geef alleen mijn mening even. Ik denk dat we de vergadering ook gaan sluiten, zo meteen. Die gaan we niet doen, het is tien voor elf, dat gaan we niet meer redden. Dus wat wil de commissie? Wil de commissie nog een hele nieuwe vergadering plannen? Want zeg maar wat u wil, hoor. Ja, dat was het net ook. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Nou, ik denk dat de commissie even in beraad moet gaan en hier niet meteen ad improvis moet proberen elkaar te bespreken, maar gewoon even in beraad moet gaan of wij hier nog een aparte vergadering over willen. Dank u.

De voorzitter: Nee, dat lijkt me goed. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Ik wil als laatste iets zeggen. Ik weet niet of ik nog een vergadering wil hebben, want ik ben me bewust dat ook de daklozen een plek verdienen in de samenleving, maar ik vind het wel heel heftig om te horen dat de wethouder over lik op stuk-beleid heeft. Want juist door al dat gestraft komen die problemen. En daar schrik ik toch wel even van.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik wacht nog steeds op het antwoord op de interruptie die ik heb geplaatst. Ondertussen begint bij mij inderdaad ook wel de behoefte te ontstaan om hier toch nog wat langer over door te praten of om dit eigenlijk ook wel gewoon richting een plenaire behandeling te gaan doen. Want ik krijg ontzettend de behoefte om moties in te dienen en om dit gesprek te gaan beëindigen en gewoon vanuit de raad te laten zien hoe we erin zitten. En ik denk dat dat voor de wethouder misschien ook wel het fijnste is, want dan weet ze waar ze aan toe is op dit dossier. Dus mijn voorkeur zou gewoon zijn om de wethouder misschien nog een korte gelegenheid te geven om de laatste belangrijke dingen te zeggen en dan gewoon plenair bespreekpunt.

De voorzitter: Ja, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, dat is ook het voorstel van Trots Haarlem. Daar kunnen wij allemaal bij aansluiten om het plenair te gaan behandelen en dan ook de mensen erbij die de beslissingsbevoegdheid hebben, zoals Ymere en het Leger des Heils.

De heer Van Kessel: Voorzitter, we zouden bijvoorbeeld met een aantal, dat is misschien denk ik het beste voorstel eigenlijk wat er net kwam van: laten we eerst even gewoon dat we gewoon nu stoppen, dat de commissie even met elkaar nog een keer bespreekt hoe we dit verder opnemen. Plenair kunnen we dat doen bijvoorbeeld door een interpellatie in te dienen of op een andere manier dat vorm te geven. Daar gaan we het dan gewoon even over hebben.

De voorzitter: Ja, dat lijkt me prima. En ik wil nog wel even de wethouder als laatste het woord hier op dit punt geven. En ook misschien een advies, stel misschien uw vragen vooraf. En dat daarover nagedacht kan worden en daar eventueel een antwoord op kan komen. Dat niet al die vragen in de interpellatie gaan komen.

De heer Van Kessel: Nee, dat is het voordeel van interpellatie, dan moet je vooraf ook inderdaad je vragen aanleveren en zal het debat ook gaan langs de lijnen van de vragen die gesteld zijn. Dus dat kunnen we ook met zijn allen indienen, in principe. En dan als de vragen bekend zijn, dan kunnen de antwoorden ook misschien makkelijker gegeven worden.

De voorzitter: Ja, maar ik bedoel meer in twee trappen zeg maar. Dat je eerst een aantal vragen stelt op basis waarvan je eigenlijk die interpellatievragen stelt. Maar dat laat ik natuurlijk geheel aan de commissie. De wethouder, ik geef u als laatste het woord.

Wethouder Meijis: Als laatste, ook het college wil heel graag door met deze doorstroomlocatie, zoals mevrouw Özogul al aangaf en andere aangaven. Dat deze doorstroomlocatie niet zomaar uit de lucht komt vallen, maar dat het echt een noodzakelijkheid is om voor een kwetsbare groep onderdak te vinden. Ik hoop dat ik u heb kunnen overtuigen, ik hoop dat ik u heb kunnen overtuigen dat wij zouden willen starten met een verbouwing waarin wij tegemoetkomen aan een deel van de eisen en de randvoorwaarden die de bewoners en de omwonenden hebben gezegd. Maar dat het een hell of a job is om iedereen en elk belang hierin mee te

nemen. En dat ik daarmee bij sommigen misschien teleurstelling veroorzaakt, daar ben ik me echt wel van bewust. Maar wij blijven in gesprek, we blijven ook in gesprek met u. U bent uiteindelijk degene die altijd het laatste woord heeft daarover. Ik heb wel willen zeggen, en dat is wat ik zeg: het is een collegebesluit. Het volledige college is zich ervan bewust hoe belangrijk dit soort voorzieningen voor onze stad zijn. We hebben meerdere van dit soort voorzieningen die echt goed kunnen functioneren en goed functioneren. En ik ben ervan overtuigd dat ook deze voorziening met de aanpassingen die wij voor ogen hebben ook goed kunnen functioneren. We blijven met elkaar in gesprek, ook in de toekomst, daar waar het nodig is.

De voorzitter: Dank u wel. Ik wil de vergadering gaan sluiten, maar niet voordat ik even, ja, ik heb nog een aantal toezeggingen die eventueel afgedaan kunnen worden. ik weet niet of u daar iets over kan zeggen, over alle toezeggingen. 15.3 en 15.4. Sorry? Graag.

Wethouder Meijs: ik heb in ieder geval een toezegging gehoord voor een evaluatie. En dat wordt dan in ieder geval ook ...

De voorzitter: Ik bedoel eigenlijk de toezegging die nu bij het agendapunt staan. Er staan vijf toezeggingen bij dat er een, delen gespreksverslagen en dat soort dingen. Maar die staan niet bij de stukken ook natuurlijk. Maar het is wel aan u om dat te beoordelen of dat afgedaan kan worden. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Een klein voortgangspuntje. Nu hebben wij het agendapunt Huiskamer van Oost hebben wij niet behandeld, dat gaat naar de volgende keer. Ik maak er geen drama van, maar zit volgens mij, en nu vraag ik het aan mevrouw de wethouder, nog steeds een optievariant voor de financiering. Is dat nou al formeel ingekleurd? O, ik dacht de opties nog steeds ...

Wethouder Meijs: Bij motie heeft u daar ingestemd. Bij motie is dat bij de begroting geregeld. Dus die financiering is nu geregeld.

De heer Smit: Maar ook al met zijn dekkingsverhaal? Dan ga ik dat even opzoeken, dank u.

De voorzitter: Wacht even. Ik ben nog steeds bij punt 15, ik snap niet waarom u er in een keer doorheen gaat. Nee, natuurlijk niet. Ik ben nog met 15 bezig en er staan een heleboel stukken bij, toezeggingen.

Toezeggingen

De voorzitter: Dat er een gesprek met de bewoners is gebeurd. Nou ja, er is een toezegging en het is gedaan. Dus ik vraag gewoon, ik moet het gewoon formeel even vragen: kunnen we die afdoen? En zo wil ik het weten van: welke wil u niet afdoen? Dat is misschien beter, want er staan een heleboel van die toezeggingen bij. De levering rapport is afgedaan, die is toegestuurd. Het akoestisch onderzoek is afgedaan, dus 15.1 gaan we afdoen, 15.3 gaan we afdoen. Toezegging terugkoppeling stand van zaken overlast tijdelijke bewoners Anton Pieckhofje, terugkoppeling. Daar is een terugkoppeling geweest, maar nee. Dan moet u het wel nuanceren, want anders gaat het allemaal jaren duren op deze manier. Mijnheer Van Kessel. Volgens de VVD kunnen we alles afdoen. Overleg met omwonenden is gedaan, die kunnen we ook afdoen, 15.5. En het delen van de gespreksverslagen zit er ook bij, 15.7. Dus die kunnen we allemaal afdoen. Ik wil nog even vragen dus, we hebben nog drie onderdelen hebben we niet behandeld. Dat is nummer 12, dat is de afbouw tijdelijke maatschappelijke opvang COVID-19. Die wil u nog doorzetten? Ja, het heeft niet zoveel zin. Maar ja, het is uw punt, dus ik vraag of we het door kunnen zetten. Dan 13, toenemend aantal WMO-meldingen en langere

wachttijden. Die gaat ook door. Ja, die gaat ook door. En dan hebben we 15, dat is de Huiskamer van Oost. Of 14, sorry. Alle drie gaan door naar de volgende vergadering.

16. Sluiting

De voorzitter: Ik sluit de vergadering, fijne avond.